Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 999/2001, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä

(EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission asetus (EY) N:o 1248/2001, annettu 22 päivänä kesäkuuta 2001	L 173	12	27.6.2001
►M2	Komission asetus (EY) N:o 1326/2001, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2001	L 177	60	30.6.2001
►M3	Komission asetus (EY) N:o 270/2002, annettu 14 päivänä helmikuuta 2002	L 45	4	15.2.2002
►M4	Komission asetus (EY) N:o 1494/2002, annettu 21 päivänä elokuuta 2002	L 225	3	22.8.2002
►M5	Komission asetus (EY) N:o 260/2003, annettu 12 päivänä helmikuuta 2003	L 37	7	13.2.2003
►M6	Komission asetus (EY) N:o 650/2003, annettu 10 päivänä huhtikuuta 2003	L 95	15	11.4.2003
►M7	Komission asetus (EY) N:o 1053/2003, annettu 19 päivänä kesäkuuta 2003	L 152	8	20.6.2003
►M8	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1128/2003, annettu 16 päivänä kesäkuuta 2003	L 160	1	28.6.2003
►M9	Komission asetus (EY) N:o 1139/2003, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2003	L 160	22	28.6.2003
►M10	Komission asetus (EY) N:o 1234/2003, annettu 10 päivänä heinäkuuta 2003	L 173	6	11.7.2003
►M11	Komission asetus (EY) N:o 1809/2003, annettu 15 päivänä lokakuuta 2003	L 265	10	16.10.2003
►M12	Komission asetus (EY) N:o 1915/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003	L 283	29	31.10.2003
►M13	Komission asetus (EY) N:o 2245/2003, annettu 19 päivänä joulukuuta 2003	L 333	28	20.12.2003

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 999/2001,

annettu 22 päivänä toukokuuta 2001,

tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Jo useamman vuoden ajalta on havaintoja useiden erilaisten tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) esiintymisestä erikseen ihmisessä ja eläimissä. Naudan spongiforminen enkefalopatia (BSE) todettiin nautaeläimissä ensimmäisen kerran vuonna 1986 ja tämän jälkeen muissa eläinlajeissa. Creutzfeldt-Jakobin taudin (CJT) uusi muoto kuvailtiin vuonna 1996. Todisteita BSE-aiheuttajan samankaltaisuudesta Creutzfeldt-Jakobin taudin uuden muodon aiheuttajan kanssa saadaan jatkuvasti.

(2) Vuodesta 1990 lukien yhteisö on toteuttanut erilaisia toimenpiteitä ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi BSE-riskiltä. Nämä toimenpiteet ovat perustuneet eläinten terveyttä koskevien direktiivien suojatoimenpiteitä koskeviin säännöksiin. Tiettyjen TSE:iden ihmisen ja eläinten terveydelle aiheuttaman huomattavan vaaran vuoksi olisi säädettävä erityisistä säännöistä niiden ehkäisemiseksi, valvomiseksi ja hävittämiseksi.

(3) Tämä asetus koskee välittömästi kansanterveyttä ja se liittyy sisämarkkinoiden toimintaan. Se koskee sekä perustamissopimuksen liitteessä I mainittuja tuotteita että tuotteita, jotka eivät kuulu mainitun liitteen piiriin. Tämän vuoksi on asianmukaista valita sen oikeusperustaksi perustamissopimuksen 152 artiklan 4 kohdan b alakohta.

(4) Komissio on saanut erityisesti tieteelliseltä ohjauskomitealta ja kansanterveyttä koskevia eläinlääkintätoimenpiteitä käsittelevältä tiedekomitealta useita TSE:iin liittyviä näkökohtia koskevia tieteellisiä lausuntoja. Näitä lausuntoja on annettu myös toimenpiteistä, joiden avulla voidaan vähentää saastuneille eläinperäisille tuotteille altistumisesta ihmisille ja eläimille mahdollisesti aiheutuvaa vaaraa.

(5) Kyseessä olevia sääntöjä olisi sovellettava sekä elävien eläinten että eläinperäisten tuotteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen. Niitä ei ole kuitenkaan tarpeen soveltaa kosmetiikka- tai lääkevalmisteisiin tai lääkinnällisiin laitteisiin taikka niiden lähtöaineksiin tai välituotteisiin, joihin sovelletaan muita erityissääntöjä, jotka koskevat erityisesti kieltoa käyttää erikseen määriteltyä riskiainesta. Näitä sääntöjä ei myöskään olisi sovellettava eläinperäisiin tuotteisiin, jotka eivät aiheuta vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle sen vuoksi, että ne on tarkoitettu muuhun kuin elintarvikkeiden, rehujen tai lannoitteiden valmis-

([1]) EYVL C 45, 19.2.1999, s. 2 ja
EYVL C 120 E, 24.4.2001, s. 89.
([2]) EYVL C 258, 10.9.1999, s. 19.
([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. toukokuuta 2000 (EYVL C 59, 23.2.2001, s. 93), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 12. helmikuuta 2001 (EYVL C 88, 19.3.2001, s. 1) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 3. toukokuuta 2001.

▼B

tukseen. Sitä vastoin on tarpeen varmistaa, että eläinperäiset tuotteet, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, pidetään erillään sen soveltamisalaan kuuluvista tuotteista, jolleivät ne täytä vähintään samoja terveyttä koskevia normeja.

(6) Olisi säädettävä komission mahdollisuudesta toteuttaa suojatoimenpiteitä tapauksissa, joissa jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltainen viranomainen ei ole ottanut riittävästi huomioon TSE:stä aiheutuvaa vaaraa.

(7) Olisi vahvistettava BSE:n osalta menettely jäsenvaltion, kolmannen maan sekä alueiden, jäljempänä 'maat ja alueet', epidemiologisen aseman määrittämiseksi käytettävissä olevien tietojen perusteella ensimmäistä esiintymistä ("incident risk"), leviämistä ja ihmisten altistumista koskevien riskien osalta. Ne jäsenvaltiot ja kolmannet maat, jotka eivät halua hakea terveydellisen asemansa määritystä, on komission toimesta sijoitettava johonkin luokkaan kaikkien niiden tietojen perusteella, jotka komissiolla on käytettävissään.

(8) Jäsenvaltioiden olisi laadittava koulutusohjelmia TSE:n ehkäisystä ja torjumisesta huolehtiville henkilöille, samoin kuin eläinlääkäreille, viljelijöille sekä tuotantoeläinten kuljetuksesta, kaupan pitämisestä ja teurastuksesta huolehtiville henkilöille.

(9) Jäsenvaltioiden on toteutettava vuosittainen BSE:n ja scrapien seurantaohjelma, ja niiden on ilmoitettava ohjelman tuloksista sekä jonkin muun TSE:n esiintymisestä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

(10) Tietyt märehtijäperäiset kudokset olisi luokiteltava erikseen määritellyksi riskiainekseksi TSE:iden patogeneesin ja kyseisen eläimen alkuperä- tai kotimaan tai -alueen epidemiologisen aseman perusteella. On tarpeen, että erikseen määritelty riskiaines poistetaan ja hävitetään tavalla, jolla vältetään vaara ihmisten tai eläinten terveydelle. Erityisesti niitä ei saisi saattaa markkinoille ihmisravinnon, rehun tai lannoitteiden valmistukseen käytettäviksi. Olisi kuitenkin säädettävä mahdollisuudesta saavuttaa vastaava terveyden suojelun taso yksittäisille eläimille tehtävillä TSE-seulontatesteillä heti kun testin validointi saadaan päätökseen. On tärkeää, ettei teurastusmenetelmiä, joissa on vaarana, että aivoaines tartuttaa muita kudoksia, sallita kuin maissa tai alueilla, joissa BSE:n vaara on pienin mahdollinen.

(11) Olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla estetään TSE:n siirtyminen ihmisiin ja eläimiin, kieltämällä tiettyihin luokkiin kuuluvan eläinvalkuaisen syöttäminen tiettyihin luokkiin kuuluville eläimille ja kieltämällä tiettyjen märehtijäperäisten ainesten käyttö ihmisravinnoksi. Näiden kieltojen olisi oltava suhteessa olemassa olevaan vaaraan nähden.

(12) Olisi säädettävä, että kaikista epäillyistä eläinten TSE-tapauksista ilmoitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on välittömästi toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet ja erityisesti asetettava tartunnan saaneeksi epäilty eläin siirtorajoitusten alaiseksi siihen saakka kun tutkimuksen tulokset on saatu tai vaihtoehtoisesti teurastutettava se virallisessa valvonnassa. Jos toimivaltainen viranomainen ei voi sulkea pois TSE:n mahdollisuutta, sen olisi huolehdittava asianmukaisten tutkimusten suorittamisesta ja pidettävä ruho virallisessa valvonnassa diagnoosin tekemiseen asti.

(13) Jos TSE:n esiintyminen todetaan virallisesti, toimivaltaisen viranomaisen olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, kuten ruhon hävittämisen, tekemällä tutkimus kaikkien riskieläinten toteamiseksi sekä asettamalla siirtorajoitukset koskemaan kaikkia tällaisiksi määritettyjä eläimiä ja eläinperäisiä tuotteita. Omistajille olisi korvattava viipymättä tämän asetuksen nojalla hävitetyistä eläimistä ja eläinperäisistä tuotteista aiheutuvat menetykset.

(14) Jäsenvaltioiden olisi laadittava varosuunnitelmat kansallisista toimenpiteistä, jotka toteutetaan BSE:n ilmetessä. Komission

▼B

olisi hyväksyttävä nämä suunnitelmat. Tämän säännöksen olisi koskettava myös muita TSE:itä kuin BSE:tä.

(15) Olisi säädettävä tiettyjen elävien eläinten ja eläinperäisten tuotteiden markkinoille saattamisesta. Voimassa olevassa nautaeläinten tunnistusta ja rekisteröintiä koskevassa yhteisön lainsäädännössä säädetään järjestelmästä, jonka perusteella eläinten emä ja alkuperäkarja voidaan jäljittää kansainvälisten vaatimusten mukaisesti. Olisi säädettävä vastaavista takeista kolmansista maista tuotavien nautaeläinten osalta. Tämän lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien, yhteisön sisäisen kaupan tai kolmansista maista tapahtuvan tuonnin vuoksi siirrettävien eläinten ja eläinperäisten tuotteiden mukana on oltava yhteisön lainsäädännön mukaiset todistukset, joita on tarvittaessa täydennetty tämän asetuksen mukaisesti.

(16) Nautaeläimistä saatavien tiettyjen eläinperäisten tuotteiden markkinoille saattaminen olisi kiellettävä alueilla, joilla taudin esiintymisen vaara on suuri. Tätä kieltoa ei kuitenkaan olisi sovellettava tiettyihin valvotuissa olosuhteissa tuotettuihin eläinperäisiin tuotteisiin, jotka on saatu eläimistä, joiden osalta voidaan osoittaa, ettei TSE-tartuntavaara ole suuri.

(17) TSE:ien ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevan lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi olisi kattavan epidemiologisen kuvan saamiseksi TSE-tilanteesta otettava ennalta hyväksytyn menettelyn mukaisesti näytteitä laboratoriotutkimuksia varten. Näytteenottomenettelyjen ja -tulosten yhtenäisyyden varmistamiseksi olisi perustettava kansalliset ja yhteisön vertailulaboratoriot ja otettava käyttöön luotettavat tieteelliset menetelmät, joihin kuuluu myös erityisiä TSE-pikatestejä. Pikatestejä olisi pyrittävä käyttämään aina kun se on mahdollista.

(18) Jäsenvaltioissa on tarpeen tehdä yhteisön tarkastuksia sen varmistamiseksi, että TSE:n ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevien vaatimusten noudattaminen on yhtenäistä, ja lisäksi soveltaa auditointimenettelyjä. Jotta voidaan varmistaa, että kolmannet maat soveltavat niistä yhteisöön tuotaviin eläviin eläimiin ja eläinperäisiin tuotteisiin vastaavia takeita kuin yhteisö, on suoritettava yhteisön tarkastuksia ja valvontatoimia paikalla sen tarkistamiseksi, että viejinä toimivat kolmannet maat noudattavat yhteisön tuontiedellytyksiä.

(19) TSE:ihin sovellettavien kauppaan liittyvien toimenpiteiden on perustuttava mahdollisiin olemassa oleviin kansainvälisiin vaatimuksiin, suuntaviivoihin tai suosituksiin. Korkeamman terveyden suojelun tason takaavia tieteellisesti perusteltuja toimenpiteitä voidaan kuitenkin soveltaa, jos asiaa koskevilla kansainvälisillä vaatimuksilla, suuntaviivoilla tai suosituksilla ei pystytä takaamaan asianmukaista terveyden suojelun tasoa.

(20) Olisi säädettävä siitä, että tätä asetusta tarkastellaan uudelleen käytettävissä olevan uuden tieteellisen tiedon perusteella.

(21) Tässä asetuksessa olisi säädettävä myös siirtymätoimenpiteistä, jotka ovat tarpeen erikseen määritellyn riskiaineksen käytön sääntelemiseksi.

(22) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi säädettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(23) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi olisi säädettävä menettelyistä komission ja jäsenvaltioiden tiiviin ja tehokkaan yhteistyön toteuttamiseksi pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa, pysyvässä rehukomiteassa ja pysyvässä elintarvikekomiteassa.

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

(24) Koska tämän asetuksen soveltamista koskevat säännökset ovat päätöksen 1999/468/EY 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä, niistä olisi päätettävä mainitun päätöksen 5 artiklassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan eläinten tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevat säännöt. Sitä sovelletaan elävien eläinten ja eläinperäisten tuotteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen sekä tietyissä erityistapauksissa niiden vientiin.

2. Tätä asetusta ei sovelleta:

a) kosmetiikka- tai lääkevalmisteisiin tai lääkinnällisiin laitteisiin, niiden lähtöaineksiin tai välituotteisiin;

b) tuotteisiin, joita ei ole tarkoitettu käytettäviksi elintarvikkeissa, rehuissa tai lannoitteissa, sekä näiden tuotteiden lähtöaineksiin tai välituotteisiin;

c) näyttelyihin, opetukseen, tieteelliseen tutkimukseen, erityistutkimuksiin tai analyyseihin tarkoitettuihin eläinperäisiin tuotteisiin edellyttäen, että kyseiset tuotteet eivät lopulta voi päätyä ihmisten tai muiden kuin kyseistä tutkimushanketta varten pidettävien eläinten ravinnoksi tai käyttöön;

d) tutkimuksessa käytettäviin tai siinä käytettäviksi tarkoitettuihin eläviin eläimiin.

2 artikla

Elävien eläinten ja eläinperäisten tuotteiden pitäminen erillään

Jotta vältetään ristikontaminaatio tai se, että 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut elävät eläimet tai eläinperäiset tuotteet korvautuvat 1 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa mainituilla tuotteilla tai 1 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetuilla elävillä eläimillä, ne on pidettävä pysyvästi erillään, jollei näitä eläviä eläimiä tai eläinperäisiä tuotteita tuoteta vähintään terveyden suojelua TSE:iden osalta koskevien vaatimusten mukaisesti.

Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt annetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) ”TSE”: kaikki tarttuvat spongiformiset enkefalopatiat ihmisissä esiintyviä lukuun ottamatta;

b) ”markkinoille saattaminen”: mikä tahansa toimenpide, jonka tarkoituksena on toimittaa yhteisössä kolmannelle osapuolelle tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia eläviä eläimiä tai eläinperäisiä tuotteita niiden myyntiä varten sekä muuta vastikkeellinen tai vastikkeeton luovutus tällaiselle kolmannelle osapuolelle tai niiden varastointi edelleen tällaiselle kolmannelle osapuolelle tapahtuvaa toimittamista varten;

▼B

c) ”eläinperäinen tuote”: tuote, joka on saatu direktiivin 89/662/ETY ([1]) tai direktiivin 90/425/ETY ([2]) säännösten piiriin kuuluvasta eläimestä tai joka sisältää tällaista tuotetta;

d) ”lähtöaine”: raaka-aineet tai mitkä tahansa muut eläinperäiset tuotteet, joista tai joiden avulla tuotetaan 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;

e) ”toimivaltainen viranomainen”: jäsenvaltion keskusviranomainen, jonka tehtävänä on huolehtia tämän asetuksen vaatimusten noudattamisesta, tai muu viranomainen, jolle mainittu keskusviranomainen on siirtänyt tämän tehtävän erityisesti rehujen valvonnan osalta; tämä määritelmä kattaa tarvittaessa myös kolmannen maan vastaavan viranomaisen;

f) ”luokka”: jokin liitteessä II olevassa C luvussa tarkoitetuista luokista;

g) ”erikseen määritelty riskiaines”: liitteessä V mainitut kudokset; tuotteet, jotka sisältävät näitä kudoksia tai jotka on saatu niistä, eivät kuulu tämän määritelmän piiriin, ellei toisin mainita;

h) ”TSE-tartunnan saaneeksi epäilty eläin”: elävä, teurastettu tai itsestään kuollut eläin, jolla on tai on ollut neurologisia oireita tai käyttäytymishäiriöitä tai asteittain heikkenevä terveydentila, joka on yhdistettävissä keskushermoston häiriöön, jos muuta diagnoosia ei kliinisen tutkimuksen, hoitotulosten, postmortem-tarkastuksen tai *ante-* tai *post-mortem* -laboratoriotutkimuksen tietojen perusteella ole tehtävissä. Naudan spongiforminen enkefalopatia (BSE) -tartunnan saaneeksi on epäiltävä kaikkia sellaisia nautaeläimiä, joista on saatu positiivinen tulos erityisessä BSE-pikatestissä.

i) ”tila”: paikka, jossa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia eläimiä pidetään, kasvatetaan, käsitellään tai esitellään yleisölle;

j) ”näytteenotto”: näytteiden ottaminen asianmukaisen tilastollisen edustavuuden varmistavalla tavalla eläimistä, niiden ympäristöstä tai eläinperäisistä tuotteista sairauden diagnoosin ja polveutumissuhteiden määrittelemiseksi, terveydentilan valvomiseksi tai sen varmistamiseksi, etteivät eläinperäiset tuotteet sisällä mikrobiologisia aineita tai tiettyjä aineksia;

k) ”lannoite”: kaikki eläinperäisiä tuotteita sisältävät aineet, joita lisätään maaperään edistämään kasvillisuuden kasvua; nämä voivat sisältää biokaasun tuotannossa tai kompostoinnissa syntyneitä mädätystuotteita,

l) ”pikatestit”: liitteessä X olevan C luvun 4 kohdassa tarkoitetut analyysimenetelmät, joiden tulokset ovat tiedossa 24 tunnin kuluessa;

m) ”vaihtoehtoiset testit”: 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut analyysimenetelmät, joita käytetään erikseen määritellyn riskiaineksen poistamisen vaihtoehtona.

2. Sovelletaan myös liitteessä I säädettyjä erityismääritelmiä.

([1]) Neuvoston direktiivi 89/662/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1989, eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 92/118/ETY (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49).

([2]) Neuvoston direktiivi 90/425/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 92/118/ETY.

▼B

3. Niiden tässä asetuksessa käytettyjen käsitteiden osalta, joita ei ole määritelty 1 kohdassa eikä liitteessä I, olisi sovellettava asetuksen (EY) N:o 1760/2000 ([1]) sekä direktiivien 64/432/ETY ([2]), 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 91/68/ETY ([3]) sisältämiä määritelmiä tai määritelmiä, jotka on laadittu näiden direktiivien mukaisesti, joita sovelletaan siltä osin kuin niihin viitataan tässä asetuksessa.

4 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Suojatoimenpiteiden täytäntöönpanon osalta sovelletaan direktiivin 89/662/ETY 9 artiklan, direktiivin 90/425/ETY 10 artiklan, direktiivin 91/496/ETY ([4]) 18 artiklan sekä direktiivin 97/78/EY ([5]) 22 artiklan periaatteita ja säännöksiä.

2. Suojatoimenpiteet hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Ne toimitetaan perusteluineen välittömästi Euroopan parlamentille tiedoksi.

II LUKU

BSE-ASEMAN MÄÄRITTÄMINEN

5 artikla

Luokitus

1. Jäsenvaltion, kolmannen maan tai jonkin niiden alueen BSE-asema voidaan määritellä ainoastaan liitteessä II olevassa luvussa A säädettyjen perusteiden sekä sellaisen riskianalyysin tulosten perusteella, jossa yksilöidään kaikki liitteessä II olevassa B luvussa määritellyt BSE:n ilmenemiseen vaikuttavat mahdolliset tekijät sekä niissä ajan mittaan tapahtuva kehitys.

Jäsenvaltioiden sekä sellaisten kolmansien maiden, jotka haluavat pysyä niiden hyväksyttyjen kolmansien maiden luettelossa, joista tässä asetuksessa tarkoitettujen elävien eläinten tai tuotteiden yhteisöön suuntautuva vienti on sallittu, on esitettävä komissiolle hakemus BSE-asemansa määrittämiseksi sekä liitettävä siihen kaikki liitteessä II olevan A luvun perusteita koskevat asianmukaiset tiedot sekä liitteessä II olevassa B luvussa esitettyjä mahdolliseen ilmenemiseen vaikuttavia tekijöitä sekä niissä ajan mittaan tapahtuvaa kehitystä koskevat tiedot.

2. Päätös, jolla kustakin hakemuksesta annetaan ratkaisu hakemuksen esittäneen jäsenvaltion tai kolmannen maan taikka tämän jäsenvaltion tai kolmannen maan jonkin alueen luokittelemiseksi

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

([2]) Neuvoston direktiivi 64/432/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1964, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa (EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977/64), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/20/EY (EYVL L 163, 4.7.2000, s. 35).

([3]) Neuvoston direktiivi 91/68/ETY, annettu 28 päivänä tammikuuta 1991, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa (EYVL L 46, 19.2.1991, s. 19), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 94/953/EY (EYVL L 371, 31.12.1994, s. 14).

([4]) Neuvoston direktiivi 91/496/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta (EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1).

([5]) Neuvoston direktiivi 97/78/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 1997, kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9).

▼B

johonkin liitteessä II olevassa C luvussa säädetyistä luokista, tehdään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ottaen huomioon 1 kohdassa mainitut perusteet ja mahdolliset vaaratekijät.

Mainittu päätös on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun hakemuksen sekä asiaa koskevien tietojen toimittamisesta. Jos komissio katsoo, että näyttö ei sisällä liitteessä II olevassa A ja B luvussa säädettyjä tietoja, komissio pyytää toimittamaan lisätietoja erikseen asetettavassa määräajassa. Lopullinen päätös tehdään kuuden kuukauden kuluessa täydellisten tietojen toimittamisesta.

Sen jälkeen, kun Maailman eläintautijärjestö (OIE) on ottanut käyttöön maiden luokitusmenettelyn ja jos se on luokitellut hakemuksen esittäneen maan johonkin näistä luokista, kyseisen maan ensimmäisen alakohdan mukaisesti saaman yhteisön luokituksen uudelleenarvioinnista voidaan tarvittaessa päättää 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Jos komissio toteaa, että jäsenvaltion tai kolmannen maan liitteessä II olevan A ja B luvun mukaisesti antamat tiedot ovat riittämättömät tai epäselvät, se voi 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määrittää kyseisen jäsenvaltion tai kolmannen maan BSE-aseman perusteellisen riskianalyysin avulla.

Tähän analyysiin on sisällyttävä hakemuksen esittäneen jäsenvaltion tai kolmannen maan BSE:tä koskevan epidemiologisen tilanteen tilastollinen selvitys, joka perustuu pikatestejä käyttäen tehtyyn seulontamenettelyyn ja joka sisältää johtopäätökset. Komissio ottaa huomioon Maailman eläintautijärjestön (OIE) käyttämät luokitteluperusteet.

Pikatestit hyväksytään tähän tarkoitukseen 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja ne merkitään liitteessä X olevan C luvun 4 kohdassa olevaan luetteloon.

Tätä seulontamenettelyä voivat käyttää myös jäsenvaltiot tai kolmannet maat, jotka haluavat 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen saada suorittamalleen luokitukselle komission hyväksynnän.

Tästä menettelystä aiheutuvat kustannukset maksaa kyseinen jäsenvaltio tai kolmas maa.

4. Jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden, jotka eivät ole 1 kohdan mukaisesti toimittaneet hakemusta kuuden kuukauden kuluessa 1 päivästä heinäkuuta 2001 katsotaan niiden alueelta tapahtuvan elävien eläinten ja eläinperäisten tuotteiden lähettämisen osalta olevan liitteessä II olevassa C luvussa tarkoitettuun luokkaan 5 kuuluvia maita siihen asti, kun ne ovat esittäneet tämän hakemuksen.

5. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle kaikista epidemiologisista todisteista tai muista tiedoista, jotka voivat johtaa BSE-aseman muuttamiseen ja erityisesti 6 artiklassa säädettyjen seurantaohjelmien tuloksista.

6. Kolmannen maan pitäminen jossakin yhteisön lainsäädännössä säädetyssä luettelossa maista, joista tämän asetuksen erityissäännöissä säänneltyjen elävien eläinten ja eläinperäisten tuotteiden vienti yhteisöön on sallittua, päätetään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja tämä päätös edellyttää käytettävissä olevat tiedot huomioon ottaen tai siinä tapauksessa, että BSE:tä oletetaan esiintyvän 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista. Jos mainittuja tietoja ei toimiteta kolmen kuukauden kuluessa komission esittämästä pyynnöstä, sovelletaan tämän artiklan 4 kohdan säännöksiä, kunnes nämä tiedot on toimitettu ja niitä on voitu arvioida 2 tai 3 kohdan mukaisesti.

Kolmannella maalla on kelpoisuus viedä yhteisöön tämän asetuksen erityissääntöjen piiriin kuuluvia eläviä eläimiä tai eläinperäisiä tuotteita komission sen osalta vahvistamaan luokkaan perustuvien edellytysten mukaisesti, jos tämä kolmas maa sitoutuu ilmoittamaan viipymättä komissiolle kirjallisesti kaikista epidemiologisista tai muunlaisista todisteista, jotka voivat johtaa BSE-aseman muuttamiseen.

▼B

7. Päätös jäsenvaltion tai kolmannen maan tai näiden jonkin alueen BSE-asemaa koskevan luokituksen muuttamiseksi voidaan tehdä 21 artiklassa säädettyjen tarkastusten tulosten perusteella 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8. Edellä 2, 3, 4, 6 ja 7 kohdassa tarkoitettujen päätösten on perustuttava riskien arviointiin ottaen huomioon liitteessä II olevassa A ja B luvussa säädetyt suositellut perusteet.

III LUKU

TSE:IEN EHKÄISY

6 artikla

Seurantajärjestelmä

1. Kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön BSE:n ja scrapien vuotuinen seurantaohjelma liitteessä III olevan A luvun mukaisesti. Ohjelmaan on kuuluttava pikatestejä käyttäen suoritettava seulontamenettely.

Pikatestit hyväksytään tähän tarkoitukseen 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja ne merkitään liitteessä X olevan C luvun 4 kohdassa olevaan luetteloon.

2. Jäsenvaltioiden on pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedot muiden TSE-tapausten kuin BSE:n esiintymisestä.

3. Kaikki viralliset tutkimukset ja laboratoriotutkimukset on rekisteröitävä liitteessä III olevan B luvun mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosikertomus, joka sisältää vähintään liitteessä III olevan B luvun I osassa tarkoitetut tiedot. Kunkin kalenterivuoden kertomus on toimitettava viimeistään seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivänä. Komissio esittää pysyvälle eläinlääkintäkomitealle kolmen kuukauden kuluessa kansallisten kertomusten vastaanottamisesta niitä koskevan yhteenvedon, joka sisältää vähintään liitteessä III olevan B luvun II osassa tarkoitetut tiedot.

7 artikla

Eläinten ruokintaa koskevat kiellot

1. Nisäkäsperäisen valkuaisen käyttö märehtijöiden ruokinnassa on kielletty.

2. Lisäksi 1 kohdassa mainittu kielto laajennetaan koskemaan eläimiä ja eläinperäisiä tuotteita liitteessä IV olevan 1 kohdan mukaisesti.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa sovelletaan tämän rajoittamatta liitteessä IV olevan 2 kohdan säännösten soveltamista.

4. Luokkaan 5 kuuluvat jäsenvaltiot tai niiden alueet eivät saa viedä tai varastoida sellaista tuotantoeläimille tarkoitettua rehua, joka sisältää nisäkäsperäistä valkuaista, eikä muille nisäkkäille kuin koirille ja kissoille tarkoitettua rehua, joka sisältää nisäkäsperäistä käsiteltyä eläinvalkuaista.

Luokkaan 5 kuuluvat kolmannet maat tai niiden alueet eivät saa viedä yhteisöön sellaista tuotantoeläimille tarkoitettua rehua, joka sisältää nisäkäsperäistä valkuaista, eikä muille nisäkkäille kuin koirille ja kissoille tarkoitettua rehua, joka sisältää nisäkäsperäistä käsiteltyä eläinvalkuaista.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, erityisesti ne, jotka koskevat ristikontaminaation ehkäisyä sekä tämän artiklan noudattamisen varmistamiseksi suoritettavia näytteenotto- ja näyteanalyysimenetelmiä, annetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼B

8 artikla

Erikseen määritelty riskiaines

1. Erikseen määritelty riskiaines on poistettava ja hävitettävä liitteessä V olevan 2, 3, 4 ja 8 kohdan mukaisesti.

Erikseen määriteltyä riskiainesta tai siitä peräisin olevaa käsiteltyä ainesta voidaan saattaa markkinoille tai viedä ainoastaan lopullista hävittämistä varten liitteessä V olevan 3 ja 4 kohdan tai tarvittaessa 7 kohdan c alakohdan tai 8 kohdan mukaisesti. Tällaista ainesta ei saa tuoda yhteisöön. Erikseen määritellyn riskiaineksen yhteisön alueen kautta tapahtuva kauttakuljetus on suoritettava direktiivin 91/496/ETY 3 artiklan vaatimuksia noudattaen.

2. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta sellaisista eläimistä saatuihin kudoksiin, joille on suoritettu vaihtoehtoinen testi, joka on hyväksytty tähän erityistarkoitukseen 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, joka on merkitty liitteessä X olevan C luvun 5 kohdassa olevaan luetteloon, jota sovelletaan liitteessä V olevassa 5 kohdassa määrätyin edellytyksin, ja jonka tulokset ovat negatiiviset.

Jäsenvaltioiden, jotka hyväksyvät tämän vaihtoehtoisen testin, on ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

3. Jäsenvaltioissa tai jäsenvaltioiden alueilla, jotka kuuluvat liitteessä II olevassa C luvussa tarkoitettuihin luokkiin 2, 3, 4 ja 5, sellaisia nautaeläimiä, lampaita tai vuohia, joiden liha on tarkoitettu ihmisten tai eläinten ravinnoksi, ei saa tainnutuksen jälkeen lopettaa vaurioittamalla keskushermostokudosta kallon sisään pistetyllä sauvanmuotoisella välineellä.

4. Liitteessä V tarkoitettuja ikärajoja tarkistetaan säännöllisesti. Niitä tarkistetaan TSE:n esiintymisen tilastollista todennäköisyyttä yhteisön nauta-, lammas- ja vuohikarjojen kyseisissä ikäryhmissä koskevan uusimman luotettavan tieteellisen tiedon perusteella.

5. Poiketen siitä, mitä 1—4 kohdassa säädetään, voidaan 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää päivästä, jona 7 artiklan 1 kohdan säännösten tosiasiallinen täytäntöönpano on aloitettu, tai kolmansissa maissa päivästä, jona nisäkäsperäisen valkuaisen käyttö märehtijöiden ruokinnassa on kielletty kussakin luokkaan 3 tai 4 kuuluvassa maassa tai alueella, jotta tämän artiklan soveltaminen voidaan rajoittaa koskemaan eläimiä, jotka ovat syntyneet kyseisissä maissa tai alueilla ennen tätä päivämäärää.

Samalla tavalla poiketen siitä, mitä 1—4 kohdassa säädetään, voidaan asianomaisen tiedekomitean kuulemisen jälkeen sekä ensimmäistä esiintymistä, leviämistä ja ihmisten altistumista koskevien riskien arvioinnin pohjalta tehdä 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päätös, jolla sallitaan kussakin luokkaan 5 luokitellussa maassa tai alueella olevien tai niistä peräisin olevien nautaeläinten selkärangan ja takajuuren hermosolmun käyttö elintarvikkeissa, rehuissa ja lannoitteissa.

6. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9 artikla

Märehtijäperäisestä aineksesta saadut tai tällaista ainesta sisältävät eläinperäiset tuotteet

1. Liitteessä VI lueteltuja eläinperäisiä tuotteita ei saa valmistaa märehtijäperäisestä aineksista, jotka ovat peräisin luokkaan 5 kuuluvista maista tai alueilta, ellei niitä ole tuotettu 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksyttyjen tuotantomenetelmien mukaisesti.

2. Sellaisten nautaeläinten, lampaiden ja vuohien pään luita ja selkärankoja, jotka ovat peräisin luokkaan 2, 3, 4 tai 5 kuuluvista maista tai tällaisilta alueilta, ei saa käyttää mekaanisesti erotetun lihan tuotantoon.

▼B

3. Liitteessä V olevan 5 kohdan perusteiden osalta ei 1 ja 2 kohdan säännöksiä sovelleta märehtijöihin, joille on suoritettu 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksytty vaihtoehtoinen testi, jonka tulos on ollut negatiivinen.

4. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

10 artikla

Koulutusohjelmat

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltaisten viranomaisten, diagnostisten laboratorioiden sekä maatalous- ja eläinlääketieteen alan laitosten henkilökunta, virkaeläinlääkärit, eläinlääkärit, teurastamoiden henkilöstö ja eläinten jalostajat, kasvattajat ja eläimiä käsittelevät henkilöt saavat TSE:n kliinisiä oireita, epidemiologiaa ja tarkastushenkilöstön osalta TSE:iä koskevien laboratoriotutkimusten tulosten tulkintaa koskevaa koulutusta.

2. Yhteisö voi myöntää taloudellista tukea 1 kohdassa tarkoitettujen koulutusohjelmien tehokkaan toteuttamisen varmistamiseksi. Tuen määrä vahvistetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

IV LUKU

TSE:IEN VALVONTA JA HÄVITTÄMINEN

11 artikla

Ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kaikista eläimistä, joiden epäillään saaneen TSE-tartunnan, ilmoitetaan välittömästi toimivaltaisille viranomaisille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 82/894/ETY ([1]) soveltamista.

Jäsenvaltioiden on säännöllisesti ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle kaikki ilmoitetut TSE-tapaukset.

Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä toteutettava tämän asetuksen 12 artiklassa säädetyt sekä muut tarvittavat toimenpiteet.

12 artikla

Tartunnan saaneiksi epäiltyihin eläimiin sovellettavat toimenpiteet

1. TSE-tartunnan saaneeksi epäilty eläin on asetettava virallisen siirtorajoituksen alaiseksi, kunnes toimivaltaisen viranomaisen tekemän kliinisen ja epidemiologisen tutkimuksen tulokset on saatu, tai lopetettava, jotta voidaan suorittaa sitä koskevat laboratoriotutkimukset virallisessa valvonnassa.

Jos BSE-tautia epäillään esiintyvän jonkin jäsenvaltiossa olevan tilan nautaeläimessä, kaikki saman tilan nautaeläimet on asetettava virallisen siirtorajoituksen alaisiksi, kunnes tutkimuksen tulokset on saatu.

Jos BSE:tä epäillään esiintyvän jonkin jäsenvaltiossa olevan tilan lampaassa tai vuohessa objektiivisten seikkojen kuten eri TSE:t käytännöllisellä tavalla toisistaan erottavien testien tulosten perusteella, kaikki saman tilan muut lampaat ja vuohet on asetettava virallisen siirtorajoituksen alaisiksi, kunnes tutkimuksen tulokset on saatu.

Jos todisteet osoittavat, että tila, jolla eläin oli BSE:tä koskevan tartuntaepäilyksen syntyessä, ei ilmeisesti ole tila, jolla eläin on saattanut saada BSE-tartunnan, voi toimivaltainen viranomainen päättää, että

([1]) Neuvoston direktiivi 82/894/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1982, eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä (EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2000/556/EY (EYVL L 235, 19.9.2000, s. 27).

▼B

ainoastaan tartunnan saaneeksi epäilty eläin on asetettava virallisen siirtorajoituksen alaiseksi. Toimivaltainen viranomainen voi tarpeelliseksi katsoessaan myös päättää, että muut tilat tai ainoastaan tila, jolla eläin on saanut tartunnan, asetetaan viralliseen seurantaan käytettävissä olevista epidemiologisista tiedoista riippuen.

Jäsenvaltio voidaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja tämän kohdan toisen, kolmannen ja neljännen alakohdan vaatimuksista poiketen jättää eläinten siirtoa koskevien virallisten toimenpiteiden ulkopuolelle, mikäli se soveltaa vastaavat takeet antavia toimenpiteitä.

2. Jos toimivaltainen viranomainen päättää, ettei TSE-tartunnan mahdollisuutta voida sulkea pois, eläin on lopetettava, mikäli se on edelleen elossa; sen aivot ja kaikki muut toimivaltaisen viranomaisen määrittelemät kudokset on poistettava ja lähetettävä virallisesti hyväksyttyyn laboratorioon, 19 artiklan 1 kohdassa säädettyyn kansalliseen tai 19 artiklan 2 kohdassa säädettyyn yhteisön vertailulaboratorioon tutkittavaksi 20 artiklassa tarkoitettuja menetelmiä käyttäen.

3. Kaikki tartunnan saaneeksi epäillyn eläimen ruhon osat, myös vuota, on pidettävä virallisessa valvonnassa, kunnes diagnoosi osoittautuu negatiiviseksi, tai hävitettävä liitteessä V olevan 3 tai 4 kohdan mukaisesti.

4. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

13 artikla

Toimenpiteet TSE:ien esiintymisen toteamisen jälkeen

1. Jos TSE on todettu virallisesti, on sovellettava viipymättä seuraavia toimenpiteitä:

a) kaikki eläimen ruhon osat hävitetään täydellisesti liitteen V mukaisesti lukuun ottamatta liitteessä III olevan B luvun III kohdan 2 kohdan mukaisesti rekisteriä varten säilytettävää materiaalia;

b) tehdään tutkimus kaikkien riskialttiiden eläinten tunnistamiseksi liitteessä VII olevan 1 kohdan mukaisesti;

c) kaikki liitteessä VII olevassa 2 kohdassa tarkoitetut eläimet sekä eläinperäiset tuotteet, jotka on edellä b alakohdassa tarkoitetussa tutkimuksessa määritelty riskialttiiksi, lopetetaan ja hävitetään täydellisesti liitteessä V olevan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltio voi tämän kohdan säännöksistä poiketen soveltaa muita vastaavan suojelun tason tarjoavia toimenpiteitä, mikäli nämä toimenpiteet on hyväksytty 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Ennen 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista on tila, jolla eläin oli silloin kun TSE:n esiintyminen todettiin, asetettava viralliseen seurantaan ja kaikille TSE:ille alttiiden eläinten ja niistä saatavien eläinperäisten tuotteiden siirroille tilalta tai tilalle on saatava toimivaltaisen viranomaisen lupa, jotta nämä eläimet ja eläinperäiset tuotteet voidaan välittömästi tunnistaa ja jäljittää.

Jos todisteet osoittavat, että tartunnan saanut eläin ei ilmeisesti ole saanut TSE-tartuntaa tilalla, jolla se oli tartunnan toteamisen aikana, toimivaltainen viranomainen voi päättää, että joko molemmat tilat tai ainoastaan tila, jolla tartunta on saatu, asetetaan viralliseen seurantaan.

3. Jäsenvaltiot, jotka ovat ottaneet käyttöön 12 artiklan 1 kohdan viidennessä alakohdassa säädetyn vastaavat takuut tarjoavan vaihtoehtoisen järjestelmän, voidaan 1 kohdan b ja c alakohdan vaatimuksista poiketen 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vapauttaa eläinten siirtoa koskevien virallisten kieltotoimenpiteiden soveltamisesta sekä eläinten lopettamista ja hävittämistä koskevista vaatimuksista.

▼B

4. Omistajille on viipymättä korvattava menetykset 12 artiklan 2 kohdan ja tämän artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan nojalla lopetetuista eläimistä tai tuhotuista eläinperäisistä tuotteista aiheutuneet menetykset.

5. Kaikista muista todetuista TSE-esiintymistä kuin BSE:stä on ilmoitettava komissiolle vuosittain, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 82/894/ETY soveltamista.

6. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

Varosuunnitelma

1. Jäsenvaltioiden on laadittava — eläintautien valvontaa koskevan yhteisön sääntelyn yleisten vaatimusten mukaisesti — suuntaviivat, joissa täsmennetään toteutettavat kansalliset toimenpiteet sekä määritellään toimivaltuudet ja tehtävät TSE-tapauksien toteamisen varalta.

2. Näitä suuntaviivoja voidaan yhdenmukaistaa 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos tämä osoittautuu tarpeelliseksi yhteisön lainsäädännön soveltamiseksi yhtenäisellä tavalla.

V LUKU

MARKKINOILLE SAATTAMINEN JA VIENTI

15 artikla

Elävät eläimet, niiden siemenneste, alkiot ja munasolut

1. Nautaeläinten, lampaiden ja vuohien, niiden siemennesteen, alkioiden ja munasolujen markkinoille saattamiseen tai vientiin sovelletaan liitteen VIII edellytyksiä tai tuonnin osalta liitteen IX edellytyksiä. Elävien eläinten sekä niiden alkioiden ja munasolujen mukana on oltava yhteisön lainsäädännön mukainen eläinten terveystodistus 17 artiklan ja tuonnin osalta 18 artiklan mukaisesti.

2. Sellaisten eläinten, joiden epäillään saaneen tai joiden on todettu saaneen TSE-tartunnan, ensimmäisen sukupolven jälkeläisten, siemennesteen, alkioiden ja munasolujen markkinoille saattamiseen sovelletaan liitteessä VIII olevassa B luvussa säädettyjä edellytyksiä.

3. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

16 artikla

Eläinperäisten tuotteiden markkinoille saattaminen

1. Tämän artiklan sekä liitteessä VIII olevan C ja D luvun ja liitteessä IX olevan A, C, F ja G luvun mukaisia markkinoille saattamista tai vientiä koskevia rajoituksia ei sovelleta seuraaviin eläinperäisiin tuotteisiin, jotka on saatu terveistä märehtijöistä:

a) 15 artiklan säännösten piiriin kuuluvat eläinperäiset tuotteet, erityisesti siemenneste, alkiot ja munasolut;

b) i) direktiivissä 92/46/ETY ([1]) tarkoitettu raakamaito;

ii) direktiivissä 92/46/ETY tarkoitettu maitopohjaisten tuotteiden valmistukseen käytettävä maito;

([1]) Neuvoston direktiivi 92/46/ETY, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1992, raakamaidon, lämpökäsitellyn maidon ja maitopohjaisten tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevista terveyssäännöistä (EYVL L 268, 14.9.1992, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/23/EY (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10).

▼B

iii) direktiivissä 92/46/ETY tarkoitettu kuumakäsitelty kulutukseen tarkoitettu maito;

iv) dikalsiumfosfaatti (jossa ei ole valkuais- tai rasvajäämiä);

v) direktiivissä 92/118/ETY ([1]) tarkoitetut vuodat ja nahat;

vi) direktiivissä 92/118/ETY tarkoitettu gelatiini, joka on saatu v alakohdassa tarkoitetuista vuodista ja nahoista;

vii) kollageeni, joka on saatu v alakohdassa tarkoitetuista vuodista ja nahoista.

2. Luokkaan 2, 3, 4 ja 5 luokitellusta kolmannesta maasta tuotavien eläinperäisten tuotteiden on oltava peräisin terveistä nautaeläimistä, lampaista tai vuohista, koska niitä teurastettaessa ei ole käytetty 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua keskushermostokudoksen vaurioittamista eikä niitä ole lopetettu ruiskuttamalla kaasua kallon sisään.

3. Eläinperäisiä tuotteita, jotka sisältävät sellaisista nautaeläimistä saatuja aineksia, jotka ovat peräisin luokkaan 5 luokitellusta jäsenvaltiosta, jäsenvaltion alueelta tai kolmannesta maasta, ei saa saattaa markkinoille, ellei niitä ole saatu

a) eläimistä, jotka ovat syntyneet sen päivämäärän jälkeen, jolloin nisäkäsperäisen valkuaisen käyttökielto märehtijöiden ruokinnassa on pantu tosiasiallisesti täytäntöön; tai

b) eläimistä, jotka ovat syntyneet, on kasvatettu ja pidetty karjoissa, joissa ei todennetusti ole esiintynyt BSE-tapauksia ainakaan seitsemään vuoteen.

Eläinperäisiä tuotteita ei myöskään saa lähettää luokkaan 5 luokitellusta jäsenvaltiosta tai tällaisen jäsenvaltion alueelta toiseen jäsenvaltioon eikä tuoda luokkaan 5 luokitellusta kolmannesta maasta. Tätä kieltoa ei sovelleta liitteessä VIII olevassa C luvussa tarkoitettuihin eläinperäisiin tuotteisiin, jotka täyttävät liitteessä VIII olevassa C luvussa esitetyt vaatimukset. Tuotteiden mukana on oltava virkaeläinlääkärin antama eläinten terveystodistus, jossa todistetaan, että ne on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti.

4. Jos eläin siirretään maasta tai alueelta toisessa luokassa olevaan maahan tai alueelle, se luokitellaan korkeimpaan niiden maiden tai alueiden luokista, joissa se on ollut yli kaksikymmentäneljä tuntia, jollei anneta asianmukaisia takeita siitä, ettei eläin ole saanut tästä korkeimpaan luokkaan kuuluvasta maasta tai alueelta olevaa rehua.

5. Eläinperäisiin tuotteisiin, joiden osalta on tässä artiklassa vahvistettu erityiset säännöt, on liitettävä yhteisön lainsäädännön mukaiset eläinten terveystodistukset tai asianmukaiset kaupalliset asiakirjat 17 ja 18 artiklan mukaisesti, tai mikäli tällaista vaatimusta ei ole yhteisön lainsäädännössä, 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavan mallin mukainen terveystodistus tai kaupallinen asiakirja.

6. Yhteisöön suuntautuvassa tuonnissa on eläinperäisten tuotteiden täytettävä liitteessä IX olevan A, C, F ja G luvun vaatimukset.

7. Edellä 1—6 kohdan säännökset voidaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laajentaa koskemaan muita eläinperäisiä tuotteita. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan samaa menettelyä noudattaen.

17 artikla

Direktiivin 64/432/ETY liitteessä F vahvistettuihin eläinten terveystodistuksiin, direktiivin 91/68/ETY liitteessä E oleviin malleihin II ja III

([1]) Neuvoston direktiivi 92/118/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1992, eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/ETY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säädösten kyseiset vaatimukset (EYVL L 62, 15.3.1992, s. 49), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 1999/724/ETY (EYVL L 290, 12.11.1999, s. 32).

▼B

sekä nautaeläinten, lampaiden ja vuohien siemennesteen, munasolujen ja alkioiden kauppaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisiin asianmukaisiin eläinten terveystodistuksiin lisätään jäljempänä 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tarvittaessa maininta 5 artiklan mukaisesti suoritettuun luokitukseen perustuvasta alkuperäjäsenvaltion tai -alueen luokasta.

Eläinperäisten tuotteiden kaupassa käytettäviin asianmukaisiin kaupallisiin asiakirjoihin on tarvittaessa lisättävä maininta luokasta, jonka komissio on 5 artiklan mukaisesti määritellyt alkuperäjäsenvaltiolle tai -alueelle.

18 artikla

Yhteisön lainsäädännön mukaisiin eläinten tuontiin liittyviin terveystodistuksiin lisätään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen johonkin luokkaan 5 artiklan mukaisesti luokitellun kolmannen maan osalta liitteessä IX säädetyt erityisvaatimukset heti kun luokitusta koskeva päätös on tehty.

VI LUKU

VERTAILULABORATORIOT, NÄYTTEENOTTO, KOKEET JA TARKASTUKSET

19 artikla

Vertailulaboratoriot

1. Kunkin jäsenvaltion kansallinen vertailulaboratorio, toimiala ja tehtävät vahvistetaan liitteessä X olevassa A luvussa.

2. Yhteisön vertailulaboratoriosta, sen toimialasta ja tehtävistä säädetään liitteessä X olevassa B luvussa.

20 artikla

Näytteenotto ja laboratoriotutkimusmenetelmät

1. TSE:n esiintymistä koskevat näytteet on otettava ja laboratoriotestit tehtävä käyttäen liitteessä X olevassa C luvussa esitettyjä menetelmiä ja menettelyjä.

2. Tämän artiklan yhtenäisen soveltamisen kannalta tarpeelliset yksityiskohtaiset soveltamissäännöt sekä menetelmä BSE:n toteamiseksi lampailla ja vuohilla vahvistetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

21 artikla

Yhteisön tarkastukset

1. Komission asiantuntijat voivat yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehdä paikalla tarkastuksia, jos se on tarpeen tämän asetuksen soveltamiseksi yhtenäisellä tavalla. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus suoritetaan, on avustettava asiantuntijoita kaikin tarvittavin tavoin näille kuuluvien tehtävien suorittamisessa. Komissio antaa toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot tarkastusten tuloksista.

Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti ne, jotka koskevat kansallisten viranomaisten kanssa tehtävän yhteistyön sääntelyä, annetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Kolmansia maita koskevat yhteisön tarkastukset suoritetaan direktiivin 97/78/EY 20 ja 21 artiklan mukaisesti.

▼B

VII LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

22 artikla

Erikseen määriteltyä riskiainesta koskevat siirtymätoimenpiteet

1. Liitteessä XI olevan A osan säännöksiä sovelletaan vähintään kuuden kuukauden ajan 1 päivästä heinäkuuta 2001 alkaen, kunnes 5 artiklan 2 tai 4 kohdan säännösten mukainen päätös tehdään ja josta päivästä alkaen 8 artiklaa sovelletaan.

2. Siirtymäkaudella 5 artiklan 3 kohdan säännösten mukaisesti suoritetun sekä johtopäätökset sisältävän tilastollisen selvityksen tuloksia käytetään 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun riskien analyysin johtopäätösten vahvistamisessa tai kumoamisessa ottaen huomioon myös Maailman eläintautijärjestön (OIE) määrittelemät luokitteluperusteet.

3. Tilastollista selvitystä koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään asianomaisen tiedekomitean kuulemisen jälkeen 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. Vähimmäisvaatimukset, joita tilastollisen selvityksen on vastattava, vahvistetaan liitteessä XI olevassa B osassa.

23 artikla

Liitteiden muuttaminen ja siirtymäkauden toimenpiteet

Sen jälkeen kun asianomaista tiedekomiteaa on kuultu kaikista kansanterveyteen mahdollisesti vaikuttavista seikoista, liitteitä muutetaan tai täydennetään sekä toteutetaan asianmukaisia siirtymäkauden toimenpiteitä 24 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼M8

Samaa menettelyä noudattaen hyväksytään siirtymäkauden toimenpiteitä enintään 1 päivään heinäkuuta 2005 asti, jotta nykyisestä järjestelmästä voidaan siirtyä tällä asetuksella perustettuun järjestelmään.

▼B

24 artikla

Komiteat

1. Komissiota avustaa pysyvä eläinlääkintäkomitea. Kuitenkin yksinomaan rehuja koskevissa kysymyksissä komissiota avustaa pysyvä rehukomitea ja yksinomaan elintarvikkeita koskevissa kysymyksissä pysyvä elintarvikekomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi ja tämän asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen suojatoimenpiteiden osalta 15 päiväksi.

3. Kukin komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

25 artikla

Tiedekomiteoiden kuuleminen

Asianomaisia tiedekomiteoita kuullaan kaikissa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa kysymyksissä, joilla saattaa olla vaikutusta kansanterveyteen.

▼B

26 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼**M10**

LIITE I

ERITYISMÄÄRITELMÄT

1. Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 ([1]), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002 ([2]) ja neuvoston direktiivissä 79/373/ETY ([3]) annettuja määritelmiä:

   a) Asetus (EY) N:o 1774/2002:

      i) ”tuotantoeläin”, 2 artiklan 1 kohdan f alakohta;

      ii) ”lemmikkieläinten ruoka”, liitteessä I oleva 41 kohta;

      iii) ”käsitelty eläinvalkuainen”, liitteessä I oleva 42 kohta;

      iv) ”gelatiini”, liitteessä I oleva 26 kohta;

      v) ”verituotteet”, liitteessä I oleva 4 kohta;

      vi) ”verijauhot”, liitteessä I oleva 6 kohta; sekä

      vii) ”kalajauhot”, liitteessä I oleva 24 kohta.

   b) ”Rehun” määritelmä asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 4 kohdassa.

   c) ”Täysrehun” määritelmä direktiivin 79/373/ETY 2 artiklan d kohdassa.

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan lisäksi

   a) ”kotoperäisellä BSE-tapauksella” naudan spongiforminen enkefalopatia -tapausta, jonka ei ole selvästi osoitettu aiheutuneen elävien eläinten tuontia edeltävästä tartunnasta;

   b) ”erillisellä rasvakudoksella” teurastuksen ja leikkaamisen aikana poistettua nautaeläinten sisäistä ja ulkoista rasvaa, erityisesti sydämen, vatsapaidan ja munuaisten tuoretta rasvaa sekä leikkaamoista peräisin olevaa rasvaa;

   c) ”kohortilla” nautaeläinten ryhmää, joka

      i) on syntynyt samaan karjaan kuin tartunnan saanut nautaeläin 12 kuukautta ennen tai jälkeen sen syntymän; tai

      ii) on kasvatettu yhdessä tartunnan saaneen eläimen kanssa ensimmäisen elinvuoden aikana ja on saattanut saada samaa rehua kuin tartunnan saanut eläin ensimmäisen elinvuotensa aikana.

([1]) EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.
([2]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.
([3]) EYVL L 86, 6.4.1979, s. 30.

▼B

LIITE II

BSE-ASEMAN MÄÄRITTÄMINEN

A LUKU

Jäsenvaltion, kolmannen maan tai jonkin niiden alueen, jäljempänä ’maat ja alueet’, BSE-asema määritellään seuraavien perusteiden mukaisesti:

a) sellaisen riskianalyysin tulokset, jossa yksilöidään kaikki mahdolliset BSE:n ilmenemiseen vaikuttavat tekijät ja näissä ajan mittaan tapahtuva kehitys;

b) eläinlääkäreille, kotieläintuottajille sekä nautaeläinten kuljetuksen, kaupan ja teurastamisen ammattilaisille suunnattu koulutusohjelma, jonka tarkoituksena on rohkaista ilmoittamaan täysikasvuisten nautojen hermostollisten oireiden ilmenemistapauksista;

c) BSE-taudin kliinisiä oireita osoittavien nautaeläinten pakollinen ilmoittaminen ja tutkiminen;

d) BSE-taudin jatkuva seuranta- ja valvontajärjestelmä, erityisesti B luvussa mainittujen riskien osalta, ottaen huomioon liitteessä III olevan A luvun taulukossa esitetyt suuntaviivat tai kyseiseen tulevat kansainväliset standardit; selvitykset suoritettujen tutkimusten lukumäärästä ja niiden tuloksista on säilytettävä vähintään seitsemän vuoden ajan;

e) aivokudosnäytteiden tai muiden d alakohdassa tarkoitetun seurantajärjestelmän puitteissa otettujen kudosnäytteiden tutkiminen hyväksytyssä laboratoriossa.

B LUKU

Edellä A luvun a kohdassa tarkoitetun riskianalyysin on perustuttava seuraaviin tekijöihin:

— nautaeläimille syötetyt liha-luujauho ja märehtijöistä peräisin olevat eläinrasvan sulatusjätteet,

— TSE:n mahdollisesti saastuttaman liha-luujauhon tai eläinrasvan sulatusjätteiden tai tällaisia aineita sisältävien rehujen tuonti,

— TSE:n mahdollisesti tartuttamien eläinten, munasolujen tai alkioiden tuonti,

— maan tai alueen epidemiologinen tilanne eläinten TSE:ien osalta,

— maassa tai alueella olevan nautaeläin-, lammas- ja vuohikarjan rakenteesta vallitseva tuntemuksen taso,

— eläinjätteiden alkuperä, näiden jätteiden käsittelymenettelyjen parametrit ja rehuntuotantomenetelmät.

C LUKU

Luokkien määrittely

Jäsenvaltioiden, kolmansien maiden tai niiden alueiden (jäljempänä ’maa tai alue’) BSE-asema määritellään luokittelun avulla seuraavia luokkia käyttäen:

A LUOKKA 1: BSE-vapaa maa tai alue

Maa tai alue, jota koskevassa ja B luvussa tarkoitettujen tietojen perusteella tehdyssä riskianalyysissä on todettu, että asianmukaiset toimenpiteet on toteutettu riittävän pitkän ajanjakson aikana minkä tahansa mahdollisesti tunnistetun riskin hallitsemiseksi; ja

1) jossa ei ole todettu yhtään BSE-tapausta ja

   i) perusteet, joista säädetään A luvussa olevassa b—e kohdassa, ovat täyttyneet vähintään seitsemän vuoden ajan; tai

   ii) perusteet, joista säädetään A luvussa olevassa c kohdassa, ovat täyttyneet vähintään seitsemän vuoden ajan, eikä märehtijöitä todistetusti ole ruokittu märehtijä- tai nisäkäsperäisellä liha-luujauholla tai eläinrasvan sulatusjätteillä vähintään kahdeksaan vuoteen;

2) TAI jossa kaikkien BSE-tapausten on osoitettu olevan peräisin suoraan elävien nautaeläinten tai niiden munasolujen tai alkioiden tuonnista, ja kaikki sairaat nautaeläimet on lopetettu ja hävitetty täydellisesti samoin kuin, jos kyseessä on naaraspuolinen eläin, viimeinen vasikka, jonka se on poikinut sairauden kliinisten esioireiden ilmaantumista edeltäneiden kahden vuoden aikana tai mainitun ajankohdan jälkeen, ja jos tämä vasikka vielä eli maassa tai alueella; ja

   i) perusteet, joista säädetään A luvussa olevassa b—e kohdassa, ovat täyttyneet vähintään seitsemän vuoden ajan; tai

▼B

ii) perusteet, joista säädetään A luvussa olevassa c kohdassa, ovat täyttyneet vähintään seitsemän vuoden ajan, eikä märehtijöitä todistetusti ole ruokittu liha-luujauholla tai eläinrasvan sulatusjätteillä vähintään kahdeksaan vuoteen;

3) TAI jossa viimeisin kotoperäinen BSE-tapaus on todettu yli seitsemän vuotta sitten, A luvussa olevassa b—e kohdassa säädetyt perusteet ovat täyttyneet vähintään seitsemän vuoden ajan ja märehtijöiden ruokinta märehtijäperäisellä liha-luujauholla tai eläinrasvan sulatusjätteillä on kielletty ja kieltoa on tosiasiallisesti noudatettu vähintään kahdeksan vuoden ajan.

B LUOKKA 2: BSE:stä varauksellisesti vapaa maa tai alue, jossa ei ole todettu ainuttakaan kotoperäistä tapausta

Maa tai alue, jota koskevassa ja B luvun mukaisesti tehdyssä riskianalyysissä on todettu, että asianmukaiset toimenpiteet on toteutettu riittävän pitkän ajanjakson aikana minkä tahansa mahdollisesti tunnistetun riskin hallitsemiseksi; ja

1) jossa ei ole todettu yhtään BSE-tapausta; ja

i) perusteet, joista säädetään A luvussa olevassa b—e kohdassa, ovat täyttyneet, mutta eivät kuitenkaan seitsemän vuoden ajan; tai

ii) märehtijöitä ei todistetusti ole ruokittu liha-luujauholla tai eläinrasvan sulatusjätteillä vähintään kahdeksaan vuoteen, mutta A luvussa olevassa c kohdassa säädetyt perusteet eivät ole täyttyneet seitsemän vuoden ajan;

2) TAI jossa kaikkien BSE-tapausten on osoitettu olevan peräisin suoraan elävien nautaeläinten tai niiden munasolujen tai alkioiden tuonnista, ja kaikki sairaat nautaeläimet on lopetettu ja hävitetty täydellisesti samoin kuin, jos kyseessä on naaraspuolinen eläin, viimeinen vasikka, jonka se on poikinut sairauden kliinisten ensioireiden ilmaantumista edeltäneiden kahden vuoden aikana tai mainitun ajankohdan jälkeen, ja jos tämä vasikka vielä eli maassa tai alueella; ja

i) perusteet, joista säädetään A luvussa olevassa b—e kohdassa, ovat täyttyneet, mutta eivät kuitenkaan seitsemän vuoden ajan; tai

ii) märehtijöitä ei todistetusti ole ruokittu liha-luujauholla tai eläinrasvan sulatusjätteillä vähintään kahdeksaan vuoteen, mutta A luvussa olevassa c kohdassa säädetyt perusteet eivät ole täyttyneet seitsemän vuoden ajan.

C LUOKKA 3: BSE:stä varauksellisesti vapaa maa tai alue, jossa on todettu vähintään yksi kotoperäinen tapaus

Maa tai alue, jota koskevassa ja B luvussa tarkoitettujen tietojen perusteella tehdyssä riskianalyysissä on todettu, että asianmukaiset toimenpiteet on toteutettu riittävän pitkän ajanjakson aikana minkä tahansa mahdollisesti tunnistetun riskin hallitsemiseksi; ja

1) jossa viimeisin kotoperäinen BSE-tapaus on todettu yli seitsemän vuotta sitten, A luvussa olevassa b—e kohdassa säädetyt perusteet ovat täyttyneet ja märehtijöiden ruokinta märehtijäperäisellä liha-luujauholla tai eläinrasvan sulatusjätteillä on kielletty, ja kieltoa on tosiasiallisesti noudatettu, mutta:

i) perusteet, joista säädetään A luvussa olevassa b—e kohdassa, eivät ole täyttyneet seitsemän vuoden ajan; tai

ii) märehtijöiden ruokintaa märehtijäperäisellä liha-luujauholla tai eläinrasvan sulatusjätteillä koskevaa kieltoa ei ole tosiasiallisesti noudatettu kahdeksan vuoden ajan;

2) TAI jossa viimeisin kotoperäinen BSE-tapaus on todettu alle seitsemän vuotta sitten, ja BSE-esiintyvyys laskettuna kotoperäisten tapausten perusteella on ollut kunkin neljän viimeksi kuluneen 12 kuukauden jakson aikana alle yksi tapaus miljoonasta maan tai alueen yli 24 kuukauden ikäisessä nautakarjassa (taikka, jos maan tai alueen tällainen nautakarja on alle miljoona eläintä, alle yksi tapaus kyseisen karjan todellista lukumäärää kohden Eurostatin tilastojen perusteella laskettuna), ja jossa

i) märehtijöiden ruokintaa märehtijäperäisellä liha-luujauholla tai eläinrasvan sulatusjätteillä koskevaa kieltoa on tosiasiallisesti noudatettu vähintään kahdeksan vuoden ajan;

ii) A luvussa olevassa b—e kohdassa säädetyt perusteet ovat täyttyneet vähintään seitsemän vuoden ajan;

iii) sairaat nautaeläimet ja

— jos kyseessä on naaraspuolinen eläin, viimeinen vasikka, jonka se on poikinut sairauden kliinisten ensioireiden ilmaantumista edeltäneiden kahden vuoden aikana tai mainitun ajankohdan jälkeen, sekä

▼B

— kaikki kyseisten kohorttien nautaeläimet

on lopetettu ja hävitetty täydellisesti, jos nämä eläimet vielä elivät maassa tai alueella.

Yllä olevasta iii alakohdasta poiketen voidaan tämän luokituksen yhteydessä ottaa huomioon riskieläinten teurastamista koskevien muiden sellaisten toimenpiteiden olemassaolo, jotka tarjoavat vastaavan suojan tason.

D LUOKKA 4: Maa tai alue, jossa BSE-esiintyvyys on alhainen

Maa tai alue, jossa

1) A luvussa säädetyt perusteet täyttyvät, ja BSE-esiintyvyys laskettuna 12:n viimeksi kuluneen kuukauden ajalta on ollut vähintään yksi kotoperäinen tapaus miljoonasta ja enintään 100 tapausta miljoonasta maan tai alueen yli 24 kuukauden ikäisessä nautakarjassa; tai

2) A luvussa luetellut perusteet täyttyvät, ja 1 kohdan mukaisesti laskettu BSE-esiintyvyys on ollut alle yksi kotoperäinen tapaus miljoonasta vähintään neljän 12 kuukauden peräkkäisen jakson aikana ja jonka osalta kaikki sairaat nautaeläimet ja

— jos kyseessä on naaraspuolinen eläin, viimeinen vasikka, jonka se on poikinut sairauden kliinisten ensioireiden ilmaantumista edeltäneiden kahden vuoden aikana tai mainitun ajankohdan jälkeen, sekä

— kaikki kyseisten kohorttien nautaeläimet

on lopetettu ja hävitetty täydellisesti, jos nämä eläimet vielä elivät maassa tai alueella.

Tästä kohdasta poiketen voidaan tämän luokituksen yhteydessä ottaa huomioon riskieläinten teurastamista koskevien muiden sellaisten toimenpiteiden olemassaolo, jotka tarjoavat vastaavan suojan tason.

Maa tai alue, jossa BSE-esiintyvyys laskettuna 12 viimeksi kuluneen kuukauden ajalta on ollut alle 1 kotoperäinen tapaus miljoonasta maan tai alueen yli 24 kuukauden ikäisessä nautakarjassa, mutta jonka osalta suoritetussa A luvussa kuvatussa riskianalyysissä on todettu, että vähintään yksi niistä perusteista, joiden perusteella maa tai alue voidaan luokitella luokkaan 2 tai 3, ei ole täyttynyt, on katsottava luokkaan 4 kuuluvaksi maaksi tai alueeksi.

E LUOKKA 5: Maa tai alue, jossa BSE-esiintyvyys on korkea

Maa tai alue, jossa

1) A luvussa säädetyt perusteet täyttyvät, ja BSE-esiintyvyys laskettuna 12 viimeksi kuluneen kuukauden ajalta on ollut yli 100 tapausta miljoonasta maan tai alueen yli 24 kuukauden ikäisessä nautakarjassa; tai

2) BSE-esiintyvyys laskettuna 12 viimeksi kuluneen kuukauden ajalta on ollut vähintään yksi tapaus miljoonasta ja enintään 100 tapausta miljoonasta maan tai alueen yli 24 kuukauden ikäisessä nautakarjassa, ja vähintään yksi A luvussa luetelluista perusteista ei ole täyttynyt.

▼M13

LIITE III

SEURANTAJÄRJESTELMÄ

A LUKU

I NAUTAELÄINTEN SEURANTA

1. **Yleistä**

Nautaeläinten seuranta toteutetaan liitteessä X olevan C luvun 3 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa säädettyjen laboratoriotutkimusmenetelmien mukaisesti.

2. **Ihmisravinnoksi teurastettujen eläinten seuranta**

2.1 Kaikki yli 24 kuukauden ikäiset nautaeläimet,

— joille on tehty neuvoston direktiivin 64/433/ETY [1] 2 artiklan n kohdassa määritelty ”erityinen hätäteurastus” tai

— jotka on teurastettu direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan VI luvun 28 kohdan c alakohdan mukaisesti lukuun ottamatta eläimiä, joilla ei ole ollut taudin kliinisiä oireita ja jotka on teurastettu taudinhävittämiskampanjan puitteissa,

on testattava BSE:n esiintymisen toteamiseksi.

2.2 Kaikki yli 30 kuukauden ikäiset nautaeläimet,

— jotka on teurastettu ihmisravinnoksi tavanomaiseen tapaan tai

— jotka on teurastettu taudinhävittämiskampanjan puitteissa direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan VI luvun 28 kohdan c alakohdan mukaisesti mutta joilla ei ole ollut taudin kliinisiä oireita,

on testattava BSE:n toteamiseksi.

2.3 Edellä olevasta 2.2 kohdasta poiketen Ruotsi voi päättää tutkia ainoastaan pistokokein näytteet alueellaan syntyneistä, kasvatetuista ja teurastetuista nautaeläimistä. Otokseen on sisällyttävä vähintään 10 000 eläintä vuodessa.

3. **Muusta syystä kuin ihmisravinnoksi teurastettujen eläinten seuranta**

3.1 Kaikki yli 24 kuukauden ikäiset nautaeläimet, jotka ovat kuolleet tai jotka on teurastettu, mutta joita ei ole

— teurastettu hävitettäväksi komission asetuksen (EY) N:o 716/96 [2] mukaisesti,

— teurastettu epidemian, kuten suu- ja sorkkataudin, yhteydessä,

— teurastettu ihmisravinnoksi,

on testattava BSE:n esiintymisen toteamiseksi.

3.2 Jäsenvaltiot voivat päättää poikkeuksesta 3.1 kohdan säännöksiin syrjäisillä alueilla, joissa eläinten tiheys on alhainen ja joilla ei ole järjestetty kuolleiden eläinten keräystä. Poikkeusta hyödyntävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle ja toimitettava luettelo poikkeuksen kohteena olevista alueista. Poikkeus saa koskea enintään 10:tä prosenttia jäsenvaltion nautaeläinpopulaatiosta.

4. **Asetuksen (EY) N:o 716/96 mukaisesti hävitettäviksi ostettujen eläinten seuranta**

4.1 Kaikki eläimet, jotka on hätäteurastettu tai jotka on todettu sairaiksi ante mortem -tarkastuksessa, on testattava BSE:n toteamiseksi.

4.2 Kaikki 1 päivän elokuuta 1996 jälkeen syntyneet yli 42 kuukauden ikäiset eläimet on testattava BSE:n toteamiseksi.

4.3 Niiden eläinten osalta, jotka eivät sisälly 4.1 tai 4.2 kohtaan, on BSE:n toteamiseksi testattava pistokokein otos, joka kattaa vuosittain vähintään 10 000 eläintä.

5. **Muiden eläinten seuranta**

Edellä 2—4 kohdassa tarkoitetun testauksen lisäksi jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti päättää testata muita nautaeläimiä alueellaan erityisesti

[1] EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012/64.
[2] EYVL L 99, 20.4.1996, s. 14.

▼M13

silloin, kun eläimet ovat peräisin maasta, jossa esiintyy kotoperäistä BSE:tä, kun eläimet ovat saaneet mahdollisesti saastunutta rehua tai kun ne ovat syntyneet tai polveutuvat BSE-tartunnan saaneista naaraista.

6. **Testauksen jälkeen suoritettavat toimenpiteet**

6.1 Kun ihmisravinnoksi teurastettu eläin on valittu testattavaksi BSE:n toteamiseksi, direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa XI luvussa tarkoitettua terveysmerkintää ei saa laittaa kyseisen eläimen ruhoon, ennen kuin pikatestistä on saatu negatiivinen tulos.

6.2 Jäsenvaltiot voivat poiketa 6.1 kohdan säännöksistä, kun teurastamossa on käytössä virallinen järjestelmä, jolla varmistetaan, että mikään tutkittujen eläinten ruhonosa, jossa on terveysmerkintä, ei lähde teurastamosta, ennen kuin pikatestistä on saatu negatiivinen tulos.

6.3 Kaikki BSE:n esiintymiseksi testatun eläimen ruhon osat, myös vuota, on pidettävä virallisessa valvonnassa, kunnes pikatestistä on saatu negatiivinen testitulos, tai hävitettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 ([1]) 4 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti.

6.4 Kun eläimelle tehdyn pikatestin testitulos on positiivinen, kaikki kyseisen eläimen ruhon osat, myös vuota, on hävitettävä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 4 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, lukuun ottamatta B luvun III osan mukaista rekisteriä varten säilytettävää ainesta.

6.5 Kun ihmisravinnoksi teurastetulle eläimelle tehdyn pikatestin tulos on positiivinen, BSE-positiiviseksi todetun ruhon lisäksi vähintään yksi välittömästi ennen BSE-positiivista ruhoa teurastettu ruho ja vähintään kaksi välittömästi BSE-positiivisen ruhon jälkeen teurastettua ruhoa samalla teurastuslinjalla on hävitettävä 6.4 kohdan mukaisesti.

6.6 Jäsenvaltiot voivat poiketa 6.5 kohdan säännöksistä, kun teurastamossa on käytössä järjestelmä, jolla ennaltaehkäistään tartunnat ruhojen välillä.

II LAMPAIDEN JA VUOHIEN SEURANTA

1. **Yleistä**

Lampaiden ja vuohien seuranta toteutetaan liitteessä X olevan C luvun 3 kohdan 2 alakohdan b alakohdassa säädettyjen laboratoriotutkimusmenetelmien mukaisesti.

2. **Ihmisravinnoksi teurastettujen lampaiden seuranta**

Jäsenvaltioiden, joissa uuhien ja astutettujen uuhikaritsoiden populaatio ylittää 750 000 eläintä, on testattava vuosittain vähintään 10 000:n ihmisravinnoksi teurastetun lampaan otos ([2]). Lampaiden on oltava yli 18 kuukauden ikäisiä, tai niiden ikenistä on tullut puhjeta enemmän kuin kaksi pysyvää etuhammasta. Otosten on oltava edustavia kunkin alueen ja vuodenajan osalta. Otoksen valinta on suunniteltava siten, että pyritään välttämään minkä tahansa ryhmän liiallinen edustus alkuperän, lajin, iän, rodun, tuotantotyypin tai minkä tahansa muun ominaispiirteen osalta. Eläinten ikä on arvioitava hampaiston, iän mukanaan tuomien selkeiden merkkien tai muun luotettavan tiedon perusteella. Moninkertaista näytteiden ottamista samasta karjasta on vältettävä mahdollisuuksien mukaan.

3. **Muusta syystä kuin ihmisravinnoksi teurastettujen lampaiden ja vuohien seuranta**

Yli 18 kuukauden ikäiset kuolleet tai teurastetut lampaat ja vuohet, joiden ikenistä on puhjennut enemmän kuin kaksi pysyvää etuhammasta mutta joita ei ole

— teurastettu taudinhävittämiskampanjan yhteydessä,

— teurastettu ihmisravinnoksi,

on testattava taulukoissa A ja B esitettyjen otoskokojen mukaisesti. Otosten on oltava edustavia kunkin alueen ja vuodenajan osalta. Otoksen valinta on suunniteltava siten, että pyritään välttämään minkä tahansa ryhmän liiallinen edustus alkuperän, lajin, iän, rodun, tuotantotyypin tai minkä tahansa muun ominaispiirteen osalta. Eläinten ikä on arvioitava hampaiston, iän mukanaan tuomien selkeiden merkkien tai muun luotet-

([1]) EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

([2]) Otoskoko on laskettu 0,03 prosentin esiintyvyyden havaitsemiseksi teurastetuista eläimistä 95 prosentin varmuudella. Otos on rajoitettu jäsenvaltioihin, joissa on laaja lammaspopulaatio.

▼M13

tavan tiedon perusteella. Mikäli mahdollista, on vältettävä moninkertaista näytteiden ottamista samasta karjasta. Jäsenvaltioiden on laadittava kohdennettu tai muu tarkistusjärjestelmä sen varmistamiseksi, että eläimiä ei jätetä pois otoksista.

Jäsenvaltiot voivat päättää poikkeuksesta otokseen syrjäisillä alueilla, joissa eläinten tiheys on alhainen ja joilla ei ole järjestetty kuolleiden eläinten keräystä. Poikkeusta hyödyntävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle ja toimitettava luettelo poikkeuksen kohteena olevista alueista. Poikkeus saa koskea enintään 10:tä prosenttia jäsenvaltion lammas- ja vuohipopulaatiosta.

Taulukko A

Uuhien ja astutettujen uuhikaritsoiden populaatio jäsenvaltiossa	Kuolleiden lampaiden otoksen vähimmäiskoko ([1])
> 750 000	10 000
100 000-750 000	1 500
40 000-100 000	500
< 40 000	100

([1]) Otoskoot on määritelty siten, että niissä otetaan huomioon lammaspopulaatioiden koko yksittäisissä jäsenvaltioissa ja että tavoitteet on mahdollista saavuttaa. 10 000, 1 500, 500 ja 100 eläimen otoskoot mahdollistavat järjestyksessä 0,03 prosentin, 0,2 prosentin, 0,6 prosentin ja 3 prosentin esiintyvyyden havaitsemisen 95 prosentin varmuudella.

Taulukko B

Jo poikineiden vuohien ja pariutuneiden vuohien populaatio jäsenvaltiossa	Kuolleiden vuohien otoksen vähimmäiskoko ([1])
> 750 000	5 000
250 000-750 000	1 500
40 000-250 000	500
< 40 000	50

([1]) Otoskoot on määritelty siten, että niissä otetaan huomioon vuohipopulaatioiden koko yksittäisissä jäsenvaltioissa ja että tavoitteet on mahdollista saavuttaa. 5 000, 1 500, 500 ja 50 eläimen otoskoot mahdollistavat järjestyksessä 0,06 prosentin, 0,2 prosentin, 0,6 prosentin ja 6 prosentin esiintyvyyden havaitsemisen 95 prosentin varmuudella. Jos jäsenvaltiolla on vaikeuksia kerätä riittävästi kuolleita vuohia jäsenvaltiolle määrätyn otoskoon saavuttamiseksi, se voi täydentää otosta testaamalla ihmisravinnoksi teurastettuja yli 18 kuukauden ikäisiä vuohia. Tällöin on testattava kolme ihmisravinnoksi teurastettua vuohta yhtä kuollutta vuohta kohti.

4. **Tartunnan saaneiden katraiden seuranta**

Yli 12 kuukauden ikäiset eläimet tai eläimet, joiden ikenistä on puhjennut yksi pysyvä etuhammas, tai jotka on teurastettu liitteessä VII olevan 2 kohdan b alakohdan i tai ii alakohdan taikka 2 kohdan c alakohdan säännösten mukaisesti, on testattava 1 päivästä lokakuuta 2003 alkaen. Testattavat eläimet valitaan yksinkertaisella satunnaisotannalla taulukossa ilmoitetun otosmäärän mukaisesti:

Yli 12 kk:n ikäisten teurastettujen eläinten lukumäärä katraassa	Otoksen vähimmäismäärä ([1])
70 tai vähemmän	Kaikki testauskriteerit täyttävät eläimet
80	68
90	73
100	78
120	86

▼M13

Yli 12 kk:n ikäisten teurastettujen eläinten lukumäärä katraassa	Otoksen vähimmäismäärä ([1])
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 tai enemmän	150

([1]) Otoskoko on laskettu niin, että otokseen sisältyisi 95 prosentin varmuudella ainakin yksi positiivinen, jos tautia esiintyy vähintään 2 prosenttia testipopulaatiossa.

5. **Muiden eläinten seuranta**

Edellä 2—4 kohdassa esitettyjen seurantaohjelmien lisäksi jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti harjoittaa seurantaa muiden eläinten osalta, joita ovat erityisesti

— maidontuotantoon tarkoitetut eläimet

— maista, joissa esiintyy kotoperäistä TSE:tä, kotoisin olevat eläimet

— mahdollisesti saastunutta rehua saaneet eläimet

— TSE-tartunnan saaneista naaraista syntyneet tai polveutuvat eläimet.

6. **Lampaiden ja vuohien testauksen jälkeen suoritettavat toimenpiteet**

6.1 Kun ihmisravinnoksi teurastettu lammas tai vuohi on valittu testattavaksi TSE:n toteamiseksi, direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa XI luvussa tarkoitettua terveysmerkintää ei saa laittaa kyseisen eläimen ruhoon, ennen kuin pikatestistä on saatu negatiivinen tulos.

6.2 Jäsenvaltiot voivat poiketa 6.1 kohdasta, kun teurastamossa on käytössä virallinen järjestelmä, jolla varmistetaan, että mikään tutkittujen eläinten ruhonosa, jossa on terveysmerkintä, ei lähde teurastamosta, ennen kuin pikatestistä on saatu negatiivinen tulos.

6.3 Kaikki testatun eläimen ruhon osat, myös vuota, on pidettävä virallisessa valvonnassa, kunnes pikatestistä on saatu negatiivinen testitulos, tai hävitettävä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 4 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti.

6.4 Kun eläimelle tehdyn pikatestin tulos on positiivinen, kaikki kyseisen eläimen ruhon osat, myös vuota, on hävitettävä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 4 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, lukuun ottamatta B luvun III osan mukaista rekisteriä varten säilytettävää materiaalia.

7. **Genotyypin määrittäminen**

7.1 Jokaisen TSE-positiivisen lampaan prioniproteiinin genotyyppi on määritettävä. Resistensseissä genotyypeissä (sellaisessa lampaan genotyypissä, joka koodaa alaniinin molemmissa alleeleissa kodonissa 136, arginiinin molemmissa alleeleissa kodonissa 154 ja arginiinin molemmissa alleeleissa kodonissa 171) todetuista TSE-tapauksista on ilmoitettava välittömästi komissiolle. Silloin kun se on mahdollista, tällaisten tapausten kanta on tyypitettävä. Kun tällaisten tapausten kannan tyypittäminen ei ole mahdollista, alkuperäkarjaa ja kaikkia muita karjoja, joissa eläin on ollut, on valvottava tehostetusti, jotta löydettäisiin muita TSE-tapauksia kannan tyypittämistä varten.

7.2 Niiden eläinten lisäksi, joiden genotyyppi on määritelty kohdan 7.1 säännösten mukaisesti, on otokseen kuuluvan lampaan prioniproteiinin genotyyppi määriteltävä. Jos täysikasvuisten lampaiden populaatio käsittää jäsenvaltiossa yli 750 000 eläintä, on otokseen sisällytettävä vähintään 600 eläintä. Muissa jäsenvaltioissa otokseen on otettava vähintään 100 eläintä. Näytteet voidaan valita ihmisravinnoksi teurastetuista, tilalla kuolleista tai elossa olevista eläimistä. Otoksen on oltava edustava koko lammaspopulaation osalta.

▼**M13**

III MUIDEN ELÄINTEN SEURANTA

Jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti harjoittaa muiden kuin nautaeläinten, lampaiden ja vuohien TSE-seurantaa.

B LUKU

I JÄSENVALTIOIDEN KERTOMUKSISSA ESITETTÄVÄT TIEDOT

1. Siirtorajoitusten alaiseksi 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetettujen epäiltyjen tapausten lukumäärä eläinlajeittain.
2. Laboratoriotutkimuksiin 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrättyjen epäiltyjen tapausten lukumäärä eläinlajeittain sekä tutkimusten tulokset.
3. Niiden karjojen lukumäärä, joihin kuuluvien lampaiden ja vuohien epäillyistä tapauksista on ilmoitettu ja tapauksia on tutkittu 12 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.
4. Kunkin A luvussa olevan I osan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun alaryhmän arvioitu koko.
5. Niiden nautaeläinten lukumäärä, jotka A luvussa olevan I osan 2—5 kohdan mukaisesti on tutkittu kustakin alaryhmästä, otoksen valintamenetelmä ja testien tulokset.
6. Kaikkien A luvussa olevan II osan 2—3 kohdassa tarkoitettujen, otokseen valittujen alaryhmien arvioitu koko.
7. Niiden lampaiden ja vuohien sekä karjojen lukumäärä, jotka A luvussa olevan II osan 2—5 kohdan mukaisesti on tutkittu kustakin alaryhmästä, otoksen valintamenetelmä ja testien tulokset.
8. BSE- tai scrapie-tartunnan saaneiden eläinten lukumäärä, ikäjakauma ja maantieteellinen jakauma. Positiivisten BSE- ja scrapie-tapausten alkuperämaa, jos eri kuin kertomuksen esittävä maa. Scrapie-positiivisten karjojen lukumäärä ja maantieteellinen jakautuminen. Kunkin BSE-tapauksen syntymävuosi ja, jos mahdollista, syntymäkuukausi olisi ilmoitettava.
9. Muilla eläimillä kuin nautaeläimillä, lampailla ja vuohilla todetut positiiviset TSE-tapaukset.
10. Genotyyppi ja mahdollisuuksien mukaan rotu kaikista testatuista eläimistä kunkin A luvun II osan 7.1 ja 7.2 kohdassa tarkoitetun alaryhmän osalta.

II KOMISSION LAATIMASSA YHTEENVEDOSSA ESITETTÄVÄT TIEDOT

Yhteenveto on esitettävä taulukon muodossa, ja siinä on oltava vähintään I osassa tarkoitetut tiedot kustakin jäsenvaltiosta.

III REKISTERIT

1. Toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä rekisteriä seuraavista tiedoista, joka on säilytettävä seitsemän vuoden ajan:
   — siirtorajoitusten alaiseksi 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetettujen eläinten lukumäärä ja tyypit,
   — 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kliinisten ja epidemiologisten tutkimusten lukumäärä ja tulokset,
   — 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen laboratoriotutkimusten lukumäärä ja tulokset,
   — A luvussa tarkoitettujen seurantaohjelmien mukaisesti otoksiin käytettyjen eläinten lukumäärä, tunnistetiedot ja alkuperä sekä, mikäli mahdollista, ikä, rotu ja muut esitiedot,
   — lampaiden positiivisten TSE-tapausten prioniproteiinin genotyyppi.
2. Tutkimuslaboratorion on säilytettävä seitsemän vuoden ajan kaikki tutkimusasiakirjat ja erityisesti laboratoriokirjat sekä tarvittaessa parafiiniblokit ja valokuvat immunoblottauksen (Western blot) tuloksista.

▼M10

LIITE IV

ELÄINTEN RUOKINTA

7 artiklan 1 kohdassa säädetyn kiellon soveltamisalan laajentaminen:

1. 7 artiklan 1 kohdassa säädetyn kiellon soveltamisala laajennetaan koskemaan

   a) tuotantoeläinten, lihaa syöviä turkiseläimiä lukuun ottamatta, ruokkimista seuraavilla aineilla:

      a) prosessoitu eläinproteiini;

      b) märehtijöistä saatu gelatiini;

      c) verituotteet;

      d) hydrolysoitu proteiini;

      e) eläinperäinen dikalsiumfosfaatti ja trikalsiumfosfaatti;

      f) rehut, jotka sisältävät a—e alakohdassa lueteltuja proteiineja;

   b) märehtijöiden ruokkimista eläinproteiinilla ja näitä proteiineja sisältävällä rehulla.

2. I Poikkeukset 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyihin kieltoihin ja erityisedellytykset näiden poikkeusten soveltamiselle

   A. 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä poikkeuksia ei sovelleta seuraaviin:

      a) jäljempänä i), ii) ja iii) alakohdassa tarkoitettujen proteiinien ja näistä proteiineista saatujen rehujen syöttäminen muille kuin märehtijöille sillä edellytyksellä, että proteiinit on käsitelty tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1774/2002 19 artiklan mukaisesti:

         i) kalajauho B kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;

         ii) muista kuin märehtijöistä ja märehtijöiden vuodasta ja nahasta saadut hydrolysoidut proteiinit C kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;

         iii) dikalsiumfosfaatti ja trikalsiumfosfaatti D kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;

      b) jäljempänä i), ii) ja iii) alakohdassa tarkoitettujen proteiinien ja näistä proteiineista saatujen tuotteiden syöttäminen märehtijöille sillä edellytyksellä, että proteiinit on käsitelty tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1774/2002 19 artiklan mukaisesti:

         i) maito, maitotuotteet ja ternimaito;

         ii) munat ja munatuotteet;

         iii) muista kuin märehtijöistä saatu gelatiini;

      c) muista kuin märehtijöistä saatujen verituotteiden ja verijauhon syöttäminen kaloille sillä edellytyksellä, että ne on käsitelty tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1774/2002 19 artiklan mukaisesti, ja näistä proteiineista saatujen rehujen syöttäminen kaloille E kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

   B. Edellytykset kalajauhon ja kalajauhoa sisältävien rehujen käytölle muiden tuotantoeläinten kuin märehtijöiden ruokkimiseen, lihaa syöviä turkiseläimiä lukuun ottamatta

      a) Kalajauho on tuotettava käsittelylaitoksessa, jossa tuotetaan yksinomaan kalasta saatavia tuotteita ja jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tätä varten asetuksen (EY) N:o 1774/2002 17 artiklan mukaisesti.

      b) Ennen kuin maahantuotu kalajauho voidaan päästää vapaaseen liikkeeseen yhteisön alueella, jokainen lähetys on analysoitava komission direktiivin 98/88/EY ([1]) mukaisesti.

      c) Kalajauhoa sisältävä rehu on tuotettava laitoksessa, joka ei tuota rehua märehtijöille ja jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tätä varten.

([1]) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 45.

▼**M10**

Poikkeuksena tähän ovat kuitenkin seuraavat tapaukset:

i) Erityistä lupaa täysrehun tuottamiseksi rehusta, joka sisältää kalajauhoa, ei tarvita kotisekoittajiin,

— jotka toimivaltainen viranomainen on rekisteröinyt,

— jotka ovat tiloilla, joilla ei ole märehtijöitä,

— jotka tuottavat täysrehua käytettäväksi pelkästään omalla tilalla,

— jos tuotannossa käytetty kalajauhoa sisältävä rehu sisältää alle 50 prosenttia raakavalkuaista.

ii) Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan tuottaa märehtijöiden rehua laitoksissa, joissa tuotetaan myös kalajauhoa sisältävää rehua muille eläinlajeille, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

— märehtijöille tarkoitettu irtorehu ja pakattu rehu valmistetaan fyysisesti erillään tiloista, joissa valmistetaan kalajauhoa sisältävää rehua,

— märehtijöille tarkoitettu irtorehu säilytetään fyysisesti erillään tiloista, joissa irtotavarana oleva kalajauho ja kalajauhoa sisältävä irtorehu säilytetään varastoinnin, kuljetuksen ja pakkauksen ajan,

— kalajauhon ostoa ja käyttöä sekä kalajauhoa sisältävien rehujen myyntiä koskevat yksityiskohtaiset asiakirjat pidetään toimivaltaisen viranomaisen saatavilla vähintään viiden vuoden ajan,

— märehtijöille tarkoitetuille rehuille tehdään rutiinitestejä sen varmistamiseksi, että niissä ei esiinny kiellettyjä proteiineja, kalajauho mukaan lukien.

d) Kalajauhoa sisältävien rehujen pakkausmerkinnöissä ja niiden mukana olevissa asiakirjoissa on oltava selkeä merkintä: ”Sisältää kalajauhoa — ei saa syöttää märehtijöille”.

e) Kalajauhoa sisältävä irtorehu on kuljetettava ajoneuvoissa, joilla ei samanaikaisesti kuljeteta märehtijöille tarkoitettua rehua. Jos ajoneuvoa myöhemmin käytetään märehtijöille tarkoitetun rehun kuljettamiseen, se on puhdistettava perusteellisesti toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän menetelmän mukaisesti, jotta vältetään ristiinsaastunta.

f) Kalajauhoa sisältävän rehun käyttö ja varastointi on kielletty tiloilla, joilla pidetään märehtijöitä.

Tästä säännöksestä poiketen toimivaltainen viranomainen voi sallia kalajauhoa sisältävän rehun käytön ja säilyttämisen tiloilla, joilla pidetään märehtijöitä, jos viranomainen katsoo, että tilalla toteutetaan toimenpiteitä, joilla estetään kalajauhoa sisältävän rehun syöttäminen märehtijöille.

C. Edellytykset muista kuin märehtijöistä ja märehtijöiden vuodasta ja nahasta saadun hydrolysoidun proteiinin sekä tällaista proteiinia sisältävän rehun käytölle muiden tuotantoeläinten kuin märehtijöiden ruokkimiseen, lihaa syöviä turkiseläimiä lukuun ottamatta

a) Hydrolysoitu proteiini on tuotettava käsittelylaitoksessa, jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1774/2002 17 artiklan mukaisesti.

b) Hydrolysoitua proteiinia sisältävä rehu on tuotettava laitoksessa, joka ei valmista rehua märehtijöille ja jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tätä varten.

Poikkeuksena tähän ovat kuitenkin seuraavat tapaukset:

i) Erityistä lupaa täysrehun tuottamiseksi rehusta, joka sisältää hydrolysoitua proteiinia, ei tarvita kotisekoittajiin,

— jotka toimivaltainen viranomainen on rekisteröinyt,

— jotka ovat tiloilla, joilla ei ole märehtijöitä,

— jotka tuottavat täysrehua käytettäväksi pelkästään omalla tilalla,

— jos tuotannossa käytetty hydrolysoitua proteiinia sisältävä rehu sisältää alle 50 prosenttia raakavalkuaista.

ii) Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan tuottaa märehtijöiden rehuja laitoksissa, joissa tuotetaan myös hydrolysoituja

▼M10

proteiineja sisältäviä rehuja muille eläinlajeille, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

— märehtijöille tarkoitettu irtorehu ja pakattu rehu valmistetaan fyysisesti erillään tiloista, joissa valmistetaan hydrolysoituja proteiineja sisältävää rehua,

— märehtijöille tarkoitettu irtorehu säilytetään fyysisesti erillään tiloista, joissa irtotavarana oleva hydrolysoitu proteiini ja hydrolysoitua proteiinia sisältävä irtorehu säilytetään varastoinnin, kuljetuksen ja pakkauksen ajan,

— hydrolysoidun proteiinin ostoa ja käyttöä sekä hydrolysoitua proteiinia sisältävien rehujen myyntiä koskevat yksityiskohtaiset asiakirjat pidetään toimivaltaisen viranomaisen saatavilla vähintään viiden vuoden ajan.

c) Hydrolysoitua proteiinia sisältävien rehujen pakkausmerkinnöissä ja niiden mukana olevissa asiakirjoissa on oltava selkeä merkintä: ”Sisältää hydrolysoitua proteiinia — ei saa syöttää märehtijöille”.

d) Hydrolysoituja proteiineja sisältävä irtorehu on kuljetettava ajoneuvoissa, joilla ei samanaikaisesti kuljeteta märehtijöille tarkoitettua rehua. Jos ajoneuvoa myöhemmin käytetään märehtijöille tarkoitetun rehun kuljettamiseen, se on puhdistettava perusteellisesti toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän menetelmän mukaisesti, jotta vältetään ristiinsaastunta.

e) Hydrolysoitua proteiinia sisältävän rehun käyttö ja varastointi on kielletty tiloilla, joilla pidetään märehtijöitä.

Tästä säännöksestä poiketen toimivaltainen viranomainen voi sallia hydrolysoituja proteiineja sisältävän rehun käytön ja säilyttämisen tiloilla, joilla pidetään märehtijöitä, jos viranomainen katsoo, että tilalla toteutetaan toimenpiteitä, joilla estetään hydrolysoituja proteiineja sisältävän rehun syöttäminen märehtijöille.

D. Edellytykset dikalsiumfosfaatin, trikalsiumfosfaatin ja näitä proteiineja sisältävän rehun käytölle muiden tuotantoeläinten kuin märehtijöiden ruokkimiseen, lihaa syöviä turkiseläimiä lukuun ottamatta

a) Dikalsiumfosfaatti ja trikalsiumfosfaatti on tuotettava käsittelylaitoksessa, jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1774/2002 17 artiklan mukaisesti.

b) Dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävä rehu on tuotettava laitoksessa, joka ei valmista rehua märehtijöille ja jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tätä varten.

Poikkeuksena tähän ovat kuitenkin seuraavat tapaukset:

i) Erityistä lupaa täysrehun tuottamiseksi rehusta, joka sisältää dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia, ei tarvita kotisekoittajiin,

— jotka toimivaltainen viranomainen on rekisteröinyt,

— jotka ovat tiloilla, joilla ei ole märehtijöitä,

— jotka tuottavat täysrehua käytettäväksi pelkästään omalla tilalla,

— jos tuotannossa käytetyn dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävän rehun kokonaisfosforipitoisuus on alle 10 prosenttia.

ii) Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan tuottaa märehtijöiden rehuja laitoksissa, joissa tuotetaan myös dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältäviä rehuja muille eläinlajeille, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

— märehtijöille tarkoitettu irtorehu ja pakattu rehu valmistetaan fyysisesti erillään tiloista, joissa valmistetaan dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävää rehua,

— märehtijöille tarkoitettu irtorehu säilytetään fyysisesti erillään tiloista, joissa irtotavarana oleva dikalsiumfosfaatti ja trikalsiumfosfaatti ja dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävä irtorehu säilytetään varastoinnin, kuljetuksen ja pakkauksen ajan,

— dikalsiumfosfaatin tai trikalsiumfosfaatin ostoa ja käyttöä sekä dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävien rehujen myyntiä koskevat yksityiskohtaiset asiakirjat pidetään toimivaltaisen viranomaisen saatavilla vähintään viiden vuoden ajan.

c) Dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävien rehujen pakkausmerkinnöissä ja niiden mukana olevissa asiakirjoissa on

▼M10

oltava selkeä merkintä: ”Sisältää eläinperäistä dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia — ei saa syöttää märehtijöille”.

d) Dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävä irtorehu on kuljetettava ajoneuvoissa, joilla ei samanaikaisesti kuljeteta märehtijöille tarkoitettua rehua. Jos ajoneuvoa myöhemmin käytetään märehtijöille tarkoitetun rehun kuljettamiseen, se on puhdistettava perusteellisesti toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän menetelmän mukaisesti, jotta vältetään ristiinsaastunta.

e) Dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävän rehun käyttö ja varastointi on kielletty tiloilla, joilla pidetään märehtijöitä.

Tästä säännöksestä poiketen toimivaltainen viranomainen voi sallia dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävän rehun käytön ja säilyttämisen tiloilla, joilla pidetään märehtijöitä, jos viranomainen katsoo, että tilalla toteutetaan toimenpiteitä, joilla estetään dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia sisältävän rehun syöttäminen märehtijöille.

E. Edellytykset verituotteiden, verijauhon ja muista kuin märehtijöistä saatuja tällaisia proteiineja sisältävän rehun käytölle viljeltyjen kalojen ruokkimiseen

a) Veri on saatava EU-hyväksytyistä teurastamoista, joissa ei teurasteta märehtijöitä ja jotka on rekisteröity muiden kuin märehtijöiden teurastamiseen, ja se on kuljetettava suoraan käsittelylaitokseen ajoneuvoilla, joilla kuljetetaan pelkästään muista kuin märehtijöistä saatua verta. Jos ajoneuvoa on käytetty märehtijän veren kuljetukseen, toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava se puhdistuksen jälkeen, ennen kuin sillä voidaan kuljettaa muiden kuin märehtijöiden verta.

Tästä poiketen toimivaltainen viranomainen voi sallia märehtijöiden teurastuksen teurastamoissa, joihin kerätään muiden kuin märehtijöiden verta, joka on tarkoitettu kalanrehuun käytettäväksi tarkoitetun verijauhon ja verituotteiden valmistukseen, jos näillä teurastamoilla on tunnustettu valvontajärjestelmä. Valvontajärjestelmän on sisällettävä ainakin seuraavat tekijät:

— muiden kuin märehtijöiden teurastus tapahtuu fyysisesti erillään märehtijöiden teurastuksesta,

— muista kuin märehtijöistä saadun veren kerääminen, varastointi, kuljetus ja pakkaaminen tapahtuu fyysisesti erillään tiloista, joissa märehtijöistä saadun veren kerääminen, varastointi, kuljetus ja pakkaaminen tapahtuu,

— muista kuin märehtijöistä saadusta verestä otetaan säännöllisesti näytteitä, jotka analysoidaan märehtijöistä peräisin olevien proteiinien havaitsemiseksi.

b) Verituotteet ja verijauho on tuotettava laitoksessa, jossa käsitellään pelkästään muiden kuin märehtijöiden verta ja jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 1774/2002 17 artiklan mukaisesti.

Tästä säännöksestä poiketen toimivaltainen viranomainen voi sallia kalanrehuun käytettäväksi tarkoitettujen verituotteiden valmistuksen laitoksissa, joissa käsitellään märehtijöiden verta, jos näillä teurastamoilla on tunnustettu valvontajärjestelmä. Valvontajärjestelmän on sisällettävä ainakin seuraavat tekijät:

— muiden kuin märehtijöiden veri käsitellään suljetussa järjestelmässä fyysisesti erillään märehtijöiden veren käsittelystä,

— muista kuin märehtijöistä peräisin olevan ja irtotavarana olevan raaka-aineen ja lopullisten verituotteiden kuljetus, varastointi ja pakkaaminen tapahtuu fyysisesti erillään tiloista, joissa märehtijöistä peräisin olevan ja irtotavarana olevan raaka-aineen ja lopullisten verituotteiden kuljetus, varastointi ja pakkaaminen tapahtuu,

— muista kuin märehtijöistä saaduista verituotteista otetaan säännöllisesti näytteitä, jotka analysoidaan märehtijöistä peräisin olevien proteiinien havaitsemiseksi.

c) Verituotteita tai verijauhoa sisältävä rehu on tuotettava laitoksessa, joka ei valmista rehua muille tuotantoeläimille, lihaa syöviä turkiseläimiä lukuun ottamatta, ja jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tätä varten.

d) Verituotteita tai verijauhoa sisältävien rehujen pakkausmerkinnöissä, niiden mukana olevissa kaupallisissa asiakirjoissa tai terveystodistuksessa on oltava selkeä merkintä: ”Sisältää verituotteita — saa antaa vain kaloille” tai ”Sisältää verijauhoa — saa antaa vain kaloille”.

▼M10

e) Ajoneuvoja, joilla on kuljetettu verituotteita tai verijauhoa sisältävää irtorehua, ei saa käyttää muille tuotantoeläimille, lihaa syöviä turkiseläimiä lukuun ottamatta, tarkoitetun rehun kuljetukseen, ellei toimivaltainen viranomainen ole tarkastanut ajoneuvoa puhdistuksen jälkeen.

f) Verituotteita tai verijauhoa sisältävän kalanrehun käyttö ja varastointi on kielletty tiloilla, joilla pidetään muita tuotantoeläimiä, lihaa syöviä turkiseläimiä lukuun ottamatta.

3. II Yleiset täytäntöönpanoedellytykset

A. Jäsenvaltioiden on toimitettava 60 päivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä muille jäsenvaltioille ja komissiolle ajantasainen luettelo EU-hyväksytyistä teurastamoista, jotka rekisteröinnin mukaan eivät teurasta märehtijöitä, ja hyväksytyistä käsittelylaitoksista, jotka tuottavat hydrolysoituja proteiineja, dikalsiumfosfaattia, trikalsiumfosfaattia, kalajauhoa, verituotteita tai verijauhoa, sekä laitoksista, joilla on lupa valmistaa näitä proteiineja sisältäviä rehuja, kotisekoittajia lukuun ottamatta, ja jotka toimivat tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisesti. Luetteloon tehtävistä muutoksista on ilmoitettava välittömästi muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

B. a) Irtotavarana oleva prosessoitu eläinproteiini, kalajauhoa lukuun ottamatta, ja tällaista proteiinia sisältävä irtorehu on varastoitava ja kuljetettava siihen tarkoitetuissa tiloissa. Varastoa tai ajoneuvoa voidaan käyttää muihin tarkoituksiin vain puhdistuksen ja toimivaltaisen viranomaisen suorittaman tarkastuksen jälkeen.

b) Edellä I osan A kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu irtotavarana oleva kalajauho ja hydrolysoitu proteiini, I osan A kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettu irtotavarana oleva dikalsiumfosfaatti ja trikalsiumfosfaatti sekä I osan A kohdan c alakohdassa tarkoitettu verijauho ja verituotteet on varastoitava ja kuljetettava siihen tarkoitetuissa varastoissa ja ajoneuvoissa.

c) Edellä b alakohdasta poiketen

i) varastoja tai ajoneuvoja voidaan käyttää samaa proteiinia sisältävien rehujen varastointiin ja kuljetukseen;

ii) varastoja tai ajoneuvoja voidaan käyttää muihin tarkoituksiin puhdistuksen ja toimivaltaisen viranomaisen suorittaman tarkastuksen jälkeen;

iii) kalajauhoa kuljettavia ajoneuvoja voidaan käyttää muihin tarkoituksiin, jos yrityksellä on käytössään toimivaltaisen viranomaisen tunnustama valvontajärjestelmä ristiinsaastunnan ehkäisemiseksi. Valvontajärjestelmään on sisällyttävä ainakin seuraavat seikat:

— kirjanpito kuljetetuista aineista ja ajoneuvon puhdistuksesta,

— säännöllinen näytteenotto kuljetetuista rehuista kalajauhon esiintymisen analysoimiseksi.

Toimivaltainen viranomainen tekee säännöllisiä pistotarkastuksia sen varmistamiseksi, että valvontajärjestelmää sovelletaan moitteettomasti.

C. Rehuja, mukaan lukien lemmikkieläinten ruokaa, joka sisältää muuta prosessoitua eläinproteiinia kuin kalajauhoa tai muista kuin märehtijöistä saatua verijauhoa, tai märehtijöistä saatuja verituotteita ei saa valmistaa laitoksissa, joissa tuotetaan rehuja tuotantoeläimille, lihaa syöviä turkiseläimiä lukuun ottamatta.

Lemmikkieläinten ruoka ja lihaa syöville turkiseläimille tarkoitettu rehu, joka sisältää kalajauhoa, I osan A kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua hydrolysoitua proteiinia, I osan A kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua dikalsiumfosfaattia tai trikalsiumfosfaattia tai I osan A kohdan c alakohdassa tarkoitettua verijauhoa tai verituotteita, on valmistettava ja kuljetettava vastaavasti I osan B kohdan c ja e alakohdassa, C kohdan b ja d alakohdassa, D kohdan b ja d alakohdassa ja E kohdan c ja e alakohdassa annettujen säännösten mukaisesti.

D. Märehtijöistä peräisin olevien prosessoitujen eläinproteiinien ja tällaisia prosessoituja eläinproteiineja sisältävien tuotteiden vienti kolmansiin maihin on kielletty.

Muiden prosessoitujen eläinproteiinien ja verituotteiden sekä tällaisia proteiineja sisältävien tuotteiden vienti on sallittua vain seuraavin edellytyksin:

— tuotteet on tarkoitettu käyttöön, jota ei ole kielletty 7 artiklassa,

▼**M10**

— kolmannen maan kanssa on tehty ennen vientiä kirjallinen sopimus, jossa kolmas maa sitoutuu noudattamaan loppukäyttöä koskevia sääntöjä ja lupaa olla viemättä uudelleen prosessoitua eläinproteiinia, verituotteita ja tällaisia proteiineja sisältäviä tuotteita 7 artiklassa kiellettyihin käyttötarkoituksiin.

Tällaisen viennin sallivien jäsenvaltioiden on tämän asetuksen tehokasta täytäntöönpanoa silmällä pitäen ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikista kyseisen kolmannen maan kanssa sovituista ehdoista ja edellytyksistä elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean puitteissa.

Tässä kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ei sovelleta kalajauhoon, jos se täyttää B kohdassa annetut edellytykset, kalajauhoa sisältäviin tuotteisiin eikä lemmikkieläinten ruokaan.

E. Toimivaltainen viranomainen tekee asiakirjojen tarkastuksia ja fyysisiä tarkastuksia, mukaan lukien rehujen testaus, koko tuotanto- ja jakeluketjussa neuvoston direktiivin 95/53/EY ([1]) mukaisesti valvoakseen sen ja tämän asetuksen säännösten noudattamista.

F. Asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 annettuja säännöksiä prosessoidun eläinproteiinin valmistuksesta ja käytöstä sovelletaan tämän liitteen soveltamisalaan kuuluviin rehuihin.

([1]) EYVL L 265, 5.11.1995, s. 17.

▼B

LIITE V

ERIKSEEN MÄÄRITELTY RISKIAINES

1. Seuraavien kudosten katsotaan olevan erikseen määriteltyä riskiainesta 5 artiklan mukaisesti määritellystä eläimen alkuperäjäsenvaltion tai kolmannen maan tai kotimaan luokasta riippuen:

   LUOKAT 1 JA 2

   Mitään kudosta ei ole luokiteltu erikseen määritellyksi riskiainekseksi.

   LUOKAT 3 JA 4

   a) yli 12 kuukauden ikäisten nautaeläinten kallo, myös aivot ja silmät, risat ja selkäydin sekä kaikenikäisten nautaeläinten suolisto pohjukaissuolesta peräsuoleen;

   b) yli 12 kuukauden ikäisten lampaiden tai vuohien sekä sellaisten lampaiden ja vuohien, joiden ikenistä on puhjennut pysyvä etuhammas, kallo, myös aivot ja silmät, sekä risat ja selkäydin, sekä kaikenikäisten lampaiden ja vuohien perna.

   LUOKKA 5

   a) Yli kuuden kuukauden ikäisten nautaeläinten koko pää (kieltä lukuun ottamatta), myös aivot, silmät, kolmoishermo ja risat; kateenkorva; yli kuuden kuukauden ikäisten nautaeläinten perna ja selkäydin sekä kaikenikäisten nautaeläinten suolisto pohjukaissuolesta peräsuoleen;

   b) yli 30 kuukauden ikäisten nautaeläinten selkäranka, myös takajuuren hermosolmu;

   c) yli 12 kuukauden ikäisten lampaiden ja vuohien sekä sellaisten lampaiden ja vuohien, joiden ikenistä on puhjennut pysyvä etuhammas, kallo, myös aivot ja silmät, risat ja selkäydin sekä kaiken ikäisten lampaiden ja vuohien perna.

2. Erikseen määritelty riskiaines on poistettava:

   a) teurastamoissa;

   b) leikkaamoissa, suuririskisen aineksen käsittelylaitoksissa tai direktiivin 90/667/ETY ([1]) 3 ja 7 artiklassa tarkoitetuissa tiloissa toimivaltaisen viranomaisen tähän tarkoitukseen asettaman tahon valvonnassa. Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä nämä laitokset tähän tarkoitukseen.

   Jos erikseen määriteltyä riskiainesta ei ole poistettu sellaisilta kuolleilta eläimiltä, joita ei ole teurastettu ihmisravinnoksi, erikseen määriteltyä riskiainesta sisältävät ruhonosat tai ruho kokonaisuudessaan on käsiteltävä erikseen määriteltynä riskiaineksena.

   Selkäranka voidaan kuitenkin poistaa vähittäismyyntipaikoissa kyseisen jäsenvaltion alueella.

3. Kaikki erikseen määritelty riskiaines on värjättävä väriaineella ja tarvittaessa merkittävä tunnistettavasti välittömästi poiston yhteydessä ja hävitettävä kokonaan:

   a) polttamalla ilman esikäsittelyä; tai

   b) edellyttäen, että väriaine tai merkintä on edelleen havaittavissa esikäsittelyn jälkeen:

      i) päätöksen 92/562/ETY ([2]) liitteessä olevassa I—IV, VI ja VII luvussa kuvattujen prosessien mukaisesti:

         — polttamalla,

         — rinnakkaispolttamalla;

([1]) Neuvoston direktiivi 90/667/ETY, annettu 27 päivänä marraskuuta 1990, eläinlääkintäsäännöistä eläinjätteen hävittämisessä, käsittelyssä ja markkinoille saattamisessa sekä taudinaiheuttajien ehkäisemisestä eläin- ja kalaperäisissä rehuissa sekä direktiivin 90/425/ETY muuttamisesta (EYVL L 363, 27.12.1990, s. 51), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

([2]) Komission päätös 92/562/ETY, tehty 17 päivänä marraskuuta 1992, suuririskisten aineiden käsittelyssä käytettävien vaihtoehtoisten lämpökäsittelyjärjestelmien hyväksymisestä (EYVL L 359, 9.12.1992, s. 23), päätös sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

▼B

ii) hautaamalla hyväksytylle kaatopaikalle noudattaen vähintään päätöksen 1999/534/EY ([1]) liitteessä I tarkoitettuja vaatimuksia.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksista 2 ja 3 kohdan säännöksiin ja sallia erikseen määritellyn riskiaineksen tai kokonaisten ruhojen polttamisen tai hautaamisen ilman edeltävää värjäystä tai tapauskohtaisesti ilman erikseen määritellyn riskiaineksen poistamista direktiivin 90/667/ETY 3 artiklan 2 kohdassa esitetyissä olosuhteissa jollakin muulla menetelmällä, jolla estetään täysin TSE-tartuntavaara, jonka toimivaltainen viranomainen hyväksyy ja jota se valvoo, erityisesti jos eläimet ovat kuolleet itsestään tai ne on lopetettu taudin torjuntatoimenpiteenä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 12 ja 13 artiklan säännösten soveltamista.

5. Testien tekeminen erikseen määritellyn riskiaineksen poistamisen vaihtoehtona voidaan sallia seuraavin edellytyksin:

   a) testit on tehtävä teurastamoissa kaikille eläimille, joilta erikseen määritelty riskiaines on poistettava;

   b) elintarvikkeiksi tai rehuksi tarkoitettua nautaeläimistä, lampaista ja vuohista saatua tuotetta ei saa viedä pois teurastamosta ennen kuin toimivaltainen viranomainen on saanut ja hyväksynyt testitulokset kaikkien niiden samassa erässä teurastettujen eläinten osalta, jotka ovat mahdollisesti saastuneet, jos yhdellä niistä on todettu BSE-tartunta;

   c) jos vaihtoehtoisen testin tulos on positiivinen, kaikki teurastamossa mahdollisesti saastunut nautaeläin-, lammas- tai vuohiperäinen aines hävitetään 3 kohdan mukaisesti, jollei saastuneen eläimen kaikkia ruhonosia, myös vuotaa, voida tunnistaa ja ellei niitä ole säilytetty erillään muista.

6. Jäsenvaltioiden on tehtävä usein virallisia tarkastuksia tämän liitteen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi ja sen varmistamiseksi, että erityisesti teurastamoissa, leikkaamoissa, eläinjätteen käsittelylaitoksissa, suuririskisen aineksen käsittelylaitoksissa ja jäsenvaltioiden direktiivin 90/667/ETY 7 artiklan mukaisesti hyväksymissä tiloissa, vähittäismyyntipaikoilla, kaatopaikoilla ja muissa varastointi- tai polttamislaitoksissa toteutetaan toimenpiteitä saastumisen estämiseksi.

7. Jäsenvaltioiden on erityisesti otettava käyttöön järjestelyt, joiden avulla voidaan varmistaa ja tarkistaa, että:

   a) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistamiseen käytettävää erikseen määriteltyä riskiainesta käytetään ainoastaan hyväksyttyyn tarkoitukseen;

   b) kun nautaeläimiä, lampaita tai vuohia tuodaan jäsenvaltioon, joka on luokiteltu luokkaan, jonka numero on pienempi ja BSE-asema siten parempi kuin siinä jäsenvaltiossa, josta tuotavat eläimet ovat peräisin, eläimet pidetään virallisessa valvonnassa siihen asti kun ne on teurastettu tai ne ovat poistuneet kyseisen jäsenvaltion alueelta;

   c) erityisesti silloin, kun erikseen määritellyn riskiaineksen poistaminen tapahtuu muissa tiloissa tai laitoksissa kuin teurastamossa, se erotetaan täysin muista jätteistä, joita ei ole tarkoitettu poltettaviksi, kootaan erikseen ja eliminoidaan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat sallia erikseen määriteltyä riskiainesta sisältävien päiden tai ruhojen lähettämisen toiseen jäsenvaltioon, jos tämä toinen jäsenvaltio suostuu sekä aineksen vastaanottoon että noudattamaan tällaisessa siirrossa sovellettavia erityisedellytyksiä.

8. Jäsenvaltio voi toimittaa erikseen määriteltyä riskiainesta tai siitä saatua ainesta toiseen jäsenvaltioon polttamista varten vain päätöksen 97/735/EY ([2]) 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjen yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti, sikäli kuin päätös soveltuu tapaukseen.

   Tätä kohtaa voidaan muuttaa jäsenvaltion pyynnöstä, jotta sallitaan erikseen määritellyn riskiaineksen tai siitä saadun aineksen siirtäminen kolmansiin maihin polttamista varten. Vientiin sovellettavat edellytykset vahvistetaan samanaikaisesti ja samaa menettelyä noudattaen.

([1]) Neuvoston päätös 1999/534/EY, tehty 19 päivänä heinäkuuta 1999, eläinjätteen prosessoimisessa sovellettavista toimenpiteistä tarttuvilta spongiformisilta enkefalopatioilta suojaamiseksi ja komission päätöksen 97/735/EY muuttamisesta (EYVL L 204, 4.8.1999, s. 37).

([2]) Komission päätös 97/735/EY, tehty 21 päivänä lokakuuta 1997, tietynlaisella nisäkässperäisellä eläinjätteellä käytävää kauppaa koskevista tietyistä suojatoimenpiteistä (EYVL L 294, 28.10.1997, s. 7), päätös sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston päätöksellä 1999/534/EY (EYVL L 204, 4.8.1999, s. 37).

▼B

LIITE VI

TIETTYJÄ MÄREHTIJÖISTÄ SAATUJA, TUOTTEISTA SAATUJA TAI MÄREHTIJÄPERÄISTÄ AINESTA SISÄLTÄVIÄ ELÄINPERÄISIÄ TUOTTEITA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Märehtijäperäisen aineksen käyttö on 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti kielletty seuraavien eläinperäisten tuotteiden valmistuksessa:

a) mekaanisesti erotettu liha;

b) tuotantoeläinten ruokintaan tarkoitettu dikalsiumfosfaatti;

c) gelatiini, paitsi jos se on valmistettu märehtijöiden vuodista;

d) renderoidut märehtijäperäiset rasvajohdannaiset;

e) renderoitu märehtijäperäinen rasva, paitsi jos se on valmistettu:

   i) erillisestä rasvakudoksesta, joka on todettu ihmisravinnoksi soveltuvaksi;

   ii) raaka-aineista, jotka on käsitelty direktiivissä 90/667/ETY säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

▼M12

LIITE VII

TARTTUVIEN SPONGIFORMISTEN ENKEFALOPATIOIDEN HÄVITTÄMINEN

1. Asetuksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa tutkimuksessa on selvitettävä:

   a) nautaeläimien osalta:

      — kaikki sairaaksi todetun eläimen kanssa samalla tilalla olevat muut märehtijät,

      — sairaaksi todetun naaraspuolisen eläimen jälkeläiset, jotka ovat syntyneet emän kliinisten oireiden toteamisen jälkeen tai kahden vuoden sisällä sitä ennen,

      — kaikki sairaaksi todetun eläimen kohortin eläimet,

      — sairauden mahdollinen alkuperä,

      — muut eläimet sairaaksi todetun eläimen tilalla tai muilla sellaisilla tiloilla, joille TSE:n taudinaiheuttaja on saattanut levitä tai jotka ovat saattaneet altistua samalle rehulle tai samalle saastuntalähteelle,

      — mahdollisesti saastuneen rehun tai muun materiaalin siirrot tai muut tartuntakeinot, jotka ovat voineet siirtää TSE:n taudinaiheuttajan kyseessä olevalle tilalle tai sieltä muualle;

   b) lampaiden ja vuohien osalta:

      — kaikki sairaaksi todetun eläimen tilalla olevat muut märehtijät kuin lampaat ja vuohet,

      — sairaaksi todetun naaraspuolisen eläimen vanhemmat, kaikki alkiot, munasolut ja viimeiset jälkeläiset, sikäli kuin ne ovat tunnistettavissa,

      — kaikki sairaaksi todetun eläimen tilalla olevat muut lampaat ja vuohet toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen eläinten lisäksi,

      — taudin mahdollinen alkuperä ja muut tilat, joilla on TSE:n taudinaiheuttajan mahdollisesti tartuttamia eläimiä, alkioita tai munasoluja tai jotka ovat saaneet samaa rehua tai altistuneet samalle saastuntalähteelle,

      — mahdollisesti saastuneen rehun tai muun materiaalin siirrot tai muut tartuntakeinot, jotka ovat voineet siirtää BSE:n taudinaiheuttajan kyseessä olevalle tilalle tai sieltä muualle.

2. Asetuksen 13 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyihin toimenpiteisiin on sisällyttävä vähintään seuraavat:

   a) Jos nautaeläimessä on todettu BSE-tauti, 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetussa tutkimuksessa tunnistetut nautaeläimet lopetetaan ja hävitetään täydellisesti; jäsenvaltio voi kuitenkin päättää

      — olla lopettamatta ja hävittämättä epidemiologisen tilanteen ja eläinten jäljitettävyyden perusteella 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuja kaikkia sairaaksi todetun eläimen tilalla olevia nautaeläimiä,

      — siirtää 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettujen kohorttien eläinten lopettamista ja hävittämistä siihen asti, kun eläimiä ei enää voida käyttää elintarvikkeiden tuotannossa, kun on kyse jatkuvasti keinosiemennysasemilla olevista sonneista ja voidaan varmistaa, että ne hävitetään täydellisesti kuoleman jälkeen.

   b) Jos lampaassa tai vuohessa on todettu TSE-tauti, 1 päivästä lokakuuta 2003 lähtien toimivaltaisen viranomaisen päätöksen mukaisesti

      i) 1 kohdan b alakohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetussa tutkimuksessa tunnistetut kaikki eläimet lopetetaan ja hävitetään täydellisesti sekä alkiot ja munasolut hävitetään täydellisesti; tai

      ii) kaikki 1 kohdan b alakohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetussa tutkimuksessa tunnistetut eläimet lopetetaan ja hävitetään täydellisesti sekä alkiot ja munasolut hävitetään täydellisesti, lukuun ottamatta:

         — jalostuspässejä, jotka ovat ARR/ARR-genotyyppiä,

         — jalostusuuhia, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli, mutta ei ainoatakaan VRQ-alleelia,

         — lampaita, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli ja jotka on tarkoitettu yksinomaan teurastettaviksi;

      iii) siinä tapauksessa, että tartunnan saanut eläin on tuotu kyseiselle tilalle muulta tilalta, jäsenvaltio voi päättää tapauksen mukaan, toteuttaako se hävittämistoimenpiteitä alkuperätilalla vai tilalla, jossa

▼M12

tartunta todettiin, vai molemmissa. Jos yhteislaidunta on käyttänyt useampi kuin yksi karja, jäsenvaltiot voivat kaikki epidemiologiset tekijät aiheellisesti huomioon otettuaan päättää rajoittaa kyseiset hävittämistoimenpiteet koskemaan vain yhtä karjaa.

c) Jos lampaassa tai vuohessa on todettu BSE-tauti, kaikki 1 kohdan b alakohdan toisesta viidenteen luetelmakohdassa tarkoitetussa tutkimuksessa tunnistetut eläimet lopetetaan ja hävitetään täydellisesti sekä alkiot ja munasolut hävitetään täydellisesti.

3.1 Tiloille, joilla on hävitetty eläimiä 2 kohdan b alakohdan i tai ii alakohdan mukaisesti, saa tuoda ainoastaan seuraavia eläimiä:

a) urospuolisia lampaita, jotka ovat ARR/ARR-genotyyppiä;

b) naaraspuolisia lampaita, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia;

c) vuohia, jos

— tilalla ei ole muita jalostuslampaita kuin a ja b alakohdassa tarkoitettuja,

— kaikki eläintilat on puhdistettu ja desinfioitu perusteellisesti karjan hävittämisen jälkeen,

— tilalla toteutetaan tehostettuja TSE:n seurantatoimia, mukaan luettuna kaikkien yli 18 kuukauden ikäisten teurastettujen ja tiloilla kuolleiden vuohien testaus.

3.2 Tiloilla, joilla on toteutettu 2 kohdan b alakohdan i tai ii alakohdan mukaisia hävittämistoimia, saa käyttää ainoastaan seuraavanlaista siemennestettä ja seuraavanlaisia alkioita:

a) ARR/ARR-genotyypin pässien siemennestettä;

b) alkioita, joissa on vähintään yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia.

4. Jos tunnetun genotyypin lampaita on vaikea korvata, jäsenvaltiot voivat päättää sallia siirtymäkauden aikana, joka päättyy 1 päivänä tammikuuta 2006, ja poiketen siitä, mitä 3.1 kohdan b alakohdassa olevassa rajoituksessa säädetään, genotyypiltään tuntemattomien uuhikaritsojen, jotka eivät ole tiineinä, tuonnin 2 kohdan b alakohdan i ja ii luetelmakohdassa mainituille tiloille.

5. Kun tilalla on toteutettu 2 kohdan b alakohdan i ja ii luetelmakohdassa tarkoitetut toimet,

a) ARR/ARR-genotyypin lampaiden siirtämiseen tilalta muualle ei sovelleta mitään rajoituksia;

b) lampaita, joilla on vain yksi ARR-alleeli, saa siirtää tilalta muualle ainoastaan suoraan teurastettaviksi ihmisravinnoksi tai hävittämistarkoituksessa; uuhia, joilla on vain yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia, voidaan kuitenkin siirtää muille tiloille, joille on asetettu rajoitus 2 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden johdosta;

c) muiden genotyyppien lampaita saa siirtää tilalta muualle ainoastaan hävittämistarkoituksessa.

6. Edellä 3.1, 3.2 ja 5 kohdassa mainittujen poikkeusten soveltamista jatketaan tiloilla kolmen vuoden ajan siitä päivämäärästä, kun

a) tilan kaikki lampaat on luokiteltu ARR/ARR-genotyypiksi; tai

b) eläintiloissa viimeksi on pidetty lampaita tai vuohia; tai

c) tehostettu TSE:n seuranta alkoi 3.1 kohdan c alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa; tai

d) tilan kaikki jalostuspässit ovat ARR/ARR-genotyyppiä ja kaikilla jalostusuuhilla on vähintään yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia, edellyttäen että tänä aikana suoritetaan kaikkien yli 18 kuukauden ikäisten teurastettujen ja tiloilla kuolleiden lampaiden TSE-testaus, jonka tulokset ovat negatiiviset.

7. Jos ARR-alleelia esiintyy tietyssä rodussa tai koko tilalla vain vähän tai näiden toimenpiteiden katsotaan olevan tarpeellisia sisäsiitoksen välttämiseksi, jäsenvaltio voi päättää

a) lykätä enintään kolmella vuodella 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettua eläinten hävittämistä;

b) sallia muiden kuin 3 kohdassa tarkoitettujen lampaiden tuonnin 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetuille tiloille, jos eläimillä ei ole VRQ-alleelia.

▼**M12**

8. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat 4 ja 7 kohdassa säädettyjä poikkeuksia, on annettava komissiolle selvitys poikkeusten myöntämiselle asettamistaan ehdoista ja perusteista.

▼B

LIITE VIII

MARKKINOILLE SAATTAMINEN JA VIENTI

▼M5

A LUKU

Elävien eläinten yhteisön sisäistä kauppaa koskevat edellytykset

I EDELLYTYKSET, JOITA SOVELLETAAN ELÄIMEN ALKUPERÄJÄSENVALTION TAI KOLMANNEN MAAN TAI KOTIMAAN LUOKASTA RIIPPUMATTA

Seuraavia edellytyksiä sovelletaan lampaiden ja vuohien kaupassa:

▼M12

a) Jalostuslampaiden ja -vuohien on:

i) oltava pidetty syntymästään lähtien tai kolmen viime vuoden ajan tilalla tai tiloilla, jotka ovat täyttäneet seuraavat vaatimukset vähintään kolmen vuoden ajan:

— tila kuuluu säännöllisten virallisten eläinlääkärintarkastusten piiriin,

— tilan eläimet on merkitty,

— tilalla ei ole todettu yhtään scrapie-tapausta,

— teurastettavaksi tarkoitetut vanhat naaraseläimet tarkastetaan tilalla näyttein,

— tilalle tuodaan naaraspuolisia eläimiä vain tiloilta, jotka täyttävät samat vaatimukset; tai

ii) oltava 1 päivästä lokakuuta 2003 lähtien ARR/ARR-prioniproteiinin genotyypin lampaita, jotka määritellään komission päätöksen 2002/1003/EY ([1]) liitteessä I.

Jos ne on tarkoitettu jäsenvaltioon, jonka koko alueeseen tai sen osaan sovelletaan b tai c alakohdan säännöksiä, niiden on täytettävä yleiset tai erityiset lisätakeet, jotka on määritelty 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼M5

b) Jäsenvaltio, jolla on koko alueellaan tai sen osalla käytössään pakollinen tai vapaaehtoinen kansallinen ohjelma scrapien torjumiseksi:

i) voi toimittaa ohjelman komissiolle ilmoittaen erityisesti

— jäsenvaltiossa vallitsevan tautitilanteen,

— ohjelman perustelut ottaen huomioon taudin ja kustannushyötyetujen merkittävyyden,

— maantieteellisen alueen, jolla ohjelmaa on tarkoitus soveltaa,

— tiloille määritellyt asemaa koskevat luokat ja standardit, jotka on saavutettava kussakin tällaisessa luokassa,

— käytettävät testimenettelyt,

— ohjelman tarkastusmenettelyt,

— seuraukset, jos tila jostakin syystä menettää luokitukseen perustuvan asemansa,

— toteutettavat toimenpiteet, jos ohjelman mukaisesti suoritettavissa tarkastuksissa ilmenee positiivisia tuloksia.

ii) Edellä i alakohdassa tarkoitettu ohjelma voidaan hyväksyä 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos ohjelma täyttää kyseisessä alakohdassa esitetyt perusteet. Samaa menettelyä noudattaen on samanaikaisesti tai viimeistään kolmen kuukauden kuluttua ohjelman hyväksymisestä tarkennettava yhteisön sisäisessä kaupassa mahdollisesti vaadittavat yleiset tai rajoitetut lisätakeet. Näiden takeiden on vastattava enintään jäsenvaltion kansallisessa ohjelmassa sovellettavia takeita.

iii) Jäsenvaltioiden toimittamiin ohjelmiin tehdyt muutokset tai täydennykset voidaan hyväksyä 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Samaa menettelyä noudattaen voidaan hyväksyä myös ii alakohdan mukaisesti määriteltyjä takeita koskevat muutokset tai täydennykset.

c) Jäsenvaltio, joka katsoo olevansa kokonaan tai osittain vapaa scrapiesta:

i) Ilmoittaa komissiolle asianmukaiset perusteet ja erityisesti:

— selvityksen taudin aikaisemmasta ilmenemisestä sen alueella,

([1]) EYVL L 349, 24.12.2002, s. 105.

▼M5

— serologiseen, mikrobiologiseen, patologiseen tai epidemiologiseen tutkimukseen perustuvien seurantatestien tulokset,

— harjoitetun seurannan keston,

— säännöt, joiden nojalla voidaan tarkastaa, ettei tautia esiinny.

ii) Yhteisön sisäisessä kaupassa mahdollisesti vaadittavat yleiset tai rajoitetut lisätakeet tarkennetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Näiden takeiden on vastattava enintään jäsenvaltion kansallisessa ohjelmassa sovellettavia takeita.

iii) Kyseisen jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi kaikki i alakohdassa tarkoitettujen tautia koskevien perusteiden muutokset. Saatujen tietojen pohjalta voidaan muuttaa 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ii alakohdan mukaisesti määriteltyjä takeita tai ne voidaan poistaa.

▼B

II LIITTEESSÄ II OLEVAN LUVUN C MUKAISESTI MÄÄRITETYSTÄ ELÄIMEN ALKUPERÄ- TAI KOTIJÄSENVALTION LUOKASTA RIIPPUEN SOVELLETTAVAT EDELLYTYKSET

1. Edellä 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä sovelletaan muihin jäsenvaltioihin suuntautuviin lähetyksiin.

2. Nautaeläinten, lampaiden ja vuohien alkuperäjäsenvaltion BSE-luokka on ilmoitettava määräjäsenvaltiolle.

3. Nautaeläinten, jotka tulevat seuraaviin luokkiin kuuluvista jäsenvaltioista tai niiden alueilta tai ovat olleet niiden alueella, 1 kohdassa tarkoitettuihin siirtoihin sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

LUOKAT 3 JA 4

Eläimet ovat

a) syntyneet, ne on kasvatettu ja ovat kuuluneet karjoihin, joissa ei ole todettu yhtään BSE-tapausta vähintään seitsemään vuoteen; tai

b) syntyneet sen päivän jälkeen, jolloin nisäkäsperäisen valkuaisen käyttökielto märehtijöiden ruokinnassa pantiin tosiasiallisesti täytäntöön.

LUOKKA 5

Eläimet ovat

a) syntyneet sen päivän jälkeen, jolloin nisäkäsperäisen valkuaisen käyttökielto tuotantoeläinten ruokinnassa pantiin tosiasiallisesti täytäntöön; ja

b) syntyneet, kasvaneet ja kuuluneet karjoihin, joissa ei ole todettu yhtään BSE-tapausta vähintään seitsemään vuoteen ja joissa on vain tilalla syntynyttä karjaa tai karjaa, joka on tullut vastaavan aseman omaavasta karjasta.

B LUKU

Niiden 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen eläinten, joilla epäillään tai todetaan olevan TSE-tartunta, jälkeläisiä koskevat edellytykset

Viimeisimpiä syntyneitä eläimiä, jotka TSE-tartunnan saanut naaraspuolinen nautaeläin tai BSE-tartunnan saaneeksi todettu lammas tai vuohi on poikinut sairauden kliinisten ensioireiden ilmaantumista edeltäneiden kahden vuoden aikana tai mainitun ajankohdan jälkeen, ei saa saattaa markkinoille.

C LUKU

Tiettyjen eläinperäisten tuotteiden yhteisön sisäistä kauppaa koskevat edellytykset

I Seuraaviin eläinperäisiin tuotteisiin ei sovelleta 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kieltoa, jos ne on saatu nautaeläimistä, jotka täyttävät tämän luvun II ja III osassa esitetyt vaatimukset:

— tuore liha,

— jauhettu liha,

— raakalihavalmisteet,

— lihavalmisteet,

— lemmikkieläiminä pidetyille lihansyöjille tarkoitettu ruoka.

▼B

Päivämäärään perustuva järjestelmä

II Luokkaan 5 kuuluvista maista tai alueilta tulevista markkinakelpoisista eläimistä saatua tuoretta lihaa, josta on poistettu luut ja kaikki niihin kiinnittyneet kudokset, mukaan lukien selvästi erottuva hermo- ja imusolmukekudos, sekä tällaisesta lihasta saatuja I osassa tarkoitettuja eläinperäisiä tuotteita voidaan pitää kaupan 16 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, jos ne on saatu eläimistä, jotka ovat syntyneet sen päivän jälkeen, jona 7 artiklan 2 kohdassa säädetyt eläinten ruokintaa koskevat vaatimukset on tosiasiallisesti pantu täytäntöön ja joiden voidaan vahvistaa täyttävän 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset, ja jos ne on tuotettu 9 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävissä laitoksissa. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että 2—8 ja 10 kohdassa säädettyjä tarkastusta koskevia edellytyksiä noudatetaan.

1. Nautaeläin on päivämäärään perustuvaan järjestelmään soveltuva, jos se on syntynyt ja kasvatettu kyseisessä jäsenvaltiossa ja jos teurastushetkellä on osoitettu, että seuraavia edellytyksiä on noudatettu:

   a) eläimellä on ollut koko elämänsä ajan selkeät tunnistetiedot, joiden avulla sen emä ja alkuperäkarja voidaan jäljittää; sen ainutkertainen korvamerkkinumero, syntymäpäivämäärä ja -tila ja kaikki syntymän jälkeiset siirrot on kirjattu joko eläintä varten annettuun viralliseen passiin tai viralliseen tietokoneistettuun tunnistus- ja jäljitysjärjestelmään; sen emä on tiedossa;

   b) eläin on yli kuuden mutta alle 30 kuukauden ikäinen, ja sen ikä voidaan todeta virallisesta tietokannasta, johon sen syntymäpäivämäärä on kirjattu, tai sitä varten annetusta virallisesta passista;

   c) toimivaltainen viranomainen on saanut ja tarkistanut todisteet siitä, että kyseisen eläimen emä on elänyt vähintään kuusi kuukautta markkinakelpoisen eläimen syntymän jälkeen;

   d) eläimen emä ei ole saanut eikä sen epäillä saaneen BSE-tartuntaa.

Valvonta

2. Teurastettava eläin on hylättävä ilman eri toimenpiteitä ja sitä varten myönnetty passi on takavarikoitava, jos tässä asetuksessa sille tai sen teurastamiselle säädetyt vaatimukset eivät täyty. Jos tällainen tieto ilmenee teurastuksen jälkeen, toimivaltaisen viranomaisen on keskeytettävä välittömästi todistusten myöntäminen ja peruutettava jo annetut todistukset. Jos lähetys on jo tapahtunut, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava siitä määräpaikan toimivaltaiselle viranomaiselle. Määräpaikan toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet.

3. Markkinakelpoiset eläimet on teurastettava teurastamoissa, joissa ei ole teurastettu muita kuin päivämäärään perustuvaan järjestelmään tai varmennettujen karjojen järjestelmään kuuluvia nautoja.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistuttava siitä, että leikkaamoissa käytettävät menettelyt takaavat seuraavien imusolmukkeiden poistamisen:

   polvitaipeen imusolmukkeet, lonkan imusolmukkeet, nivustaipeen pinnalliset ja syvät imusolmukkeet, suoliluun mediaaliset ja lateraaliset imusolmukkeet, munuaisten imusolmukkeet, reiden etupuoliset imusolmukkeet, lantion imusolmukkeet, kaulakylkiluun imusolmukkeet, rintalastaan liittyvät imusolmukkeet, lavanedusimusolmukkeet, kainalon imusolmukkeet sekä kaulan syvät taaimmaiset imusolmukkeet.

5. Liha on teurastushetkeen asti pystyttävä jäljittämään markkinakelpoiseen eläimeen tai, paloittelun jälkeen, samassa erässä paloiteltuihin eläimiin virallisen jäljitysjärjestelmän avulla. Teurastuksen jälkeen on kyettävä merkinnöin osoittamaan, mistä eläimestä tuore liha tai I osassa tarkoitetut tuotteet ovat peräisin, jotta kyseinen lähetys voidaan vetää takaisin. Jos kyseessä on lemmikkieläinten ruoka, jäljittämisen on oltava mahdollista asiakirjojen ja rekisterien avulla.

6. Kaikissa hyväksytyissä markkinakelpoisissa ruhoissa on oltava korvamerkin numeroon liittyvä tunnistenumero.

7. Jäsenvaltiossa on oltava yksityiskohtaiset kirjaamiskäytännöt, jotka kattavat:

   a) jäljityksen ja teurastusta edeltävät tarkastukset;

   b) teurastuksen aikana tapahtuvat tarkastukset;

   c) tarkastukset lemmikkieläinten ruoan valmistuksen aikana;

   d) kaikki merkintöjä ja todistuksia teurastuksen jälkeen koskevat vaatimukset myyntipaikkaan saakka.

▼B

8. Toimivaltaisen viranomaisen on otettava käyttöön vaatimustenmukaisuustarkastuksia koskeva kirjaamisjärjestelmä, jonka avulla voidaan osoittaa, että valvonta on suoritettu.

Laitos

9. Hyväksynnän saadakseen laitoksen on suunniteltava ja otettava käyttöön järjestelmä, jonka avulla markkinakelpoinen liha ja/tai tuote voidaan tunnistaa ja kaikki liha voidaan jäljittää markkinakelpoiseen eläimeen tai, paloittelun jälkeen, samassa erässä paloiteltuihin eläimiin. Järjestelmän on mahdollistettava lihan tai eläinperäisten tuotteiden alkuperän täydellinen jäljittäminen kaikissa vaiheissa, ja tiedot on säilytettävä vähintään kahden vuoden ajan. Laitoksen johdon on ilmoitettava käytetyn järjestelmän yksityiskohdista kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle.

10. Toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava laitoksen käyttöönottaman järjestelmän arvioinnista, hyväksynnästä ja seurannasta varmistaakseen, että järjestelmä mahdollistaa tuotteiden täydellisen erottelun ja jäljityksen kaikissa tuotantoketjun vaiheissa.

Varmennettujen karjojen järjestelmä

III Luokkaan 5 kuuluvista maista tai alueilta tulevista markkinakelpoisista eläimistä saatua tuoretta lihaa, josta on poistettu luut ja kaikki niihin kiinnittyneet kudokset, mukaan lukien selvästi erottuva hermo- ja imusolmukekudos, sekä tällaisesta lihasta saatuja I osassa tarkoitettuja eläinperäisiä tuotteita voidaan pitää kaupan 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jos ne on saatu eläimistä, joiden voidaan vahvistaa täyttävän 2 kohdassa säädetyt edellytykset ja jotka ovat peräisin karjoista, joissa ei ole seitsemän viimeksi kuluneen vuoden aikana esiintynyt BSE:tä ja joiden voidaan vahvistaa täyttävän 1 kohdassa säädetyt edellytykset, ja jos kyseinen tuore liha ja kyseiset tuotteet on tuotettu 11 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävissä laitoksissa. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että 3—10 ja 12 kohdassa säädettyjä tietokoneistettua jäljitysjärjestelmää ja tarkastuksia koskevia edellytyksiä noudatetaan.

Karjaan liittyvät edellytykset

1. a) Karja on erillisen ja selkeän yksikön muodostava eläinryhmä, jota hoidetaan ja pidetään erillään ja joka sijoitetaan erilleen muista eläinryhmistä ja tunnistetaan yksilöllisillä karjan ja eläinten tunnistenumeroilla.

   b) Karja on markkinakelpoinen, kun yhdessäkään kyseisessä karjassa yhä olevassa tai olleessa taikka siitä pois viedyssä eläimessä ei ole vähintään seitsemään vuoteen todettu BSE:tä, eikä ole esiintynyt epäiltyjä tapauksia, joissa BSE-diagnoosia ei ole voitu sulkea pois.

   c) Edellä b alakohdasta poiketen alle seitsemän vuoden ikäistä karjaa voidaan pitää markkinakelpoisena toimivaltaisen eläinlääkintäviranomaisen suorittaman perusteellisen tutkimuksen jälkeen, jos:

      i) kaikki äskettäin muodostettuun karjaan syntyneet tai siirretyt eläimet täyttävät 2 kohdan a, d ja e alakohdassa tarkoitetut edellytykset; ja

      ii) karja on täyttänyt b alakohdassa säädetyt edellytykset koko olemassaolonsa ajan.

   d) Jos karja on äskettäin muodostettu tilalla, jossa on todettu BSE-tapaus jossain kyseisen tilan karjassa olevassa eläimessä tai siitä pois viedyssä eläimessä, kyseistä äskettäin muodostettua karjaa voidaan pitää markkinakelpoisena ainoastaan toimivaltaisen eläinlääkintäviranomaisen suorittaman perusteellisen tutkimuksen jälkeen, jossa on osoitettu, että seuraavat edellytykset on täytetty tätä viranomaista tyydyttävällä tavalla:

      i) kaikki aiemmin samalla tilalla olleet altistuneeseen karjaan kuuluneet eläimet on poistettu tai lopetettu;

      ii) kaikki rehu on viety pois ja tuhottu sekä kaikki rehusäiliöt puhdistettu perusteellisesti;

      iii) kaikki säilytystilat on tyhjennetty ja puhdistettu perusteellisesti ennen uusien eläinten ottamista;

      iv) kaikki c alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät.

Eläimeen liittyvät edellytykset

2. a) kaikki eläimen syntymää, tunnistamista ja siirtoja koskevat tiedot on kirjattu viralliseen tietokoneistettuun jäljitysjärjestelmään;

   b) eläin on yli kuuden mutta alle 30 kuukauden ikäinen, ja sen ikä voidaan todeta virallisesta tietokannasta, johon sen syntymäpäivämäärä on kirjattu;

▼B

c) eläimen emä on elänyt vähintään kuusi kuukautta sen syntymän jälkeen;

d) eläimen emä ei ole saanut eikä sen epäillä saaneen BSE-tartuntaa;

e) eläimen syntymäkarja ja kaikki karjat, joihin se on kuulunut, ovat markkinakelpoisia.

Tietokoneistettu jäljitysjärjestelmä

3. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu virallinen tietokoneistettu jäljitysjärjestelmä hyväksytään ainoastaan, jos se on ollut toiminnassa niin pitkän ajan, että siihen sisältyvät kaikki ne eläinten elinkaarta ja siirtoja koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen vaatimusten noudattamisen tarkistamiseksi, ja jos järjestelmä koskee vain sen käyttöönoton jälkeen syntyneitä eläimiä. Järjestelmän käyttöönottoa edeltävää ajanjaksoa koskevia tallennettuja vanhoja tietoja ei hyväksytä.

Valvonta

4. Teurastettava eläin on hylättävä ilman eri toimenpiteitä ja sitä varten myönnetty passi on takavarikoitava, jos tässä asetuksessa sille tai sen teurastamiselle säädetyt vaatimukset eivät täyty. Jos tällainen tieto ilmenee teurastuksen jälkeen, toimivaltaisen viranomaisen on keskeytettävä välittömästi todistusten myöntäminen ja peruutettava jo annetut todistukset. Jos lähetys on jo tapahtunut, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava siitä määräpaikan toimivaltaiselle viranomaiselle. Määräpaikan toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet.

5. Markkinakelpoiset eläimet on teurastettava teurastamoissa, joissa ei ole teurastettu muita kuin päivämäärään perustuvaan järjestelmään tai varmennettujen karjojen järjestelmään kuuluvia eläimiä.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistuttava siitä, että leikkaamoissa käytettävät menettelyt takaavat seuraavien imusolmukkeiden poistamisen:

polvitaipeen imusolmukkeet, lonkan imusolmukkeet, nivustaipeen pinnalliset ja syvät imusolmukkeet, suoliluun mediaaliset ja lateraaliset imusolmukkeet, munuaisten imusolmukkeet, reiden etupuoliset imusolmukkeet, lantion imusolmukkeet, kaulakylkiluun imusolmukkeet, rintalastaan liittyvät imusolmukkeet, lavanedusimusolmukkeet, kainalon imusolmukkeet sekä kaulan syvät taaimmaiset imusolmukkeet.

7. Liha on teurastushetkeen asti pystyttävä jäljittämään markkinakelpoisen eläimen karjaan tai, paloittelun jälkeen, samassa erässä paloiteltuihin eläimiin tietokoneistetun jäljitysjärjestelmän avulla. Teurastuksen jälkeen on kyettävä merkinnöin osoittamaan, mistä karjasta tuore liha tai I osassa tarkoitetut tuotteet ovat peräisin, jotta kyseinen lähetys voidaan vetää takaisin. Jos kyseessä on lemmikkieläinten ruoka, jäljittämisen on oltava mahdollista asiakirjojen ja rekisterien avulla.

8. Kaikissa hyväksytyissä markkinakelpoisissa ruhoissa on oltava korvamerkin numeroon liittyvä tunnistenumero.

9. Jäsenvaltiossa on oltava yksityiskohtaiset kirjaamiskäytännöt, jotka kattavat:

a) jäljityksen ja teurastusta edeltävät tarkastukset;

b) teurastuksen aikana tapahtuvat tarkastukset;

c) tarkastukset lemmikkieläinten ruoan valmistuksen aikana;

d) kaikki merkintöjä ja varmentamista teurastuksen jälkeen koskevat vaatimukset myyntipaikkaan saakka.

10. Toimivaltaisen viranomaisen on otettava käyttöön vaatimustenmukaisuustarkastuksia koskeva kirjaamisjärjestelmä, jonka avulla voidaan osoittaa, että valvonta on suoritettu.

Laitos

11. Hyväksynnän saadakseen laitoksen on suunniteltava ja otettava käyttöön järjestelmä, jonka avulla markkinakelpoinen liha ja/tai tuote voidaan tunnistaa ja kaikki liha voidaan jäljittää alkuperäkarjaan tai, paloittelun jälkeen, samassa erässä paloiteltuihin eläimiin. Järjestelmän on mahdollistettava lihan tai eläinperäisten tuotteiden alkuperän täydellinen jäljittäminen kaikissa vaiheissa, ja tiedot on säilytettävä vähintään kahden vuoden ajan. Laitoksen johdon on ilmoitettava käytetyn järjestelmän yksityiskohdista kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle.

12. Toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava laitoksen käyttöönottaman järjestelmän arvioinnista, hyväksynnästä ja seurannasta

▼B

varmistaakseen, että järjestelmä mahdollistaa tuotteiden täydellisen erottelun ja jäljityksen kaikissa tuotantoketjun vaiheissa.

D LUKU

Vientiä koskevat edellytykset

Elävien nautaeläinten ja niistä saatavien eläinperäisten tuotteiden kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissä sovelletaan sääntöjä, jotka on tässä asetuksessa vahvistettu yhteisön sisäiselle kaupalle.

▼B

LIITE IX

ELÄVIEN ELÄINTEN, ALKIOIDEN, MUNASOLUJEN JA ELÄINPERÄISTEN TUOTTEIDEN TUONTI YHTEISÖÖN

A LUKU

Luokkaan 1 sijoitetuista maista tai alueilta tapahtuvan tuonnin yhteydessä toimivaltaisen viranomaisen on nautaeläinten ja kaikkien nautaeläimistä saatujen kauppatavaroiden osalta, joihin sovelletaan tässä asetuksessa vahvistettuja erityissääntöjä, otettava huomioon esitetty kansainvälinen eläinten terveystodistus, jonka mukaan kyseinen maa tai alue täyttää liitteessä II olevassa C luvussa asetetut vaatimukset, jotta maa tai alue voidaan luokitella tähän luokkaan.

B LUKU

Nautaeläinten tuonti

A Nautaeläinten tuonti luokkaan 2 sijoitetusta maasta tai alueelta edellyttää, että esitetään kansainvälinen eläinten terveystodistus, jonka mukaan:

a) märehtijöiden ruokinta nisäkäsperäisellä valkuaisella on kielletty ja kieltoa noudatetaan tosiasiallisesti;

b) yhteisöön vietäviksi tarkoitetut nautaeläimet voidaan tunnistaa pysyvällä tunnistusjärjestelmällä, joka mahdollistaa niiden emän ja alkuperäkarjan jäljittämisen, eivätkä ne ole sellaisten naaraspuolisten nautaeläinten jälkeläisiä, joilla epäillään olevan BSE-tauti.

B Nautaeläinten tuonti luokkaan 3 sijoitetusta maasta tai alueelta edellyttää, että esitetään kansainvälinen eläinten terveystodistus, jonka mukaan:

1) märehtijöiden ruokinta nisäkäsperäisellä valkuaisella on kielletty ja kieltoa noudatetaan tosiasiallisesti,

2) yhteisöön vietäviksi tarkoitetut nautaeläimet

— voidaan tunnistaa pysyvällä tunnistusjärjestelmällä, joka mahdollistaa niiden emän ja alkuperäkarjan jäljittämisen, eivätkä ne ole sellaisten naaraspuolisten nautaeläinten jälkeläisiä, joilla epäillään olevan tai on todettu BSE-tauti, ja

— ovat syntyneet, kasvatettu ja pidetty karjoissa, joissa ei ole vahvistettu BSE-tapausta vähintään seitsemään vuoteen, tai

— ovat syntyneet sen päivämäärän jälkeen, jona kieltoa käyttää märehtijöiden ruokinnassa nisäkäsperäistä valkuaista on tosiasiallisesti ryhdytty noudattamaan.

C Nautaeläinten tuonti luokkaan 4 sijoitetusta maasta tai alueelta edellyttää, että esitetään kansainvälinen eläinten terveystodistus, jonka mukaan:

1) märehtijöiden ruokinta nisäkäsperäisellä valkuaisella on kielletty ja kieltoa noudatetaan tosiasiallisesti,

2) yhteisöön vietäviksi tarkoitetut nautaeläimet

a) voidaan tunnistaa pysyvällä tunnistusjärjestelmällä, joka mahdollistaa niiden emän ja alkuperäkarjan jäljittämisen, eivätkä ne ole sellaisten naaraspuolisten nautaeläinten jälkeläisiä, joilla epäillään olevan tai on todettu BSE-tauti; ja

b) ovat syntyneet, kasvatettu ja pidetty karjoissa, joissa ei ole vahvistettu BSE-tapausta vähintään seitsemään vuoteen; tai

c) ovat syntyneet sen päivämäärän jälkeen, jona kieltoa käyttää märehtijöiden ruokinnassa nisäkäsperäistä valkuaista on tosiasiallisesti ryhdytty noudattamaan.

D Nautaeläinten tuonti luokkaan 5 sijoitetusta maasta tai alueelta edellyttää, että esitetään kansainvälinen eläinten terveystodistus, jonka mukaan:

1) tuotantoeläinten ruokinta nisäkäsperäisellä valkuaisella on kielletty ja kieltoa noudatetaan tosiasiallisesti,

2) sairaat nautaeläimet, ja

a) jos kyseessä on naaraspuolinen nautaeläin, viimeinen vasikka, jonka se on poikinut sairauden kliinisten ensioireiden ilmaantumista edeltäneiden kahden vuoden aikana tai mainitun ajankohdan jälkeen; sekä

b) kaikki saman kohortin nautaeläimet

▼B

on lopetettu ja hävitetty täydellisesti, jos nämä eläimet vielä elivät maassa tai alueella;

3) yhteisöön vietäviksi tarkoitetut eläimet:

a) ovat syntyneet sen päivämäärän jälkeen, jona kielto käyttää tuotantoeläinten ruokinnassa nisäkäsperäistä valkuaisjauhoa on tosiasiallisesti pantu täytäntöön;

b) voidaan tunnistaa pysyvällä tunnistusjärjestelmällä, joka mahdollistaa niiden emän ja alkuperäkarjan jäljittämisen, eivätkä ne ole sellaisten naaraspuolisten eläinten jälkeläisiä, joilla epäillään olevan tai on todettu BSE-tauti;

JA

c) ovat syntyneet, on kasvatettu ja pidetty karjoissa, joissa ei ole koskaan vahvistettu BSE-tapausta ja joissa on ollut vain sellaisia nautaeläimiä, jotka ovat syntyneet tilalla tai tulleet karjasta, jolla on vastaava tautiasema; tai

d) ovat syntyneet, on kasvatettu ja pidetty karjoissa, joissa ei ole vahvistettu BSE-tapausta vähintään seitsemään vuoteen ja joissa on vain sellaisia nautaeläimiä, jotka ovat syntyneet tilalla tai tulleet karjasta, jolla on vastaava terveydellinen asema.

C LUKU

Tuoreen naudanlihan ja nautaeläimistä peräisin olevien tuotteiden tuonti

A Tuoreen naudanlihan (luullisen tai luuttoman) ja nautaeläimistä peräisin olevien tuotteiden tuonti luokkaan 2 sijoitetuista maista tai alueilta edellyttää, että esitetään kansainvälinen eläinten terveystodistus, jonka mukaan märehtijöiden ruokinta nisäkäsperäisellä valkuaisella on kielletty ja kieltoa noudatetaan tosiasiallisesti.

B Tuoreen naudanlihan (luullisen tai luuttoman) ja nautaeläimistä peräisin olevien tuotteiden tuonti luokkaan 3 sijoitetuista maista tai alueilta edellyttää, että esitetään kansainvälinen eläinten terveystodistus, jonka mukaan:

a) märehtijöiden ruokinta nisäkäsperäisellä valkuaisella on kielletty ja kieltoa noudatetaan tosiasiallisesti;

b) yhteisöön vietäväksi tarkoitettu tuore naudanliha ja nautaeläimistä peräisin olevat tuotteet eivät sisällä liitteessä V tarkoitettua erikseen määriteltyä riskiainesta taikka pään luista tai selkärangasta peräisin olevaa mekaanisesti erotettua luulihaa eivätkä ole näiden johdannaisia.

C Tuoreen naudanlihan (luullisen tai luuttoman) ja nautaeläimistä peräisin olevien tuotteiden tuonti luokkaan 4 sijoitetuista maista tai alueilta edellyttää, että esitetään kansainvälinen eläinten terveystodistus, jonka mukaan:

1) märehtijöiden ruokinta nisäkäsperäisellä valkuaisella on kielletty ja kieltoa noudatetaan tosiasiallisesti,

2) yhteisöön tuotaviksi tarkoitettu nautaeläinten tuore liha ja nautaeläimistä peräisin olevat tuotteet eivät sisällä liitteessä V tarkoitettua erikseen määriteltyä riskiainesta taikka pään luista tai selkärangasta peräisin olevaa mekaanisesti erotettua luulihaa tai ole näiden johdannaisia.

D Tuoreen naudanlihan ja nautaeläimistä peräisin olevien tuotteiden tuonti luokkaan 5 sijoitetuista maista tai alueilta kielletään, paitsi liitteessä VIII olevan C luvun I osassa tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden osalta, joiden tuonti edellyttää, että esitetään kansainvälinen eläinten terveystodistus, jonka mukaan:

1) 16 artiklan 2 kohdan ja liitteessä VIII olevan C luvun II tai III osan edellytykset täyttyvät kyseisten tuotteiden osalta,

2) yhteisöön vietäväksi tarkoitetut nautaeläimistä peräisin olevat tuotteet eivät sisällä mitään F luvussa tarkoitettua tuotetta eivätkä liitteessä V tarkoitettua erikseen määriteltyä riskiainesta eivätkä ole näiden johdannaisia,

3) käytössä on järjestelmä, jonka avulla voidaan jäljittää tilat, joista yhteisöön vietäväksi tarkoitettu tuore naudanliha ja nautaeläimistä peräisin olevat tuotteet ovat peräisin,

4) nautaeläimet, joista yhteisöön vietäväksi tarkoitettu liha tai lihatuotteet ovat peräisin

a) on tunnistettu pysyvällä tunnistusjärjestelmällä, joka mahdollistaa niiden emän ja alkuperäkarjan jäljittämisen;

▼B

b) eivät ole sellaisten naaraspuolisten nautaeläinten jälkeläisiä, joilla epäillään olevan tai jotka ovat saaneet BSE-taudin, ja

— ovat syntyneet sen päivämäärän jälkeen, jona kieltoa käyttää tuotantoeläinten ruokinnassa nisäkäsperäistä valkuaista on tosiasiallisesti ryhdytty noudattamaan, tai

— ovat syntyneet, kasvatettu ja pidetty karjoissa, joissa ei ole todettu BSE-tapausta vähintään seitsemään vuoteen,

5) tuotantoeläinten ruokinta nisäkäsperäisellä valkuaisella on kielletty ja kieltoa sovelletaan tosiasiallisesti,

6) sairaat nautaeläimet, ja

a) jos kyseessä on naaraspuolinen nautaeläin, viimeinen jälkeläinen, jonka se on poikinut sairauden kliinisten ensioireiden ilmaantumista edeltäneiden kahden vuoden aikana tai mainitun ajankohdan jälkeen; sekä

b) kaikki saman kohortin nautaeläimet

on lopetettu ja hävitetty täydellisesti, jos nämä eläimet vielä elivät maassa tai alueella.

D LUKU

Nautaeläinten munasolujen ja alkioiden tuonti

A Nautaeläinten alkioiden ja munasolujen tuonti luokkaan 2 sijoitetuista maista tai alueilta edellyttää, että esitetään kansainvälinen eläinten terveystodistus, jonka mukaan:

1) märehtijöiden ruokinta nisäkäsperäisellä valkuaisella on kielletty ja kieltoa noudatetaan tosiasiallisesti,

2) munasolujen/alkioiden keräyksessä, käsittelyssä ja varastoinnissa on noudatettu direktiivin 89/556/ETY ([1]) liitteiden A ja B säännöksiä.

B Nautaeläinten alkioiden ja munasolujen tuonti luokkaan 3 sijoitetuista maista tai alueilta edellyttää, että esitetään kansainvälinen eläinten terveystodistus, jonka mukaan:

1) märehtijöiden ruokinta nisäkäsperäisellä valkuaisella on kielletty ja kieltoa noudatetaan tosiasiallisesti,

2) yhteisöön vietäviksi tarkoitetut alkiot ja munasolut on saatu naaraspuolisilta eläimiltä,

a) jotka voidaan tunnistaa pysyvällä tunnistusjärjestelmällä, joka mahdollistaa niiden emän ja alkuperäkarjan jäljittämisen, ja jotka eivät ole sellaisten naaraspuolisten eläinten jälkeläisiä, joilla on BSE-tauti;

b) jotka eivät ole syntyneet sellaisista nautaeläimistä, joilla epäillään olevan tai jotka ovat saaneet BSE-taudin;

c) joilla ei epäilty olevan BSE-tautia alkioiden keruuhetkellä;

3) munasolujen/alkioiden keräyksessä, käsittelyssä ja varastoinnissa on noudatettu direktiivin 89/556/ETY liitteiden A ja B säännöksiä.

C Nautaeläinten alkioiden ja munasolujen tuonti luokkaan 4 sijoitetuista maista tai alueilta edellyttää, että esitetään kansainvälinen eläinten terveystodistus, jonka mukaan:

1) märehtijöiden ruokinta nisäkäsperäisellä valkuaisella on kielletty ja kieltoa noudatetaan tosiasiallisesti,

2) yhteisöön vietäviksi tarkoitetut munasolut ja alkiot on saatu naaraspuolisilta eläimiltä,

a) jotka voidaan tunnistaa pysyvällä tunnistusjärjestelmällä, joka mahdollistaa niiden emän ja alkuperäkarjan jäljittämisen, ja jotka eivät ole sellaisten naaraspuolisten eläinten jälkeläisiä, joilla epäillään olevan tai on todettu BSE-tauti;

b) joilla ei ole BSE-tautia;

([1]) Neuvoston direktiivi 89/556/ETY, annettu 25 päivänä syyskuuta 1989, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten alkioiden kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista (EYVL L 302, 19.10.1989, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 94/113/EY (EYVL L 53, 24.2.1994, s. 23).

▼B

c) joilla ei epäilty olevan BSE-tautia alkioiden keruuhetkellä; ja

i) jotka ovat syntyneet sen päivämäärän jälkeen, jona kieltoa käyttää märehtijöiden ruokinnassa nisäkäsperäistä valkuaista on tosiasiallisesti ryhdytty noudattamaan; tai

ii) jotka ovat syntyneet, on kasvatettu ja pidetty karjoissa, joissa ei ole vahvistettu BSE-tapausta vähintään seitsemään vuoteen,

3) munasolujen/alkioiden keräyksessä, käsittelyssä ja varastoinnissa on noudatettu direktiivin 89/556/ETY liitteiden A ja B säännöksiä.

D Nautaeläinten alkioiden ja munasolujen tuonti luokkaan 5 sijoitetuista maista tai alueilta edellyttää, että esitetään kansainvälinen eläinten terveystodistus, jonka mukaan:

1) tuotantoeläinten ruokinta nisäkäsperäisellä valkuaisella on kielletty ja kieltoa noudatetaan tosiasiallisesti,

2) sairaat nautaeläimet ja, jos kyseessä on naaraspuolinen nautaeläin, viimeinen vasikka, jonka se on poikinut sairauden kliinisten ensioireiden ilmaantumista edeltäneiden kahden vuoden aikana tai mainitun ajankohdan jälkeen, on lopetettu ja hävitetty täydellisesti, jos tämä vasikka vielä eli maassa tai alueella,

3) yhteisöön vietäviksi tarkoitetut alkiot ja munasolut on saatu naaraspuolisilta eläimiltä,

a) jotka voidaan tunnistaa pysyvällä tunnistusjärjestelmällä, joka mahdollistaa niiden emän ja alkuperäkarjan jäljittämisen, ja jotka eivät ole sellaisten naaraspuolisten eläinten jälkeläisiä, joilla epäillään olevan tai on todettu BSE-tauti;

b) joilla ei ole BSE-tautia;

c) joilla ei epäilty olevan BSE-tautia alkion keruuhetkellä; ja

i) jotka ovat syntyneet sen päivämäärän jälkeen, jona kieltoa käyttää tuotantoeläinten ruokinnassa nisäkäsperäistä valkuaista on tosiasiallisesti ryhdytty noudattamaan; tai

ii) joita ei ole koskaan ruokittu nisäkäsperäisellä valkuaisella ja jotka ovat syntyneet, on kasvatettu ja pidetty karjoissa, joissa ei ole vahvistettu BSE-tapausta vähintään seitsemään vuoteen, ja joissa on vain sellaisia nautaeläimiä, jotka ovat syntyneet tilalla tai tulleet karjasta, jolla on vastaava tautiasema,

4) munasolujen/alkioiden keräyksessä, käsittelyssä ja varastoinnissa on noudatettu direktiivin 89/556/ETY liitteiden A ja B säännöksiä.

▼M12

E LUKU

Lampaiden ja vuohien tuonti

Yhteisöön 1 päivän lokakuuta 2003 jälkeen suuntautuvan lampaiden ja vuohien tuonnin ehtona on sellaisen eläinten terveystodistuksen esittäminen, jossa vahvistetaan, että

a) eläimet ovat syntyneet ja niitä on kasvatettu yhtäjaksoisesti tiloilla, joilla ei ole koskaan todettu yhtään scrapie-tapausta, ja kun on kyse jalostuslampaista, ne täyttävät liitteessä VIII olevan A luvun I osan ensimmäisen kohdan a alakohdan i alakohdassa esitetyt vaatimukset; tai

b) eläimet ovat ARR/ARR-prioniproteiinin genotyypin lampaita, jotka määritellään komission päätöksen 2002/1003/EY liitteessä I, ja ne ovat peräisin tilalta, jolla viimeksi kuluneiden kuuden kuukauden aikana ei ole ilmoitettu yhdestäkään scrapie-tapauksesta.

Jos ne on tarkoitettu jäsenvaltioon, jonka koko alueeseen tai sen osaan sovelletaan liitteessä VIII olevan A luvun I osan ensimmäisen kohdan b tai c alakohdan säännöksiä, niiden on täytettävä yleiset tai erityiset lisätakeet, jotka on määritelty 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼B

F LUKU

Liitteessä VIII olevassa C luvussa tarkoitettujen tuotteiden tuonti yhteisöön luokkaan 5 sijoitetuista kolmansista maista tai niiden alueilta on 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti kielletty, jos tuotteet sisältävät seuraavia märehtijäperäisiä tuotteita tai märehtijäperäistä ainesta tai ne ovat näiden kyseisten tuotteiden tai ainesten johdannaisia:

— mekaanisesti erotettu liha,

— tuotantoeläinten ruokintaan tarkoitettu dikalsiumfosfaatti,

— gelatiini, paitsi jos se on valmistettu vuodista tai nahoista,

▼B

— märehtijäperäiset sulatetut rasvat ja niiden johdannaiset, paitsi jos ne on saatu sellaisista erillisistä rasvakudoksista, joiden on ilmoitettu soveltuvan ihmisravinnoksi, tai raaka-aineista, jotka on käsitelty päätöksen 1999/534/EY vaatimuksia noudattaen.

G LUKU

Eläinperäisen tuotteen tuonnissa kolmansista maista tai kolmansien maiden alueilta, joita ei ole sijoitettu luokkaan 1, on yhteisön lainsäädännön mukaisten asianomaisten todistusten lisäksi toimitettava seuraava tuotantomaan toimivaltaisen viranomaisen allekirjoittama ilmoitus:

”Eläinperäinen tuote ei sisällä tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä V tarkoitettua erikseen määriteltyä riskiainesta, eikä se ole tällaisen riskiaineksen johdannainen, eikä sisällä nautaeläinten, lampaiden tai vuohien kallosta tai selkärangasta mekaanisesti irrotettua lihaa. Eläimiä ei ole ennen teurastusta tainnutettu ruiskuttamalla kaasua kallon sisään eikä lopetettu samaa menetelmää käyttäen, eikä teurastettu tainnuttamisen jälkeen vaurioittamalla keskushermostokudosta kallon sisään pistetyllä sauvanmuotoisella välineellä.”

▼B

LIITE X

VERTAILULABORATORIOT, NÄYTTEENOTTO JA LABORATORIO-TUTKIMUSMENETELMÄT

A LUKU

Kansalliset vertailulaboratoriot

1. Kansallisen vertailulaboratorion on täytettävä seuraavat edellytykset:

   a) siellä on oltava laitteet ja erikoistunut henkilökunta, joiden ansiosta laboratorio voi milloin hyvänsä, erityisesti silloin kun kyseinen tauti ilmaantuu ensimmäisen kerran, todeta TSE-taudinaiheuttajan tyypin ja kannan sekä vahvistaa alueellisten diagnostisten laboratorioiden tulokset. Jos taudinaiheuttajan kyntatyyppiä ei ole mahdollista tunnistaa, laboratorion on vahvistettava menettely sen varmistamiseksi, että kannan tunnistaminen annetaan yhteisön vertailulaboratorion tehtäväksi;

   b) sen on tarkastettava aluellisissa diagnostisissa laboratorioissa käytetyt diagnostiset menetelmät;

   c) sen on huolehdittava jäsenvaltion diagnostisten vaatimusten ja menetelmien yhteensovittamisesta. Tässä tarkoitusessa se:

      — voi toimittaa diagnostisia reagensseja jäsenvaltion hyväksymille laboratorioille,

      — valvoo kaikkien jäsenvaltiossa käytettyjen diagnostisten reagenssien laatua,

      — järjestää määräajoin vertailutestejä,

      — säilyttää jäsenvaltiossa vahvistettujen kyseisen taudin tapausten taudinaiheuttajien isolaatteja tai taudinaiheuttajaa sisältäviä vastaavia kudoksia,

      — huolehtii jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten osoittamissa diagnostisissa laboratorioissa saatujen tulosten vahvistamisesta;

   d) toimii yhteistyössä yhteisön vertailulaboratorion kanssa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden, joilla ei ole kansallista vertailulaboratoriota, on kuitenkin käytettävä yhteisön vertailulaboratoriota tai muiden jäsenvaltioiden kansallisia vertailulaboratorioita.

▼M1

3. Kansalliset vertailulaboratoriot ovat:

Alankomaat:	Instituut voor Dierhouderij en Diergezondheid, ID-DLO Lelystad Edelhertweg 15 Postbus 658200 AB Lelystad Netherlands
Belgia:	CERVA-CODA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles/Brussel
Espanja:	Veterinary School Laboratory Animal Pathology Departement (Pathological Anatomy) Zaragoza Spain (BSE ja scrapei, muut menetelmät kuin pikatestit) Laboratorio Central de Veterinaria de Algete Madrid Spain (pikatestit) Centro de Investigacion en Sanidad Anímal (CISA) Crta, De Algete al Casar de Talamanca 28130 Valdeolmos (Madrid) Spain (TSE:t ja BSE:tä ja scrapieta lukuun ottamatta)

▼**M1**

Irlanti:	Central Veterinary Research Laboratory Abbotstown Castleknock Dublin 15 Ireland
Italia:	Istituto Zooprofilattico Sperimentale del Piemonte Liguria e Valle d'aosta CEA Via Bologna I-148-10150 Torino
Itävalta:	Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling Robert Koch Gasse 17 A-2340 Mödling

▼**M7**

Kreikka:	Ministry of Agriculture Veterinary Laboratory of Larisa 7 th km of Larisa — Trikala Highway GR-411 10 Larisa (pikatestit ja immunologiset testit)
	Laboratory of Gross Pathology Faculty of Veterinary Medicine Aristotelian University of Thessaloniki Giannitson & Voutyra St. GR-546 27 Thessaloniki (histopatologia)

▼**M1**

Luxemburg:	CERVA-CODA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles/Brussel
Portugali:	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária Estrada de Benfica, 701 P-1500 Lisboa
Ranska:	Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments Laboratoire de pathologie bovine 31, avenue Tony Garnier BP 7033 F-69342 Lyon Cedex
Ruotsi:	National Veterinary Institute S-751 89 Uppsala
Tanska:	Danish Veterinary Laboratory Bülowsvej 27 DK-1790 Copenhagen V
Saksa:	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Anstaltsteil Insel Riems Boddenblick 5A D-17498 Insel Riems
Suomi:	Eläinlääkintä- ja elintarviketutkimuslaitos Hämeentie 57 FIN-00550 Helsinki
Yhdistynyt kuningaskunta:	Veterinary Laboratories Agency Woodham Lane New Haw Addlestone Surrey KT15 3NB United Kingdom

▼B

B LUKU

Yhteisön vertailulaboratorio

1. Yhteisön vertailulaboratorio TSE:itä varten on:

   The Veterinary Laboratories Agency
   Woodham Lane
   New Haw
   Addlestone
   Surrey KT15 3NB
   United Kingdom

2. Yhteisön vertailulaboratorion toimivalta ja tehtävät ovat seuraavat:

   a) yhteistyössä komission kanssa sovittaa yhteen jäsenvaltioissa tarttuvien ESB:iden diagnosoinnissa käytetyt menetelmät erityisesti siten, että se

      — varastoi ja toimittaa taudinaiheuttajaa sisältäviä vastaavia kudoksia asiaankuuluvien diagnostisten testein kehittämiseksi tai tuottamiseksi tai taudinaiheuttajakantojen tyypin määrittämiseksi,

      — toimittaa standardiseerumeja ja muita vertailureagensseja kansallisille vertailulaboratorioille jäsenvaltioissa käytettyjen testien ja reagenssien standardoimiseksi,

      — kerää ja säilyttää TSE:ien taudinaiheuttajia ja kantoja sisältäviä vastaavia kudoksia,

      — järjestää säännöllisin väliajoin diagnostisten menetelmien vertailutestejä yhteisön tasolla,

      — kerää ja luokittelee tietoja yhteisössä käytetyistä diagnostisista menetelmistä ja tehtyjen kokeiden tuloksista,

      — tunnistaa TSE:ien taudinaiheuttajan isolaatit uusimmilla menetelmillä taudin epidemiologian ymmärtämiseksi mahdollisimman hyvin,

      — seuraa tilanteen kehitystä kaikkialla maailmassa TSE:ien seurannan, epidemiologian ja ehkäisyn osalta,

      — pitää yllä prionitauteja koskevaa asiantuntemusta nopean erotusdiagnoosin mahdollistamiseksi,

      — hankkii perusteellisen tietämyksen TSE:ien valvonnassa ja hävittämisessä käytettävien diagnostisten menetelmien valmistuksesta ja käytöstä;

   b) avustaa aktiivisesti jäsenvaltioissa ilmenneiden TSE-tapausten diagnosoinnissa ottamalla tutkittaviksi TSE-tartunnan saaneista eläimistä otettuja näytteitä diagnoosin vahvistamista, tunnistamista ja epidemiologisia tutkimuksia varten;

   c) helpottaa laboratoriossa suoritettavan diagnosoinnin asiantuntijoiden koulutusta ja jatkokoulutusta diagnoosimenetelmien yhdenmukaistamiseksi koko yhteisössä.

▼M1

C LUKU

Näytteidenotto ja laboratoriotestit

1. ***Näytteidenotto***

   Kaikki näytteet, jotka aiotaan tutkia TSE:n toteamiseksi, on otettava käyttäen Maailman eläintautijärjestön (OIE) diagnostisia testejä ja rokotteita käsittelevän käsikirjan (Manual of Standards for Diagnostic Tests and vaccines) (jäljempänä ’käsikirja’) viimeisimmässä laitoksessa esitettyjä menetelmiä ja käytänteitä. Jos tällaisia menetelmiä ja käytänteitä ei ole, näytteet on otettava testien oikean soveltamisen takaavalla asianmukaisella tavalla. Näytteisiin on merkittävä asianmukaisesti otokseen valitun eläimen tunnistetiedot.

2. ***Laboratoriot***

   Kaikki laboratoriotutkimukset TSE:n toteamiseksi on tehtävä tähän tarkoitukseen hyväksytyissä laboratorioissa.

3. ***Menetelmät ja käytänteet***

3.1 *Laboratoriotestit nautojen BSE:n toteamiseksi*

   a) Epäillyt tapaukset

      Laboratoriotesteihin 12 artiklan 2 kohdan säännösten nojalla lähetetyille nautaeläinten kudoksille on tehtävä histopatologinen tutkimus käsikirjan viimeisimmän laitoksen mukaisesti, paitsi jos näyte on autolysoitunut.

▼M1

Mikäli diagnoosista ei histopatologisen tutkimuksen tuloksen perusteella ole täyttä varmuutta, tulos on negatiivinen tai näyte on autolysoitunut, kudokset on tutkittava jollakin muulla käsikirjassa esitetyllä diagnoosimenetelmällä (immunosolukemiallinen testi, immunoblottaus tai taudille ominaisten fibrillien osoittaminen elektronimikroskopian avulla). Tähän tarkoitukseen ei voida kuitenkaan käyttää pikatestejä.

Jos jonkin edellä mainitun tutkimuksen tulos on positiivinen, kyseiset eläimet on katsottava BSE-positiivisiksi tapauksiksi.

b) BSE:n seuranta

Laboratoriotesteihin liitteessä III olevan A luvun I osan (Nautaeläinten seuranta) säännösten nojalla lähetetyt nautaeläinten kudokset on tutkittava pikatestillä.

Jos diagnoosista ei pikatestin tuloksen perusteella ole täyttä varmuutta tai tulos on positiivinen, kudoksille on välittömästi tehtävä vahvistuksen antavia tutkimuksia virallisessa laboratoriossa. Vahvistuksen antava tutkimus on aloitettava käsikirjan viimeisessä laitoksessa esitetyllä aivokudoksen histopatologisella tutkimuksella, paitsi jos näyte on autolysoitunut tai se ei muutoin sovellu histopatologisesti tutkittavaksi. Mikäli diagnoosista ei histopatologisen tutkimuksen tuloksen perusteella ole täyttä varmuutta, tulos on negatiivinen tai näyte on autolysoitunut, kudokset on tutkittava jollakin muulla a alakohdassa esitetyllä diagnoosimenetelmällä.

Eläin on katsottava BSE-positiiviseksi tapaukseksi, jos pikatestin tulos on positiivinen tai tuloksesta ei ole täyttä varmuutta ja jos

— tämän jälkeen tehdyn histopatologisen tutkimuksen tulos on positiivinen, tai

— muun a alakohdassa mainitun diagnoosimenetelmän tulos on positiivinen.

3.2 *Laboratoriotestit lampaiden ja vuohien scrapien toteamiseksi*

a) Epäillyt tapaukset

Laboratoriotesteihin 12 artiklan 2 kohdan säännösten nojalla lähetetyille lampaiden ja vuohien kudoksille on tehtävä histopatologinen tutkimus käsikirjan viimeisimmän laitoksen mukaisesti, paitsi jos näyte on autolysoitunut. Mikäli diagnoosista ei histopatologisen tutkimuksen tuloksen perusteella ole täyttä varmuutta, tulos on negatiivinen tai näyte on autolysoitunut, kudokset on tutkittava immunosolukemiallisella testillä tai immunoblottauksella, kuten edellä mainitussa käsikirjassa on esitetty. Tähän tarkoitukseen ei voida kuitenkaan käyttää pikatestejä.

Jos jonkin edellä mainitun tutkimuksen tulos on positiivinen, kyseiset eläimet on katsottava scrapie-positiivisiksi tapauksiksi.

b) Scrapien seuranta

Laboratoriotesteihin liitteessä III olevan A luvun II osan (Lampaiden ja vuohien seuranta) säännösten nojalla lähetetyt lampaiden ja vuohien kudokset on tutkittava pikatestillä.

Jos diagnoosista ei pikatestin tuloksen perusteella ole täyttä varmuutta tai tulos on positiivinen, aivokudos on tuloksen vahvistamiseksi välittömästi lähetettävä viralliseen laboratorioon tutkittavaksi immunosolukemiallisella testillä tai immunoblottauksella, kuten a alakohdassa on esitetty.

Eläin on katsottava scrapie-positiiviseksi tapaukseksi, jos vahvistuksen antavan tutkimuksen tulos on positiivinen.

3.3 *Laboratoriotestit muiden kuin 3.1 ja 3.2 kohdassa tarkoitettujen TSE:iden toteamiseksi*

Kun epäillään edellä 3.1 ja 3.2 kohdassa tarkoitetusta poikkeavaa TSE:tä, epäilyn vahvistamiseksi tehtyihin testeihin on kuuluttava ainakin aivokudoksen histopatologinen tutkimus. Toimivaltainen viranomainen voi myös vaatia muita laboratoriokokeita kuten immunosolukemialliset testit, immunoblottaus, taudille ominaisten fibrillien osoittaminen elektronimikroskopian avulla ja muut menetelmät, jotka on suunniteltu sairauteen liittyvän prioniproteiinimuodon havaitsemiseksi. Joka tapauksessa olisi suoritettava ainakin yksi muu laboratoriotutkimus, jos ensimmäisen histopatologisen tutkimuksen tulos on negatiivinen tai jos tuloksen perusteella ei ole täyttä varmuutta diagnoosista. Jos tauti esiintyy ensimmäisen kerran, on tehtävä ainakin kolme eri tutkimusta.

Varsinkin silloin, kun BSE-tartuntaa epäillään muussa lajissa kuin nautaeläimissä, otosten kanta on mahdollisuuksien mukaan tyypitettävä.

▼M7

4. *Pikatestit*

Pikatesteinä, jotka suoritetaan 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti, käytetään seuraavia menetelmiä:

— immunoblottaus (Western blotting), joka perustuu prioniproteiinin proteaasiresistentin fragmentin (PrP^{Res}) toteamiseen (Prionics-Check-Western-testi),

— kemiluminesenssiin perustuva Elisa-testi, johon liittyvät näytteen uutto- ja Elisa-menetelmät; jälkimmäisessä menetelmässä käytetään vahvistettua kemiluminesenssireagenssia (Enfer-testi),

— denaturointi- ja konsentrointivaiheiden jälkeen tehtävä PrP^{Res}-fragmenttia määrittävä sandwich immunoassay -testi (Bio-Rad TeSeE -testi eli aiempi Bio-Rad Platelia -testi). Nykyiset varastot, joissa on merkintä ”Bio-Rad Platelia”, voidaan kuitenkin käyttää yhdeksän kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta,

— mikrotiitterilevypohjainen immunomääritys (ELISA), jolla todetaan proteaasiresistentti PrP^{Res} monoklonaalisilla vasta-aineilla (Prionics-Check-LIA-testi),

— automaattinen konformaatiosta riippuva immunomääritys, jossa verrataan detektiovasta-aineen reaktiivisuutta PrP^{Sc}:n proteaasisensitiivisen ja proteaasiresistentin muodon (osa proteaasiresistentistä PrP^{Sc}:stä vastaa PrP^{Res}-fragmenttia) sekä PrP^{C}:n kanssa (InPro CDI-5).

Pikatestien valmistajalla on oltava käytössä yhteisön vertailulaboratorion hyväksymä laadunvarmistusjärjestelmä, jolla varmistetaan, ettei testin suoritustaso muutu. Valmistajan on toimitettava testimenettely yhteisön vertailulaboratoriolle.

Pikatestin tai testimenettelyn muuttamisen edellytyksenä on, että muutoksesta ilmoitetaan ennakkoon yhteisön vertailulaboratoriolle ja että tämä toteaa, ettei muutos vähennä pikatestin herkkyyttä, spesifisyyttä tai luotettavuutta. Yhteisön vertailulaboratorion päätelmästä on ilmoitettava komissiolle ja kansallisille vertailulaboratorioille.

▼M1

5. *Vaihtoehtoiset testit*

(määritellään myöhemmin)

▼M9

LIITE XI

22 JA 23 ARTIKLASSA TARKOITETUT SIIRTYMÄTOIMENPITEET

A. Erikseen määritelty riskiaines, mekaanisesti erotettu liha ja teurastustekniikat

1. a) Seuraavia kudoksia nimitetään erikseen määritellyksi riskiainekseksi:

   i) yli 12 kuukauden ikäisten nautaeläinten kallo lukuun ottamatta alaleukaa mutta aivot ja silmät mukaan luettuina, selkäranka lukuun ottamatta häntänikamia ja lannerangan nikamien ja rintanikamien poikkihaarakkeita sekä ristiluun ”siipiä” mutta mukaan lukien takajuuren hermosolmu ja selkäydin sekä kaikenikäisten nautaeläinten risat (tonsillat), suolisto pohjukaissuolesta peräsuoleen ja suolilieve;

   ii) yli 12 kuukauden ikäisten tai sellaisten lampaiden ja vuohien, joiden ikenistä on puhjennut pysyvä etuhammas, kallo, aivot ja silmät mukaan luettuina, risat (tonsillat) ja selkäydin, sekä kaikenikäisten lampaiden ja vuohien perna ja sykkyräsuoli (ileum).

   Edellä esitettyä ikää naudan selkärangan poistamiseksi voidaan muuttaa muuttamalla tätä asetusta. Muuttamisen perustana on liitteessä III olevan A luvun I osassa vahvistetun BSE-seurannan tulosten perusteella määritettävä BSE:n tilastollinen esiintymistodennäköisyys yhteisön nautakannan relevanteissa ikäryhmissä.

   b) Edellä a alakohdassa mainitun erikseen määritellyn riskiaineksen lisäksi seuraavia kudoksia nimitetään erikseen määritellyksi riskiainekseksi Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Portugalissa Azorien autonomista aluetta lukuun ottamatta: yli kuuden kuukauden ikäisten nautaeläinten koko pää kieltä lukuun ottamatta mutta aivot, silmät ja kolmoishermo mukaan luettuina, kateenkorva, perna ja selkäydin.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa säädetään, 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti voidaan tehdä päätös sallia sellaisten nautaeläinten selkärangan ja takajuuren hermosolmun käyttö,

   a) jotka ovat syntyneet ja jotka on kasvatettu yhtäjaksoisesti ja teurastettu jäsenvaltioissa, joiden osalta tieteellisessä arvioinnissa on todettu, että BSE:n esiintyminen kotoperäisissä nautaeläimissä on erittäin epätodennäköistä tai epätodennäköistä vaikkakaan ei poissuljettua; tai

   b) jotka ovat syntyneet sen päivämäärän jälkeen, kun nisäkäsperäisen proteiinin syöttämistä märehtijöille koskeva kielto on tosiasiallisesti pantu täytäntöön, niissä jäsenvaltioissa, joissa BSE:tä on todettu kotoperäisissä eläimissä tai joiden osalta tieteellisessä arvioinnissa on todettu, että BSE:n esiintyminen kotoperäisissä nautaeläimissä on todennäköistä.

   Poikkeusta voidaan soveltaa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, Portugaliin ja Ruotsiin aiemmin toimitettujen ja arvioitujen todisteiden perusteella. Muut jäsenvaltiot voivat hakea tätä poikkeusta toimittamalla komissiolle ratkaisevat todisteet a tai b alakohdan osalta.

   Liitteessä III olevan A luvun I jaksossa vahvistettujen vaatimusten lisäksi jäsenvaltioiden, joihin poikkeusta sovelletaan, on varmistettava, että jollakin liitteessä X olevan C luvun 4 kohdassa luetellulla hyväksytyllä pikatestillä tutkitaan kaikki yli 30 kuukauden ikäiset nautaeläimet, jotka

   i) ovat kuolleet maatilalla tai kuljetuksen aikana mutta joita ei ole teurastettu ihmisravinnoksi, lukuun ottamatta kuolleita eläimiä syrjäisillä alueilla, joissa eläintiheys on alhainen, jäsenvaltioissa, joissa BSE:n esiintyminen on epätodennäköistä;

   ii) on teurastettu ihmisravinnoksi tavanomaiseen tapaan.

   Poikkeusta ei voida soveltaa selkärankaan eikä takajuuren hermosolmuun, jotka on saatu yli 30 kuukauden ikäisiltä nautaeläimiltä, jotka ovat peräisin Yhdistyneestä kuningaskunnasta tai Portugalista Azorien autonomista aluetta lukuun ottamatta.

   Komission asiantuntijat voivat tehdä 21 artiklan mukaisesti tarkastuksia paikan päällä toimitetun todistusaineiston edelleen todentamiseksi.

3. Nautaeläinten, lampaiden ja vuohien luita ei saa käyttää mekaanisesti erotetun lihan tuotantoon.

4. Nautaeläimiä, lampaita tai vuohia, joiden liha on tarkoitettu ihmisten tai eläinten ravinnoksi, ei saa teurastaa vaurioittamalla keskushermostokudosta tainnutuksen jälkeen kallon sisään pistetyllä sauvanmuotoisella välineellä.

▼M9

5. Erikseen määritelty riskiaines on poistettava:

   a) teurastamoissa tai tarvittaessa muissa teurastuspaikoissa;

   b) leikkaamoissa, kun kyse on nautaeläinten selkärangasta;

   c) tarvittaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 ([1]) 10 artiklassa tarkoitetuissa väliasteen laitoksissa tai asetuksen (EY) N:o 1774/2002 23 artiklan 2 kohdan c alakohdan iv, vi ja vii alakohdan mukaisesti hyväksytyissä ja rekisteröidyissä keräyskeskuksissa tai käyttäjien tiloissa.

   Edellä esitettyjä säännöksiä ei sovelleta luokkaan 1 kuuluvan aineksen käyttöön haaskalintulajien ruokintaan asetuksen (EY) N:o 1774/2002 23 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti.

6. Kaikenikäisten nautaeläinten kielet, jotka on tarkoitettu ihmisten tai eläinten ravinnoksi, on irrotettava teurastamolla poikittaisella, kieliluun tyven kielihaarakkeen (*processus lingualis*) sierainpuolelle tehtävällä viillolla.

7. Yli 12 kuukauden ikäisten nautaeläinten päänliha on irrotettava teurastamolla toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän valvontajärjestelmän mukaisesti, jotta ehkäistäisiin päänlihan mahdollinen kontaminoituminen keskushermostokudoksen kanssa. Järjestelmään on kuuluttava vähintään seuraavat toimenpiteet:

   — Irrottaminen on tehtävä siihen varatulla alueella, joka on fyysisesti erillään muista teurastuslinjan osista.

   — Jos päät poistetaan hihnalta tai koukuista ennen päänlihan irrottamista, pulttipistoolin reikä ja *foramen magnum* on suljettava tiiviillä ja kestävällä tulpalla. Jos aivokudoksesta otetaan näyte BSE:n varalta tehtäviin laboratoriotesteihin, *foramen magnum* on suljettava välittömästi näytteenoton jälkeen.

   — Päänlihaa ei saa irrottaa päistä, joista silmät ovat vahingoittuneet tai irronneet välittömästi ennen teurastusta tai sen jälkeen taikka jotka ovat muutoin vahingoittuneet niin, että pää voi kontaminoitua keskushermostokudoksen kanssa.

   — Päänlihaa ei saa irrottaa päistä, joita ei ole kunnollisesti suljettu toisen luetelmakohdan mukaisesti.

   — On laadittava erityiset työskentelyohjeet, jottei päänliha kontaminoituisi irrottamisen aikana etenkin silloin, jos toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu tulppa on hävinnyt tai silmät ovat vahingoittuneet toiminnan aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yleisiä hygieniaa koskevia sääntöjä.

   — On laadittava näytteenottosuunnitelma, jossa käytetään asianmukaista laboratoriotestiä keskushermostokudoksen havaitsemiseksi, jotta voitaisiin varmistaa kontaminaation vähentämistä koskevien toimenpiteiden moitteeton täytäntöönpano.

8. Jäsenvaltiot voivat poiketa 7 kohdan vaatimuksista ja päättää soveltaa teurastamossa vaihtoehtoista valvontajärjestelmää nautojen päänlihan irrottamiseen, jos sillä pystytään vastaavalla tavalla vähentämään päänlihan kontaminoitumista keskushermostokudoksen kanssa. On laadittava näytteenottosuunnitelma, jossa käytetään asianmukaista laboratoriotestiä keskushermostokudoksen havaitsemiseksi, jotta voitaisiin varmistaa kontaminaation vähentämistä koskevien toimenpiteiden moitteeton täytäntöönpano. Poikkeusta hyödyntävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava valvontajärjestelmästään ja näytteenoton tuloksista komissiolle ja muille jäsenvaltioille elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean kautta.

9. Edellä olevan 7 ja 8 kohdan säännöksiä ei sovelleta teurastamolla tapahtuvaan kielen irrottamiseen 6 kohdan mukaisesti eikä poskilihan irrottamiseen, jos se tehdään poistamatta naudan päätä hihnalta tai koukuista.

10. Poiketen siitä, mitä 5 ja 7 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia

    a) lampaiden ja vuohien selkäytimen poistamisen leikkaamoissa, joille on myönnetty siihen erillinen lupa;

    b) selkärangan poistamisen ruhoista tai ruhonosista lihakaupoissa, joille on myönnetty siihen erillinen lupa, joita valvotaan ja jotka on rekisteröity tarkoitusta varten;

    c) naudan päänlihan irrottamisen leikkaamoissa, joille on myönnetty siihen erillinen lupa seuraavien säännösten mukaisesti:

([1]) EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

▼M9

Päänlihan irrottamista varten erityisesti hyväksytyille leikkaamoille kuljetettavien naudan päiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

— Päiden on oltava ripustettuina telineeseen varastoinnin ajan ja kuljetettaessa niitä teurastamolta erikseen hyväksyttyyn leikkaamoon.

— Pulttipistoolin reikä ja *foramen magnum* on suljettava tiiviillä ja kestävällä tulpalla kunnollisesti ennen päiden siirtämistä hihnalta tai koukuista telineisiin. Jos aivokudoksesta otetaan näyte BSE:n varalta tehtäviin laboratoriotesteihin, *foramen magnum* on suljettava välittömästi näytteenoton jälkeen.

— Päitä, joita ei ole suljettu kunnollisesti toisen luetelmakohdan mukaisesti tai joista silmät ovat vahingoittuneet tai irronneet välittömästi ennen teurastusta tai sen jälkeen taikka jotka ovat muutoin vahingoittuneet niin, että pää voi kontaminoitua keskushermostokudoksen kanssa, ei saa kuljettaa erikseen hyväksyttyihin leikkaamoihin.

— On laadittava näytteenottosuunnitelma, jossa käytetään asianmukaista laboratoriotestiä keskushermostokudoksen havaitsemiseksi, jotta voitaisiin varmistaa kontaminaation vähentämistä koskevien toimenpiteiden moitteeton täytäntöönpano.

Päänlihan irrottaminen erityisesti tätä varten hyväksytyillä leikkaamoilla on tehtävä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän valvontajärjestelmän mukaisesti, jotta ehkäistäisiin päänlihan mahdollinen kontaminoituminen keskushermostokudoksen kanssa. Järjestelmään on kuuluttava vähintään seuraavat toimenpiteet:

— Kaikille päille on tehtävä visuaalinen tarkastus kontaminoitumisen tai vahingoittumisen merkkien varalta, ja päät on suljettava kunnollisesti ennen päänlihan irrottamisen aloittamista.

— Päänlihaa ei saa irrottaa päistä, joita ei ole suljettu kunnollisesti tai joista silmät ovat vahingoittuneet taikka jotka ovat muutoin vahingoittuneet niin, että päänliha voi kontaminoitua keskushermostokudoksen kanssa. Jos tällaista kontaminoitumista epäillään, mistään päästä ei saa irrottaa päänlihaa.

— On laadittava erityiset työskentelyohjeet, jottei päänliha kontaminoituisi irrottamisen ja kuljetuksen aikana etenkin silloin, jos tulppa on hävinnyt tai silmät ovat vahingoittuneet toiminnan aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yleisiä hygieniaa koskevia sääntöjä.

— On laadittava näytteenottosuunnitelma, jossa käytetään asianmukaista laboratoriotestiä keskushermostokudoksen havaitsemiseksi, jotta voitaisiin varmistaa kontaminaation vähentämistä koskevien toimenpiteiden moitteeton täytäntöönpano.

11. Kaikki erikseen määritelty riskiaines on värjättävä tai tarvittaessa merkittävä välittömästi poistamisen yhteydessä ja hävitettävä asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 annettujen säännösten ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

12. Jäsenvaltioiden on tehtävä säännöllisiä virallisia tarkastuksia sen varmistamiseksi, että tämän osan säännöksiä sovelletaan moitteettomasti ja että kontaminaation ehkäisemiseksi on toteutettu toimenpiteitä erityisesti teurastamoissa, leikkaamoissa ja muissa paikoissa, joissa poistetaan erikseen määriteltyä riskiainesta, kuten lihakaupoissa tai 5 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa laitoksissa.

Jäsenvaltioiden on erityisesti perustettava järjestelmä, jolla varmistetaan ja tarkastetaan, että

a) 1 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisiin tarkoituksiin hyväksyttyä erikseen määriteltyä riskiainesta käytetään pelkästään hyväksyttyihin tarkoituksiin;

b) erikseen määritelty riskiaines hävitetään asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti.

13. Jäsenvaltiot voivat päättää sallia erikseen määriteltyä riskiainesta sisältävien päiden tai ruhojen lähettämisen toiseen jäsenvaltioon kyseisen toisen jäsenvaltion suostuttua ottamaan vastaan aineksen ja hyväksyttyä tällaiseen kuljetukseen sovellettavat erityisehdot.

Jäsenvaltioon voidaan kuitenkin tuoda tai toiseen jäsenvaltioon voidaan lähettää ilman kyseisen jäsenvaltion ennakkohyväksyntää ruhoja, puoliruhoja tai enintään kolmeen osaan leikattuja puoliruhoja ja neljänneksiä, joissa ei ole muuta erikseen määriteltyä riskiainesta kuin selkäranka takajuuren hermosolmu mukaan luettuna.

▼M9

14. On luotava järjestelmä, jolla valvotaan selkärangan poistamista sen mukaisesti, mitä 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa selkärangan osalta täsmennetään. Järjestelmään on kuuluttava vähintään seuraavat toimenpiteet:

    a) Jos selkärangan poistamista ei vaadita, selkärangan sisältävät nautaeläinten ruhot tai leikatut ruhonosat on merkittävä sinisellä viivalla asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 tarkoitettuun merkkiin.

    b) Ilmoitus sellaisten nautaeläinten ruhojen tai ruhonosien määrästä, joista selkäranka on poistettava ja joista sitä ei tarvitse poistaa, lisätään direktiivin 64/433/ETY 3 artiklan 1 kohdan A alakohdan f alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun kaupalliseen asiakirjaan tai tapauksen mukaan komission päätöksen 93/13/ETY(1) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun asiakirjaan.

    c) Lihakauppojen on säilytettävä vähintään vuoden ajan b alakohdassa tarkoitetut kaupalliset asiakirjat.

15. a) Seuraavassa lueteltaviin eläinperäisiin tuotteisiin sovelletaan b alakohdassa säädettäviä yhteisöön suuntautuvaa tuontia koskevia edellytyksiä:

    — 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu erikseen määritelty riskiaines,

    — tuore liha: direktiivissä 64/433/ETY määritelty liha,

    — jauhettu liha ja raakalihavalmisteet siten kuin ne määritellään direktiivissä 94/65/EY ([1]),

    — lihavalmisteet siten kuin ne määritellään direktiivissä 77/99/ETY ([2]),

    — muut eläinperäiset tuotteet siten kuin ne määritellään direktiivissä 77/99/ETY,

    — asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitetut renderoidut rasvat,

    — direktiivissä 92/118/ETY ja asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitettu gelatiini (liivate),

    — asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitettu lemmikkieläinten ruoka,

    — asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitetut verivalmisteet,

    — asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitettu käsitelty eläinvalkuainen,

    — asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitetut luut ja luutuotteet,

    — asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitettu luokkaan 3 kuuluva aines.

    Kaikilla viittauksilla ’eläinperäisiin tuotteisiin’ tarkoitetaan tässä kohdassa lueteltuja eläinperäisiä tuotteita, eivätkä ne koske näitä tuotteita sisältäviä tai näistä tuotteista johdettuja muita eläinperäisiä tuotteita.

    b) Tuotaessa kolmansista maista tai niiden osista edellä mainittuja, naudoista, lampaista tai vuohista saatuja aineksia sisältäviä eläinperäisiä tuotteita yhteisöön on asianmukaiseen terveystodistukseen liitettävä tuotantomaan toimivaltaisen viranomaisen allekirjoittama seuraava ilmoitus:

    ”Tämä tuote ei sisällä

    joko ([1])

    asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä XI olevassa A jaksossa määriteltyä, 31 päivän maaliskuuta 2001 jälkeen tuotettua erikseen määriteltyä riskiainesta eikä 31 päivän maaliskuuta 2001 jälkeen tuotettua nautojen, lampaiden tai vuohien luista mekaanisesti erotettua lihaa, eikä tuotetta ole johdettu tästä erikseen määritellystä riskiaineksesta tai tällaisesta lihasta. Nautoja, lampaita tai vuohia, joista tämä tuote on johdettu, ei ole 31 päivän maaliskuuta 2001 jälkeen teurastettu johtamalla tainnutuksen jälkeen kaasua kallon sisään, lopetettu samalla menetelmällä tai teurastettu tainnutuksen jälkeen vaurioittamalla keskushermostoa pitkänomaisella sauvanmuotoisella kallon sisään pistetyllä välineellä.

    Ruhoissa, puoliruhoissa tai neljänneksissä voi olla selkäranka maahantuotaessa.

    tai ([1])

    ainesta, joka on peräisin muista kuin sellaisista naudoista, lampaista tai vuohista, jotka ovat syntyneet ja jotka on kasvatettu yhtäjaksoisesti ja

([1]) EYVL L 9, 15.1.1993, s. 3.
([2]) Neuvoston direktiivi 94/65/EY, annettu 14 päivänä joulukuuta 1994, jauhetun lihan ja raakalihavalmisteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen sovellettavista vaatimuksista (EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10).

▼M9

teurastettu seuraavassa lueteltavissa maissa, eikä tuotetta ole johdettu muusta kuin tällaisesta aineksesta:

▼M11

— Argentiina
— Australia
— Botswana
— Brasilia
— Chile
— El Salvador
— Islanti
— Namibia
— Nicaragua
— Panama
— Paraguay
— Singapore
— Swazimaa
— Uruguay
— Ranskan merentakaisiin alueisiin kuuluva Uusi-Kaledonia
— Uusi-Seelanti
— Vanuatu.

(1) Neuvoston direktiivi 77/99/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1976, terveyttä koskevista kysymyksistä yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa (EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85). Direktiivi viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 97/76/EY (EYVL L 10, 16.1.1998, s. 25).”

▼M4

▼M10

▼M2

D **Markkinoille saattamisen ja viennin osalta**

1. Seuraavat säädökset jäävät voimaan siirtymätoimenpiteinä:

▼M5

▼M2

Tietyistä BSE:hen liittyvistä kiireellisistä suojatoimenpiteistä sekä päätöksen 94/474/EY muuttamisesta ja päätöksen 96/239/EY kumoamisesta 16 päivänä maaliskuuta 1998 tehty neuvoston päätös 98/256/EY.

Päivämäärästä, jona naudanlihatuotteiden toimittamisen saa aloittaa vientiin tarkoitettujen karjojen varmentamisjärjestelmän (Export Certified Herds Scheme) mukaisesti neuvoston päätöksen 98/256/EY 6 artiklan 5 kohdan nojalla, 29 päivänä toukokuuta 1998 tehty komission päätös 98/351/EY.

Sen päivämäärän vahvistamisesta, jona nautatuotteiden tuonti Yhdistyneestä kuningaskunnasta saa alkaa päivämäärään perustuvassa vientijärjestelmässä neuvoston päätöksen 98/256/EY 6 artiklan 5 kohdan nojalla, 23 päivänä heinäkuuta 1999 tehty komission päätös 1999/514/EY.

Sen päivämäärän vahvistamisesta, jolloin tiettyjen tuotteiden toimittaminen Portugalista Saksaan poltettavaksi voidaan aloittaa päätöksen 98/653/EY 3 artiklan 6 kohdan nojalla, 22 päivänä toukokuuta 2000 tehty komission päätös 2000/345/EY.

Sen päivämäärän vahvistamisesta, jolloin taisteluhärkien toimittaminen Portugalista Ranskaan voidaan aloittaa päätöksen 98/653/EY 3 artiklan 7 kohdan nojalla, 6 päivänä kesäkuuta 2000 tehty komission päätös 2000/371/EY.

Sen päivämäärän vahvistamisesta, jolloin taisteluhärkien toimittaminen Portugalista Espanjaan voidaan aloittaa päätöksen 98/653/EY 3 artiklan 7 kohdan nojalla, 6 päivänä kesäkuuta 2000 tehty komission päätös 2000/372/EY.

Portugalissa esiintyvän naudan spongiformisen enkefalopatian takia tarpeellisista toimenpiteistä ja päivämäärään perustuvan vientijärjestelmän täytäntöönpanosta 18 päivänä huhtikuuta 2001 tehty komission päätös 2001/376/EY.

2. Nautojen tuonnin ehtona on kansainvälisen eläinten terveystodistuksen esittäminen; todistuksessa vahvistetaan, että

a) nisäkäsperäisen proteiinin käyttö märehtijöiden ruokinnassa on kielletty, ja kielto on pantu tosiasiallisesti täytäntöön;

▼M2

b) yhteisöön vietäväksi tarkoitetut naudat tunnistetaan pysyvällä tunnistusjärjestelmällä, jonka avulla niiden emä ja alkuperälauma voidaan jäljittää, eivätkä ne ole BSE-epäilysten kohteena olevien lehmien jälkeläisiä.

▼M11

3. Edellä 2 kohtaa ei sovelleta sellaisten nautaeläinten tuontiin, jotka ovat syntyneet ja jotka on kasvatettu yhtäjaksoisesti seuraavassa luetelluissa maissa:

— Argentiina
— Australia
— Botswana
— Brasilia
— Chile
— El Salvador
— Islanti
— Namibia
— Nicaragua
— Panama
— Paraguay
— Singapore
— Swazimaa
— Uruguay
— Ranskan merentakaisiin alueisiin kuuluva Uusi-Kaledonia
— Uusi-Seelanti
— Vanuatu.

▼M4